

فهرهه پيربال

هه شيشه ڪيشه ڪان

بلاوڪراوه ڪاني وزارت تي روشني پيري
پيتچين و نه خسه سازي و بهرگ: مالي شهره فحاني به تليسي چاپخانه ي وزارت تي روشني پيري هولير: ۲۰۰۰/۸ ژماره ي سپاردن:

چيروڪي ڪي سيناريو
و
چهند شانونا مه يه ڪي يه ڪ په رده يي

کسایه تییه کان:

سهریازی یه کهم: گه نجیکی گه فمړه ننگ، ته مه نی له ده ورو بهری ۲۹ سال دایه، جلوبه رگی سهریازی له بهره.
سهریازی دووهم: ته مه نی ۳۲ سالیکه، له سهریازی یه کهم نهختی به خووه تره، شیوهی بییره و جلوبه رگه سهریازی به که هی له گهل هی یه کهم جیا وازه.
ههردو وکیان سه ووقش بژ و توزا وین، قاچ و قول و جلوبه رگیشیان قورا وین. شرؤل و شه کت دیارن.

شون:

ته ره به کی تاریک و سامنا کی نیو جه ننگه لیکي سهر سنور.
دره خسته لانه که هینده تی کچر ژاو و چر نیه، به لام دره خسته کانی:
بی سیبه ر، بی سه وزین. گه لا و لقه دار و گژوگیا به شه ونم
ته ره کانیش، له گهل چهند گوما ویکي لیخن، لیسه و لهوی،
له ژیر پرته وی مانگه شه ودا ده ترو و سکینه وه. له جریوه و
جوو که هی نامو زیاتر، ده نگی هیچی تر له و ناوه نایه ت.

برادر گیان شاگاداریه؛ نه وک له پیر بتکوژم!

شانو نامه یه کی یه ک په رده بییه

سەربازى يەكەم: (بە پەژموردەيىيەۋە پىشتى داۋەتە
بەندارىك و ھەر دوو قاچى درىژكردوۋە. بېرىيە و قايشەكەي
لەم لا و لەو لا فرى دراۋن. دوگمەكانى كراسە سەربازىيەكەي
تا خوار سنگى كراۋنەتەۋە و فانىلە سىپىيەكەي بەدەرەۋەيە.
ئانشىكى راستى بەسەر قوۋچەكىك خۇلدا گرتوۋە. لەۋە دەچى
تازە لە خەۋ ھەلسايىتەۋە. چاۋى بېرەۋەتە برادەرەكەي، لىنى
ورد دەيىتەۋە) تۇ نىيازت وايە لە ئىستاۋە بەرى يەكەۋى ؟

سەربازى دوۋەم: (لاي چەپى شانۇ، لە بەشى پىشەۋە
دانىشتوۋە، خەرىكى كىردنەۋەي قەيتانى پۇستالەكەيەتى)
من؟ نەخىر. دەمەۋى نەختى شلى بىكەمەۋە. ئەم نەعلەتییە،
پىم لەناۋىدا رزايەۋە. ئەۋا بۇ ھەفتەيەك دەچى دامنەكەندوۋە.
(ۋىستانىكى كەم. بە نازارەۋە) لە رىگەدا ۋەك دوۋپىشك
دەچزا بە پەنجەكامەۋە.

(نەختى بىدەنگى)

سەربازى يەكەم: (بە ترس و نامۆيىيەۋە چاۋ بە ئاسماندا
دەگىرى) لەۋە دەچى شەۋ زۇر درەنگ بى ! (دەنگى تەقە
لە دوورەۋە) گویت لەۋ تەقە دوورانەيە ؟

سەربازى دوۋەم: (دوۋاي بىدەنگىۋونىكى كەم) چىيە،
تىناگەم: من شلەۋان و ترسىكى يەكجار زۇر لە تۇدا بەدى
دەكەم ؟

سەربازى يەكەم: راستىيەكەي، برادەر، دەمەۋى دان بە
راستىيەكەي بىنم: من دەترسم.

سەربازى دوۋەم: لە چى ؟

سەربازى يەكەم: بە تەۋاۋەتى نازانم. ترسىكە ! ئەم
شۋىنەي كە ئىمە لىين زۇر سامناكە !

(نەختى بىدەنگى)

سەربازى دوۋەم: من ۋا زەن دەكەم كە تۇ تا ئىستا لە من
دلىيا نەبوۋىت!

سەربازى يەكەم: ئەمە قسە نيە تۇ دەيكەي، برادەر. من
بەرۋونى دوۋام، وتم: " لە شۋىنەكەمان دەترسم". تۇ - خۇشت
دەزانى كە جەنگەلىكى سەر سنوورى نيوان ئەم دوو دۋزەخە
ھەرگىز جىگاي متمانە و دلىيايى نيە. زۇر دوور مەيىنە كە
تۇيەكانيان، تەنانەت خۇشيان، بگەنە ئىرە و بەسەر ئىرەشدا
دادەن. بەراستە !

سەربازى دوۋەم: نەخىر، وانىيە. تۇ دلىيايە! ئىرە
مەلبەندىكى زۇر لاتەرىك و گىرە (ۋەستانىكى كەم) تۇ بە
كام رىگەۋە بەرەۋ ئىرە راتكرد ؟

سەربازى يەكەم: من خۇشم نازانم. بەتەۋاۋەتى بىرم نەماۋە.
من ۋەختى بەرەۋ ئىرە رامكرد، خۇ بۇ خۇشم نەمدەزانى بە چ
رىگايەكدا و بەرەۋ كوى رادەكەم. دوۋاي ماۋەبەك كە سەبىرم
كرد: خۇم لەنيو ئەم جەنگەلەدا بىنييەۋە.

سەربازى دوۋەم: تۇ لەۋانەيە بە دۇلەكەي ئەم بەرەۋە
گەبىشتىيە ئىرە.

سەربازى يەكەم: ئەي تۇ ؟ تۇ چۇن گەبىشتىيە ئىرە ؟

سەربازى دوۋەم: من زۇر بەئاگايىيەۋە ھەلدەھاتم: ھەر لە
سەرەتاۋە دەمزانى بەرەۋ كوى رادەكەم؛ دەشمزانى كە دەگەم
بەم جەنگەلە (ۋەستانىكى كەم) تۇ دلىيايە ! ئىرە شۋىنەكى
ۋا نيە كە بتوانن بەئاسانى ئەۋ چىستانەي ئەم دىومان بېرن و
ئىرە بدۇزنەۋە. نە .

(نەختى بىدەنگى)

سەربازى يەكەم: برادەر، تۇ بە قسەكانتەۋە ديارە، لەۋە
دەچى كە ئەم مەلبەندە ھەموۋى باش شارەزا بىت ؟

سەربازى دووھەم: مەن پېشى ئىستى زۇر كەرەتى دېكە ھاتووم بۇ ئەم ناوھ. ھەرۋەھا ۋەختى مىندالىشىم، لەگەل باۋكەم، كە قاچاچى بو، بە بېرىم دى، ئەم ناوھ بىست بە بستى گەرپوم (پەنجە بۇ درەختەكانى ئەوبەر، بۇ شاخەكان درىژ دەكات) پىشت ئەم شاخەكانە پىنى دەلېن (گىرىان)، ئەمبەرىشى گۇرستانىكە. خەمت نەبى، ئەم شوئىنەى ئىمە ئەرەبەكى گەلى ئەستەم ۋ لاچەپە. تەنەت سەگىشىان پەى بىرە نابات. (لە شلكردەئەۋى قەبىتەنى پۇستالەكەى دەبىتەۋە. ھەر بە دانىشتەنەۋە نەختىك بەرەۋ دۋوا دەكشىتەۋە ۋ بە ئازارەۋە پىشت بە درەختەكەى پىشتىيەۋە دەدات) ئاھ! مەن گەلېك مەندووم، برادەر! تۇش ۋەك مەن مەندوۋى؟

سەربازى يەكەم: خەرىكە جومگەكانم لېك دەردەچەن.

سەربازى دووھەم: سەعاتىك بو ھەر رامدەكرد. لەۋە دەترسام بە دووامەۋە بن! (سەبىرى دەست ۋ پىل ۋ ناولەپەكانى خۇى دەكات) لە رېگە بەسەر تلىشەبەرد ۋ دېكەزىيەكى زۇردا كەۋتم (نەختى بىدەنگى. دەپەۋى راکشى. سەبىرى برادەرەكەى دەكا، ۋەك ئەۋەى بىەۋى دلىيائى بكات) برادەر گىيان، لەم شوئىنە چاكرمان دەست ناكەۋى كە نەختى پىشۋى تىدا بەدەبن. خۇ چەند زووترىش بەرى بکەۋىن، باشترە. بەلام مەن، راستىيەكەى، ھىلاكم. دلىياشم كە برسېتى لە رېگە دەمانخا. مەن كاتى خۇشى بەرگەى برسېتىم ھىندە نەدەگرت. ھىچت پى نىە بىخۇين؟

سەربازى يەكەم: نەخىر، بەداخەۋە (نەختى بىدەنگى) مەن كاتى رامكرد، خۇ ھىچ تىنۋىتى ۋ برسېتىيەكەم لە ياد نەماۋو؛ تەنەت فرىاي ھىنانى چەكەكەشم نەكەۋتم.

سەربازى دووھەم: ئاھ، مەن ئىستى دەلېى يەكەم جارە لە

ژياندا ھەست بە برسېتى دەكەم.

سەربازى يەكەم: برسېتە ؟

سەربازى دووھەم: زۇر زۇر.

سەربازى يەكەم: مەن ھىندە نە .

سەربازى دووھەم: تۇ باش بو بۇ خۇت سەرخەۋىكى خۇشت

كرد؛ نەختى حسايتەۋە. دەمىك بو لېرە راکشابوۋىت ؟

سەربازى يەكەم: نازانم (بە سەرسورماۋىيەۋە) چما مەن

خەۋم لى كەۋتېۋو ؟

سەربازى دووھەم: مەن غەدرم لى كرىدەت.

سەربازى يەكەم: بۇچى ؟

سەربازى دووھەم: لەۋ خەۋە خۇشەت بەخەبەرم كرىدەتەۋە.

سەربازى يەكەم: نەخىر، بەپىچەۋانەۋە؛ ۋا مەلى! باش بو

لە خەۋت ھەلسانەدم. مەن دلىيام ئەگەر تۇ بەسەرما

نەھاتىتايە، لەۋانە بو تا چۋار رۇژى دېكەش باگا

نەھاتمايەتەۋە. زۇر شەكەت بووم.

سەربازى دووھەم: ئىستەش ھەر پىتەۋە ديارە، بۇرژاۋى.

كەمىك ئىسراحت بکە! جارى شەۋ زۇرى بەبەرەۋ ماۋە

(بەپرتاۋ) دەزانى مەن لە سەرەتادا ۋىستەم بتكوژم ؟

(ۋىستانىكى كەم) سەبىرم پى دەھات! ئاخىر، مەن كە ھاتم ۋ

چاۋم پىت كەۋت، تۇ لەژىر درەختەكەدا زۇر سەبىر گرمۇلە

بىۋىت. لە مرۇف نەدەچۋى. نەختىك لىت نىكتەر كەۋتەۋە

ۋ ھەستى خۇم راگرت، گويم بەئاستەم تەنھا لە نوۋزەبەكت

بوو. نىكەى سى چۋار دەقىقە، لەدوۋرەۋە، ھەر لىت

ۋردبوۋمەۋە. بىرم دەكردەۋە، دەمگوت: " خۋايە! ھىچ

گورگىك، ھىچ گىاندارىك لەم ناوھ نەماۋە كە دەستى ئاگر ۋ

گوللە نەبگەشتىتى؛ لە سەربازىكى بەدبەختى ۋەك مەن

زیاتر، مرؤف بھم نیوہشہوہ کاری بھم جھنگلہ سامناکھوہ چیہ کہ بیٲت وا بہئارامیہوہ لیٲرہ پال کھویٲ؟". بہلام باش بوو ہیئدہی پی نہچوو، جوولایتہوہ. کہ جوولایتہوہ و سہرتم بہدی کرد ئینجا زانیم کہ مرؤقیٲ.

سہریازی یہکھم: بہراستیٲہ ؟

سہریازی دووہم: باوہر بکہ، من لہسہر تہوہ بووم کہ میلی چہکھکھشم بہینمہوہ. سوپاس بؤ خوا؛ من ئیستا ہست بہ بہختہوہریہہکی زور دہکھم لہوہی کہ نہبوویتہ قوریانیی تہم ساتہ نەفرہتلیکراوہی سہرلیشیواویی من.

سہریازی یہکھم: سوپاس، برادر. منیش چاکہی توم قہت لہبیر ناچی. ہہمیشہ وہک ئایہتیکی ہلکہندراوی سہر دلہم دہپیاریم (وینستانیکی کھم، بہغہمگینی و سوزوہ) تو زور بہشینہیی و خہمخوارییہوہ لہ خہوت ہلساندم (بہ رتای و ہیمنییہوہ) دہزانی، برادر، من وا بؤ سہری نو مانگان دہچی، تہمہ یہکھم جارہ کہ دہستی مرؤف وا بہنہرمی و شینہییہوہ لہ خہوم ہلستیئی!

سہریازی دووہم: بہلی، برادر، حالی ئیمہش لہ ہی ئیوہ چاکتر نہبوو. ہہموو بہیانییہک وہکو یہکتر: لہجباتی چرپہ و دہستی نہرمی ژن، سہرہ سمکی پؤستالان یانیش زرمہی توپ و دہسرپژہکان و خہبہریان دہکردینہوہ. بہلی، تہوہیہ برادر. تہوہی بہ ژبانی نیو تہم جہنگہ ہلکا، بیگومان دہتوانی بہ ئاسانی بہ ہی دوزہخیش ہلکا.

سہریازی یہکھم: ئاخ برادر، وختی خوی گلہیم لہ بہختی خوم دہکرد و لہ ژبانی خوم نارازی بووم، دہمگوت: " رنج زور دہدہم و ہیشتاش ہہر نہبونم". کاتی سہفری پایتہختم دہکرد بؤ کارکردن، تہگہر تہنیا سی ہفتہ کہ سوکاری خوم

نہدیباہیہ، دہمگوت: " من چون دہبی سی ہفتہ چاوم بہ مالہوہ و ئاشنایانی خوم نہکھوی؟". کہچی ئیستاش! ہہبہات! ہہبہات برادر! خوزگہم ہہر بہو ژبانی کریکاری جارنم!

سہریازی دووہم: تو چہند دہبی سہرت لہ شارہکھی خوت نہداوہتہوہ؟

سہریازی یہکھم: (بہ حسرہتہوہ) زور لہمیژہ، برادر، زور لہمیژہ (بہبیزاریہہکی پر لہ رقہوہ) من تہگہر باسی ژبانی خومت بؤ بکھم، ہہرچی دہریای دنیا ہہیہ پری دہکھی لہ تفی نەفرہت و دہیدہیتہ رووی تہو گہواد و کافرانہوہ. خوانناسن، بی ویژدانن. نو مانگ، نو مانگی رہبہق، وہک ئامیردیک، لہ سہگی پی سووتاو بیژوہرتہر، ہہر تہم بیبان و تہو بیبان و تہم دہشت و تہو دہشتیان پی دہکردین. تا لہ دوواین جاردا ہینایانین بؤ تہم مہلبہندی سہر سنووری باکوورہ. لہوہ دہچوو کہ تہناتہ ئیجازہشمان پی بہ رہوا نہبینن. ہہمویشی لہ ترسی تہوہیان بوو کہ نہوہک لہدوواوی ئیجازہکھمان نہگہرینہوہ و رابکہین (وہک تہوہی یادگاریکی تالی بیرکھوتبیتہوہ) برادر، لہم دوو مانگہی دوواییدا سہد و سی سہرباز زیاتریان - لہوانہی کہ فیاریان کردبوو، گوللہباران کرد: تہو سہربازانہ لہنیو قامیشہلان و زہلکاوہکاندا خزیان حہشار داوو. تہری ئیوہ ہہوالی کوژرانی پینج نامرہیزہکانی ئیمہتان نہبیستہوہ کہ لہم شہری دوواییدا کوژرابوون؟

سہریازی دووہم: نہخیر، نہ.

سہریازی یہکھم: لہ سہنگرہکانی خویانہوہ، لہدوواوہرا تہقہیان لی کردبوون.

سەربازى دووهم: لە شەهەركەى باشوور دەلىیى ؟

سەربازى يەكەم: بەلى، ئا .

سەربازى دووهم: تۆ - خۆت لەو شەهەرە دابووى ؟

سەربازى يەكەم: هەه (بەتەوسەوه) گەر لەوى بوومايه ئیستە لەوانە بوو بەس تەنیا گوێچكەيه كم لیڤه كهوتایه .

سەربازى دووهم: شەپىكى پيس بوو .

سەربازى يەكەم: دەیانگوت: " سەربازى كوژراو لە بەردى

دەو زىيان زىتر كهوتبوون". تىپىكى تەواوى سەربازەكانى ئىمە، بە چەك و تفاق و ئەفسەرهوه، خۆيان تەسلىمى هیزەكانى ئیوه كردبوو .

سەربازى دووهم: بەلى، ئەوهم بىست .

(تاویك بێدەنگى)

سەربازى يەكەم: من لەو باوەرەدام ئەگەر دوو هیرشى

دیکەى ئاوهاتان بگردایه تە سەرمان، ئیدی ئەم جەنگە لایەكى بە لایەك دەبوو و دەبرایهوه .

سەربازى دووهم: ئەگەر مەبەستت ئەوه بى كه لە داها توودا

ئىمە سەردەكهوین، ئەوا بەراستى، ئىمە لەم جەنگە ناماقوولەدا گەر بشبەینهوه هەر دۆراوین .

سەربازى يەكەم: راستییهكەى، برادەر، من تیناگەم .

سەربازى دووهم: لە چى ؟

سەربازى يەكەم: (بە سەرسورماوییهكى پر لە رقهوه) لەم

وشانە: بردنەوه، دۆران... سەرکەوتن، ژێرکەوتن .

سەربازى دووهم: چەند وشەیهکن، گشتیان بۆ یەك

مەبەست بەکار دین: باخەل پرکردنى خۆيان، هەر وهها شەكەتکردن و ئازاردانى خەلكى بىگوناھ .

سەربازى يەكەم: من نازانم ئەم جەنگە لەسەر چىشە !

سەربازى دووهم: (بە رقهوه) هەن كه دەزانن .

سەربازى يەكەم: مامۆستایهكى دراوسىمان - خوا لىی

خۆش بى، لەو ئىجازەتیهى پىشووودا بىستم لە سىدارەیان دابوو - دەيگوت: " ئەم شەهە، هەمووى بۆ ئەوهیه كه فرۆكه و تەقەمەنى و چەكى قورسى.. نازانم هى كام ولات.. بخەنە بازارهوه و بیانفرۆشن"; دەيگوت: " بۆئەوهیه كه ئەم دوو ولاتەى ئىمە ببنە بازارىك بۆ قازانجى .. (بۆ ناوى ولاتەكه دەگەرى) .

سەربازى دووهم: ئەمريكا ؟

سەربازى يەكەم: نە .

سەربازى دووهم: فەرهەنسا ؟

سەربازى يەكەم: ئا.. ئا، بەلى .

سەربازى دووهم: بەلام تەنیا بۆ ئەوه نیه، بۆ شتى

دیکهشه؛ شتى دیکهش هەن كه لەسەرى بەشەر دین .

سەربازى يەكەم: شتى چۆن ؟ چى ؟

سەربازى دووهم: بلىم شتى چۆن ! (بە رقهوه) شتى

ناماقوولى ئەوتۆ مەگەر تەنیا شەیتان دەستى تى بجى .

بەپى قسەى ئیزگەكان لەسەر ئەو پارچه عەردەى باشووره .

سەربازى يەكەم: كام پارچه عەرد ؟

سەربازى دووهم: ئەو پارچه عەردەى، ئەگەر خۆ ئىمە

و دەستى بهینینهوه، یەكسەر دوواى مانگیك، دەكریته

سامناكتىرین زندانى ئەشكەنجەدانى بى تاوانان (بە

دوودلییهوه) بەلام برواش ناکەم، ناگونجى سى سالى خوین

رشتن تەنیا سەبارەت بە پارچه عەردىك بىت ! (بە

تەوسىكى بیهوودەبیهوه) بەلام بۆ نا ؟ خۆ سەیریش نیه !

مرووف لەم رۆژەهلاتەدا زۆر كەر و كهودەن و بى عەقله؛

تهنانت لهوانهيه لهسهر پارچه ئيسقانيكى سوتاوویش بهشهر
بى! سهروك حزب و سهركردهكانمان، خو له خهلكه
ساكارهكه زور بى عقل و چليستريشن.
(تاويك بيدهنگي)

سهربازى يهكهم: تو بلىي وا زوو كوئايي پى بى ؟
سهربازى دووهم: باوهړ ناكهم (ويستىكى كهه) بهلام خو
لهوانهشه: چونكه ئيستا خهلكهكيان بهتواوهتى شهكمت كرد
و توانيشيان هممو پارتهكاني ديكى غهيري خويان لاواز و
پارچهپارچه بكهن !

سهربازى يهكهم: (وهك ئوهي يهكهم جار بى له ژيانيدا
گوئى لهم وشهيه بوويت) پارت ؟

سهربازى دووهم: بهلى نا، ئه پارتانهي كه ههر له
سهرهتاوه بهرگرييان له شهرف و ژيان و نازادى خهلك
دهكرد و جهماوهريكى زوريان بهدور كويوه. (بيهودانه)
ههر چوئى بى.. با ئيمه سهرمان بهم قسانهوه نهيشينين. به
گويرهئى ئيمه: ئه شوره نهگريسه نهگه زوو كوئايي پى بى
يان درهنگ، تازه تهواو، ژيانى ئيمه فهوتا؛ ئيمه ئيتتر تازه
ناتوانين چاومان به شارى خومان بكهويتهوه !

سهربازى يهكهم: بهراست ؟

سهربازى دووهم: مهگه تهنيا بهوهي كه تسليم به
هيژهكاني خومانمان بكهنهوه !

سهربازى يهكهم: ئى ئه كاتهش دياره چارهنوسمان به چي
دهگا !

سهربازى دووهم: بروا ناكهم.

سهربازى يهكهم: من دلنيام.

سهربازى دووهم: له چي ؟

سهربازى يهكهم: لهوهي كه هيژهكاني خومان گوللهبارانمان
دهكهن، يانيش لهسيدارهمان دهدهن.

سهربازى دووهم: من ئهوه ناليم؛ مهبهستم ئهوهيه كه بروا
ناكهم تهسليمى هيژهكاني خومانمان بكهنهوه.

سهربازى يهكهم: بوچي ؟

سهربازى دووهم: چونكه ئيمه ئهه كاته حسيبى
پهناهنهنديمان بو دهكهن، دهتوانين كه بهدوواي ژن و
منالهكانمان بنيرين، بهنهينى بين بو لامان و دربار بين بو
دهرهوه، بو ئهرووپا، بو ههر ولاتيك بمانهوي.

سهربازى يهكهم: (به نيگهرانيهوه بهو ناوهدا ديت و
دهچي) بليم چي برادره گيان، من هيچ شتيكى چاك له
بهختى خوم رانابنيم. چارهنوس و داهاتووشم، زور رهش،
وهك ئاوينهيهكي تهلخ دهبينم (ويستانيك) چي بكهين!
جي داخه كه مروف له سهر ئهه زهوييه پان و پور و
فراوانهدا شوينيك نهبي ئوقرهئى تيا بگري؛ جي داخه بو
ئيمه - كه هيشتا تير بوئى زهويان نهكردوه و تير دونيامان
نهينيهوه - بهو هممو دهره و مهرگهساتيهوه سهرينينهوه.

ئيمه دياره له چارهمان نوسرابوو، له چارهمان نوسرابوو كه
ئهم روژگار پر بهلايه به چاوي خومان بينين. پيم بلى:
جياوازي من چيه لهگهله ئهه خهلكهكي كه ئيستا وا له
شارهكاندا، له خانوي خوش و پهئجهرهبهنددا، لهسهر
سيسهههه نهرم و نياندا، بى خهه پال كهوتوون و خههوني
دلنيايي و پر رهنگ دهبينن؛ لهگهله ئهوانههكي كه ئيستا وا له
سينههاكاندا، يانيش له بار و كهبهريهكاندا، قاچ لهسهر قاچ
دانبشتوون و به مهستيهوه پندهكهن و فستق دهشكين..
جياوازيم چي بوو؟ من لهگهله ئهوانههدا جياوازيم چي بوو؟

بېنگومان ئەوان ھەنووکە منيان ھەر لەبېرىش نىسە. من تەنانەت براکانىشم، ئىستى ھەر بەكەو ھەر خەرىكى " ئوتومبىل كرىن و فرۇشتنەو" ى خۆيانن؛ ھەر شەوئى لە بارىك، ھەر شاوئى لە شارىك، لە قومارخانەيەك، لە مالىكدا يان دەعوەتن و يانىش مەستى مەى خواردنەو و پارەژماردنن: كەى بواريان ھەبە بىرىك لە من بەكەنەو ؟ خۇ پىش جەنگىش، كى بارى منى سووكتەر دەکرد و بۇ خەمى من نەختى دەسووتا.. كى ؟ تەنھا دايكم (ھەنسكى گريان قورگى دەگرى) من لەناو شەرىشدا، ئەو كەسەى كە زور زور بوى پەرۆش بووم و بوى دەگرىام تەنيا دايكم بوو. من دلنيام تەنيا تاسەى بىنەنەوئى ئەوئىش بوو كە لەم ھېرش بردنەى ئەم شەودا وای لىكردم رابكەم و مردن بە خۇم بە رەوا نەزانم. گوناھە، گوناھە برادەر گيان! من، قەبناكە، با ژيانى خۇشم خۇش نەوئى، بەلام وىژدانم چۇن قىبول بكا كەسىك دووای خۇم بە ھەسەرەت بكورم.. چۇن ؟ بۇچى ؟ (بە دەنگىكى گرياناويىەو) من شەق دەبەم.. شەق دەبەم ئەگەر جارىكى تىش نەمىننەتەو.. شەق دەبەم ئەگەر ئەو وازانى كە من مردووم و نامىننەتەو !

سەربازى دووھم: تۇ خەفەت مەخۇ، خەفەت مەخۇ برادەر ! من لەوھدا بېنگومانم كە بە دیدارى دايك و بە دیدارى كەسوکاریشت شاد دەبیتەو. لەو ماوئەبەى داھاتووى ژيانىشت، لە پەناھەندەيدا، ئىنشاللا ھەرگىز بى بەرى و ئاتاج نابىت ! كى دەزانى؛ بەلكو ئەم جەنگە ھىندەى نەخاياند !

سەربازى يەكەم: (بە خەمگىنەو) سوپاست دەكەم؛ تۇ دەتەوئى دلەم بەدەبیتەو.

سەربازى دووھم: نەخىر. تۇ ھەر كە گەبىشتىتە ئەوئى و ماوئەبەكى بەسەرداچوو، وردە وردە ئەمانە بە چاوى خۇت دەبىنى (نەختىك بىدەنگى) ھەر چۇنى بى، تۇ لەوئى يا لە ھەر ولاتىكى دىكەدا ھەر ئىششىك بەكەيت: ئەگەر دىوئەبەكى بەبىنى شارەكانى كەنەدا بىت يان قاپشۇرى چىشتخانەكانى ئەورویا يا كرىكارىك بىت لە ئىتالىا، خۇ ھىچ نەبى توشى ھىچ بى ئومىدى و رەنج بە خەسارىبەكى وەك ئىرە نابىت.

سەربازى يەكەم: ئەرى راستە دەلین " كارگەكانى لای ئیو ھەموویان داخراون" ؟

سەربازى دووھم: نەخىر.

سەربازى يەكەم: رۇژنامە و رادیو و تەلەفزیونەكانى لای ئىمە وای بلاوئەكەنەو. تەنانەت دەلین " قوتابخانە و زانكۆكانىشتان ھەموویان داخراون".

سەربازى دووھم: وایە، بەلام يەكجار بەم شىوئەبەش نىسە. وەلى تۇ لەبەرچى ئەم پرسىيارە دەكەى ؟ كارگە ھەبى يان نەبى، بە تۇ چى ؟

سەربازى يەكەم: ئاخىر من ئەگەر مەوئى لەوئى بە پەناھەندەبى بژىم، خۇ پىوئىستە ئىششىك بەكەم.. ھەر ئىششىك، پىئى بژىم.

سەربازى دووھم: دلنیا بە ! ھىشتا كارگەگەلىكى زور ماون لە كاردا بن. ئىششىك يەكجار زۇرە، بەتایبەتى لە پائىتەخت.

سەربازى يەكەم: كەواتە دەتوانم لەوئى بىنەمەو و كاربەكەم؟

سەربازى دووھم: خاوەن كارگە و قۇنتەراتچىبەكان چما ھەر ھەست بەو دەكەن كە جەنگىشە ؟

سەربازى يەكەم: (بە سەرسورماويىەو) لای ئىمە ھەموو

ئەم شتانه بەپېچەوانەوه دەبېستراڼهوه.

سەربازى دووهم: ئەخېر. ئامېرىكا و فەرەنسا پارە و سامانىكى هېند زۆريان هەيه، تەنانهت دەتوانن تا حەوت سالانى دىكەش قەرزى بدەنى. پاشان، جگە لەمە، تۆ لەوى ئەگەر كارىشت بۆ نەدۆزنەوه، مووچەى مانگانەت بۆ دەپرنەوه.

سەربازى يەكەم: (سۆراغى قسەكەى پېشوو لى دەكا، وەك ئەوهى كە بەتەواوەتى گوڤى لە وشەكانى " ئەمريكاً" و " فەرەنسا" نەبووى) وت: كى هەيهتى ؟

سەربازى دووهم: ئامېرىكا و فەرەنسا.

سەربازى يەكەم: (بە سەرسورمانەوه) چما ئەمېرىكا و فەرەنسا پىشتىگېرى بى ئىوه دەكەن ؟

سەربازى دووهم: بەلى. ئىمە كەلۆپەلەكانىشمان، تەنانهت بەشېكى زۆرى خواردن و خواردنەوهكانىشمان هەر لەوانەوه بۆ دىت. هەلبەت ئەمانىش هەر بۆ قازانجى خۇيان دەبىكەن.. ئەگىنا تۆ بېر بىكەوه برادەر، ولاتىك چ مەجبورى ئەويه كە پاكەتىكى بچووكى جگەرەى رۆتمانمان لەو رېيه دوورەوه بۆ رەوان بكات؛ ئەگەر قازانجى خوى تىدا نەبى ؟

سەربازى يەكەم: سەيره ! من لەبېرمە: جارنىكيان گوڤم لە ئىزگەى رادىوى ئىوه گرتبوو، دەيگوت: ئەمريكاً پىشتىوانىي ئىمە دەكا نەك هى ئىوه. هەرەها مامۆستاكەى دراوسىشمان - خوا لىي خوش بى - هەر واى دەگوت.

سەربازى دووهم: باشە پىم بلى، برادەر، ئەى لای ئىوه ؟ لای ئىوه ژيان چۆنە ؟

سەربازى يەكەم: ئەرى بەراست، تۆش جگەرەت پى نيه ؟
سەربازى دووهم: من ناكىشم.

سەربازى يەكەم: لە پىرى ئىوارەوه، جگەرەكە چيه نەمكىشاوه (نەختىك بېدەنگى. بە وەرپسىيەوه) گەلىك سەخت و ئەستەمە، برادەر گيان ! هېچ شتىك لەوهدا نەماوه كە مرۆف پىي هەل بكا. شمەك سى نرخی جارانى خوى هاتۆتە سەر. پارەش كەم و بېسوود بووه، تەنھا لە دەست كۆمەلى گەواد و قۆنتەراتچى و دەولەمەنددايه و هېچى تر.

سەربازى دووهم: ئىش هەيه ؟

سەربازى يەكەم: بەلى ئەوه هەيه كە مەمرە و مەژى پى بژىت. لە سەرەتادا چەند كارگەيهكى ناو شارەكان بۆردومان كران و داخران. هەرەها كرىكارىتېش ماويهك بوو دەست نەدەكەوت؛ ئەوهى هەشبوو، رۆژانەكەى زۆر كەم بېووه. ئىتەر دوواى ئەم هەشت مانگەش، نازانم. من لەوى نەبووم. نەفرەتسان لى بى. توخوا برادەر، با واز بېنن. من هېچ تواناى باسكردنى ئەم دۆزەخەم نەماوه (وىستانىكى كەم) لە چاوان كوڤر بن. چۆن ئەم ژيان و دنيايهيان تىك و پىك دا !

سەربازى دووهم: (بېر لە قسەكانى برادەرەكەى دەكاتەوه و سەيرى دەكا) برادەر تۆ لەوه دەچى كە حەزىكەى ولانەكەت لەم جەنگەدا بدۆرىنى !

سەربازى يەكەم: نەك تەنيا من، ئىمەى خەلكى بىتاوان هەمسومان؛ دوواى ئەم جەنگە وىرانكارىيه، بە يەكجارى مائاوايىمان لە واتاكانى " ولان" و " نىشتىمانپەرودەرى " كرد. واتاكانى " ولان" و " نىشتىمانپەرودەرى" بايانداوه كەندى.

سەربازى دووهم: ولان ئەمەرۆ داردەستىكى رۆڤم و سەركردهى حەزى بۆرژواكانە بۆئەوهى ولانپەرورانى بەدبەختى

وہکو ئیمہ ھەلخەلەتین؛ بەیەکترمان بەکوشت بدەن، قازانج و سامان و ئاسوودەبیش تەنیا بۆ ئەوان بەجی بەیلین!

سەربازی یەكەم: (بە دلەراوکیو، بۆ وەلامیک دەگەرێ) تیناگەم ! (وەک دلێ خۆی بداتەو) برادەر گیان، من دەمەوی لە شوینیکیدا ئیشیک بەکەم و بە ئاسوودەیی و تیری بژیم. ئیتر ئەگەر ئەمە، بۆ کریکاریکی بەدبەختی وەک من، بە سەرکەوتنی ولاتەکە یان بە دۆرانی بەدی بیت، وەکو یەک وایە ! وەکو یەک وایە ! (بە بیزاری و ماندوووییەو) ولات، ولات، ولات! بە چی دەچی ؟ من چەندین سالا لە ولاتەکە خۆمدا دەژیم و ھەر برسیشم، ھەر ماندووش، ھەر بی بەری و ھەر نااسوودەش. برادەر، ولات: پارچە نانیکە کە پنی بژیت، ولات: مالیکی بچکۆلە و خنجیلانە کە لە گەل خیزان و مندالەکانت بە ئارامی و بەختەو دەرییەو تیندا بژیت. بەلام لەکوی برادەر؟ بەدبەختیی من ئەمەشم پی بەرەوا نابینی (بەبیھوودەییەو) تازەش تەواو. دووای چی ؟ کاتی بەسەرچوو. من ئیستا بیژ لە خۆم دەکەمەو. بۆ من، ھەموو شتیک کاتی بەسەرچوو ! من ھەرچی بلیم خۆم ھەلخەلەتینم. ئاخ، دووریش نیە کە لەگەل وەربینی یەکەمین گەلای ئەم پایزە تەسلیمی ولاتەکە خۆم بکریمەو (بەبیزارییەو) خۆزگە !

سەربازی دووہم: ئوف، برادەر، تۆ چەند ئەم ترسە وەبیرە خۆت دینیتەو !

سەربازی یەكەم: (بیھوودە، ھیچ قسەیک ناکا)

سەربازی دووہم: ئەمە شتیکە کە قەت روونادا.

سەربازی یەكەم: تۆ راست دەکە، بەلام من دەلیم لەم ساتە نالەبارەدا نابی ؟

سەربازی دووہم: چی نابی ؟

سەربازی یەكەم: دلنیا بوون.

سەربازی دووہم: دلنیا بوون لە چی ؟

سەربازی یەكەم: لەوێ کە ئایا تەسلیمان دەکەنەو یان

نا ؟ (بەتوورەییەو) لەوێ کە بژین، بی مەرگەساتی و بی چەرمەسەری: تەنیا ژبانیک سادە ی وەک مرۆف، ھیچی تر نا! من دلنیا نیم، من لەم شتانە و لە ژبانی خۆم ھیچ دلنیا نیم (بە فیگاراییەو) من چیتەر توانای بیرکردنەو دەنماو.

سەربازی دووہم: (قسە ناکا، بیئەنگ، سەیری برادەرەکە

دەکا)

(تاوینک بیئەنگی)

سەربازی یەكەم: (بەبیھوودەییەو) بەلام دەشتوانین کە بی

ئەمەش ھەر بەری کەوین !

سەربازی دووہم: بەرەو کوی ؟

سەربازی یەكەم: بەرەو خۆ تەسلیم کردن.

سەربازی دووہم: بەلی. راستییەکە، من لە ھەلانی خۆم

پەشیمان نیم؛ لەوێش رازیم کە چیتەر خەلکی بیگوناھم نەکوشت. ھیندەش بەسە کە ئیستا ھەناسەبەکی پاک لەناو ئەم دەوێ و گژوگیا تەر و جوانانە بەسەر بەستی ھەلەمژم. ئەم قسە پر خەم جوانانە تۆش وام لێدەکا کە ئیستا ھەست بە بەختەو دەرییەکی زۆر بەکەم (لەناکا و دەشلەژی، بەپەلە بەرەو لای برادەرەکە ھەنگاو دەنی) ئەو چیتە ؟ (

برادەرەکە بە ئەزیەتەو دەکوکی) ئەی بۆچی زوو دەنگت نەکرد ؟ (وێستانیک کی کەم. لەبەر تاریکییەکە چاوی باش نابینی، ورد دەبیستەو) ئەم خۆینە چپە بە قۆلتەو ؟ برینداری ؟

سەربازى يەكەم: (سەيرى شويىنى خويىنەكە دەكا، وەك ئەوۋى كە تازە خويىنەكەى سەر بەرگى خويى دىيى) نەخىر نە، (لەپەر دەكۆكى) ھىچ نىيە. وا ديارە خويىنى ھاورپىكائە (ويىستانىكى كەم) وشك بۆتەوہ.

سەروىبازى دووہم: ئەى چىتە ئەوہ ؟ نەخوش ديارى ؟

سەربازى يەكەم: نەخىر، نەء . ھىچم نىيە.

سەربازى دووہم: با، لەوہ دەچى سەرما ت بووبى (پالتۆكەى بەر خويى دادەكەنى. ئەو ئاگاي لى نىيە) ھانى، بىكە بەرت !

سەربازى يەكەم: چى ؟ نەخىر، دەيكەيتەوہ بەرت بە خوا.

سەربازى دووہم: نابى ! پىتەوہ ديارە، سەرما ت بوو.

سەربازى يەكەم: ئاخىر، تۆ خوت سەرما ت دەبى.

سەربازى دووہم: نەء، نابى ! من بە سەرما زور راھاتووم

(يارمەتیی دەدا بۆ لەبەرکردنى پالتۆكە) ئەوہ پەنجەت چىي بەسەر ھاتووہ ؟

سەربازى يەكەم: (سەيرى پەنجەكانى دەستەچەپى خويى دەكا) بەر مەكىنەى كارگە كەوت.

سەربازى دووہم: (دادەمىنىتەوہ و وردتر لە پەنجە قرتاوەكانى رادەمىنى) ھىچ پارەيان بۆ نەبىتەوہ ؟

سەربازى يەكەم: مەبەستت خاوەن كارگەكەيە ؟

سەربازى دووہم: خاوەن كارگەكە، مىرى ؟

سەربازى يەكەم: ئاھ برادەر (ويىستانىكى كەم. بە

دەنگىكى كەساسىيەوہ) من خوشم لە خوم دەپرسم: بۇچى لاي ئىمە ھىچ نەقابەيەك يان پارتىك يان سەنديكايەك نىيە

كە ئاگاي لە كووست و چەرمەسەرى ئىمە ھەبى ؟ (بە ھەناسە ساردىيەوہ) پىيان وتم: " ھىچ كرىكارىك لە كاتى

پەرىنى پەنجەيدا پارەى وەرنەگرتووہ تا تۆ وەرىبىگىرى".

سەربازى دووہم: گۆى مەدەرى، برادەر. خۇ تۆ پاش ئەوہ پەكت نەكەوت. ژنت ھىناوہ ؟

سەربازى يەكەم: بەلى. بۇ نەگبەتيم دوو مندالىشم ھەيە. يەككىيان پىرار لەگەل خالى بەر قەسفىكى بەنزىخانەيەك كەوت. مندالەكەم چاك بۆوہ و خالەكەى گىيانى سپارد. خۇ خالەكەيشى برىنەكەى ھىندە سەخت نەبوو، دەكرا نەھىلەن بىرى. بەلام يانى چى ؟ ئەوساتىش ھەر بىھوودە بوو.

سەربازى دووہم: چى بىھوودە بوو ؟

سەربازى يەكەم: ئەگەر چاكىش بووبايەتەوہ.

سەربازى دووہم: كى ؟

سەربازى يەكەم: خالى كورەكەم.

سەربازى دووہم: بۇچى بىھوودە بوو ؟

سەربازى يەكەم: چونكە دىسانەوہ بۇ مردنىكى دىكە ساغ دەكرايەوہ: بۇ جەنگ؛ دەبووايە وەك ئىمە بىتە ئەم جەنگە نەفرەتلىكراوہ. بەلى، ئەو بۇ خويى مرد و ئەم ئەشكەنجەبەي ئىمەى نەدەيت. ئەم بەختەوہر بوو كە بە پارچە زەوييەك راگەبىشت و تىاي نىژرا. دەزانى: لە شارى ئىمە، ئىستا، خەلكى وا ھەن تەنانەت گۆرىشىان دەست ناكەوى كە مردووەكانيان تىا بنىژن ؟ زۆربەى دەولەمەندەكان بەم دووايە خەرىكى ئەوہ بوون عەردىيان بۇ گۆرى خويان دەكرى. ئەوہ سەيرى چى دەكەى ؟

سەربازى دووہم: (چاوى بە ماتەمىنيەكى قولەوہ بىپوہتە ئاسمان) سامالىكى چەند خەمناك و جوانە !

سەربازى يەكەم: (سەرھەلدەپرى و سەيرى ئاسمان دەكا. پىكەوہ رووہ ئاسمان رادەمىن) سەپرە برادەر، بەلام

ھىچ ئەستىرەيەك ديار نىيە !

سەربازى دووھم: ئەستىرەش ھەموويان دارزاۋان. ئاھ
برادەر، دەبىنى: ئەستىرەكانىش چەنىك بەزەبىيان بە ھالى
مروقى ئىرەدا دىتەوھ.

سەربازى يەكەم: دەلېن " لەگەل كۆچكردنى ھەر مروقىك
ئەستىرەيەك دادەرژى". ئەمە راستە؟

سەربازى دووھم: ئەگەر ئەمە راست بووايە، دەبوو ئىستا
ئاسمان سەرتاپاي بووايەتە تئۆكە فرمىسكىك و دابارىيا
(بەسەرسامىيەو چاۋ دەگىرى) ئەستىرەيەك نىە بجرىوتىنى !
مەللىك، بالئندەيەك نىە بخوتىنى ! ئىرە دنيايەكى چەند
خامۇش و ترسناك و پەرغەمگىنيە ! دەزانى برادەر: من لەم
دېمەنە تارىك و سامناكانەشدا جوانىيەكى نامۇ دەبىنم.
لەراستىدا، دېمەنە ترسناكانىش جوانىيەكى تايەتېيان ھەيە،
دەزانى ؟ تۆ سەيركە (چاۋى پىوئەتە مانگ) تەنانتە
مانگىش.. چەند كز و كەساسە ! بۆ وا بەزەردى
دەدرەوشىتەوھ ؟

سەربازى يەكەم: (ماۋەيەكە بە قسەكانى برادەرەكەى
حەپەساۋە و سەيرى مانگ دەكا) برادەر، لەوانەيە ئىستا، لەم
شەوھ ناوختەدا، تەنيا من و تۆ بىن سەيرى مانگ بەكىن.

سەربازى دووھم: بەللى برادەر، خەلكى شار ئىستا، ھىچ
يەكىكىان ئەو برىن و كەساسىيەى مانگ نابىن. ئەوان ئىستا
لە شىرىن خەودان.

سەربازى يەكەم: ئەرى ئەو چىە ؟ (بەحەپەساۋىيەوھ
سەيرى شتىك دەكا كە لە ناوھراستى شانۇدا كەوتوۋە) ئەو
دەمانچەيە ھى تۆيە لەوى كەوتوۋە ؟

سەربازى دووھم: (ئاور بۆ شوئىنى دەمانچەكە دەداتەوھ)
ھى من ؟ نەخىر. من ھىچ دەمانچەيەكەم پى نەبوو (دەچىتە

پىشەوھ و سەيرى دەكا) دەمانچە نىە.

سەربازى يەكەم: ئەى ؟

سەربازى دووھم: يەدەگە (ھەللى گرتوتەوھ و لىي راماوھ).

سەربازى يەكەم: لەوانەيە لە جەنگاۋەرىك بەجى مابى ؟

سەربازى دووھم: بەللى. سەيركە: ئەو ھەموو ژەنگەى ھەللى
ھىناۋە ! لەو دەچى كە باراناۋى رۇژگارېكى زۆرى بەسەردا
پژابى !

سەربازى يەكەم: ديارە پىش من و تۆش ھى دىكە ھەبوونە
كە ئەم رېگەيان پەى كرىبى ؟

سەربازى دووھم: لەوانەشە ھى قاچاغچىيان بىت.
قاچاغچى نەبى، ھىچ كەسىكى دىكە پەى بەم شوئىنە
لاتەرىكەى ئىمە نابا (يەدەگەكە ھەلگىر و ۋەرگىر دەكات و
لىي ورد دەبىتەوھ) ئاخ برادەر، خۆزگە دەترانى ئەم يەدەگە
چىم بىر دىنئەوھ ! (خۆشى و زەردەخەنەيەك سەرى پى
ھەلدەبىرى. بەدەم ھەنگاۋاننى لەسەرخۆۋە، بە خەمبارى و
خەيالاۋىيەوھ) بىرمە مندال بووم، تەمەنم ھەوت ھەشت
سالىك دەبوو. باۋكەم بەردەوام لەم جۆرە يەدەگ و چەكانەى
دەھىنايەوھ مال. باۋكەم لە تەنىشت خۆى دادەنام و منىش
كونجكۆلانە سەرنجى دەست و پەنجەكانىم دەدا. خۆزگەم ھەر
بەو سات ! من ھەر لە منالىيەوھ، فىئىرى بەكارھىنان و
چاكردەنەوھى ھەموو جۆرە چەكەكان بىووم، ناۋى گشتىانم
يەك يەك دەزانى. ھىند پەرۇش و ھۆگرىان بووم، تەنانتە
گەمەكانىشم ھەر لەگەل ئەم چەكانە بوو. ئاخ، برادەر، بەلام
ئىستا ئەم جەنگە ھەموو چەكىكى لەپىش چاۋ خستەم؛
تەنانتە وى لىكرەم بىز لە باۋكىشم بەكەمەوھ كە ھىند
بايەخى بە چەك و تەقەمەنى دەدا. من تەنيا ئىستا لە

ههقیقهتی چەك و مەرگەساتی چەك تێدەگەم. بەلام خۆ، - من ئەوساش هەر... سەبیرە! لەو دەچێ كە مرۆف هەر لەو ساتەوێ لەدایك دەبێ، سروشتی خۆی لەگەڵ خۆیدا هەلگرتبێ. بەلێ. من ئەوساش قەت نەمدەتوانی خۆم لە بەر دیمەنی سەمای مەرگی تەنانەت سوێسكەپەكیش رابگرم. بەزەبیم بەو كەوانەدا دەهاتەوێ كە لەگەڵ باوكم بە ساچمە دەمانكۆشتن. پێم ناخۆش بوو ئاسكێك ببینم لە گیانەلادا. باوكم پێی دەگوتم: " تۆ مندالیکی ترسنوکی، كە گەورە دەبیت زەلامیكي بەدەخت و ناتەواوت لێ دەردەچێ!". بەلێ، هەر واش بوو: كە وردە وردە هەراشتر بووم، خۆم لینی دەدزیهوه و نەدەچومە راوه سوێسكە و ئاسكەكانی. دەچووم لەگەڵ مندالە شرۆلەكانی گەرەك، لە ئاقارەكاندا بەدووای سەگ و كەرە پشت گوروووەكاندا دەكەوتین، یانیش دەچووین لەسەر گوفەك و لە پشت حەسارە گەورەكاندا وازیمان دەکرد، گوجیلە ناو نۆینی حەمامەكانمان دەردەهینا. ئاھ چەندم خۆش دەویست، چەندم كەیف پێ دەهاتن! چاوشاركێ و حەفت پاتریانی و قەرەتۆپ و بەكتر راوهوونانی ناوكولانە رەشەكانی گەرەكی خانەقا، پرتەقال دزینی گەرەكی ناوقەسران.. هەموو شتیك، هەموو شتیكی ئەم ژبان و ئەم دنیا پاک و جوانی مندالییم چەند خۆش دەویست؟ ئاھ، مندالی، مندالی كۆن و بەهەدرچووم، ژبانم تیتدا چەند خۆش دەویست؟ ئەوێ: ئاخەر ئیمە، ئیمە مندالانی ناو گەرەكە رەش و خانوو قورینەكان، كاتی گەورە دەبین، هیچ شتیك نیە بە ژبانمان ببەستیتەوێ: جگە لەو خۆشەویستیە كۆنە كە لە سەردەمی مندالییەوێ بەرامبەر ژبان پێی راھاتبووین؛ تەنیا خۆشەویستی راھاتووێ سەردەمی

مندالیمانە كە بە ژبانی بێ مانا و ناخۆشی سەردەمی گەورەبیمان دەبەستیتەوێ (لە بەر خۆیەوێ، وەك ورینە بكا) ئەگبنا من، تیناگەم: چۆن بەم هەموو دەردەسەری و مەرگەساتەوێ هەر ماوم و هیوام بە ژبان هەر ماویشە؟ چۆن! ئەو ژبانە بێزەوێ و پڕ حەسرەتە من تینا ژبام، ژبانیکی وا نەبوو كە هیچ هیوا و خۆشەویستیكم بەرامبەر ژبان پێ بهێلێتەوێ. برادەر، من هەر لەدووای نەمانی باوكم تیتەر ژبانم لێ بوو بە دۆزەخ. وا بزاتم ئەو كات تەمەنم پازنە سالیك دەبوو. كە باوكم مرد، نەمهیشت چوار خوشك و براكەم، تەنیا دایكەم بە كۆلكەری و نانكەری بەخۆیان بكا: چووم ماوێهەكی زۆر كریكاریم كرد، بۆیەچیتیم كرد، لە گازینۆ و چیشتخانەكاندا بووم بە شاگرد.. هەزاران جەرەزەیی و نوگەساری و دەرد... ئەمانە هەمووی لەپیناوی كێ؟ لەپیناوی كێ برادەر؟ لەپیناوی دایكەم، لەپیناوی خوشك و براكەم؛ لەپیناوی ئەو چەند مرۆفە خۆشەویستە كە - دووای ئەوێ بەخۆم كردن و گەورەم كردن - ، ئیستا تەنانەت هیچ ناوینشان و هەوالیکیشیان نازانم! كامەران نەبێ كە توانی لەم ویرانەیه رزگاری بێت و بۆ خۆی بگاتە هەندەران. لە سوێدەوێ نامەیهكی بۆم ناردبوو، نووسیبووی " لیرە ژبان گەلێك خۆشە. گەر حەزەكە خۆشت و منالەكانیشت وەرن". بەلام ئاھ، كامەران.. بەچی؟ چۆن؟ خۆ پاش تو، یەكسەر، هەرچی سەر سنووری ولات هەبوون، گشتی بە چەقو و سەگ و پۆلیس تەنران؛ تەنانەت بواری پەپولەش نەما رزگاری بێ! تەنیا دەولەومەند و پارەدارەكان دەیانتوانی ئەم ویرانە كاولبووێ جێ بهێلن (وێستانیکێ كەم) ئاھ ئەفسووس، ژبانی من بۆچی بەم ئەنجامە تالە گەیشت؟ خۆ

بەس تەنھا سالیك بوو كە بەرگی سەربازیم داكەندبوو، دووبارە جلی سەربازییان كردهوه بەرم .. ئاخ .. من خەفەتم بۆ تۆبە غەریبە ، ئەي ژنە چاك و كەساسەكەم ! ئەو رۆژەي كە ناوم هات و جلە سەربازییەكەیان لەبەر كردم، رۆژیكي چەند تال و پڕ پرسیە بوو بۆ تۆ؛ رۆژیكي چەند پڕ خەم و پڕ گریان و پڕ حەسرەت بوو ! ئاخۆ ئیستا تۆ بەم نیوەشەوه چی دەكەي غەریبە؟ لەوانەیه خەوتیبیت و ئیستە خەونم پیۆه ببینی! ئاھ غەریبە .. ! ئاخۆ لەدوای ئەم هەموو مانگە بی من چیت بەسەر هاتووه ؟ ئایا ئیستا چیت بەسەر دی گەر بزانی: میان یەكسەر لەگەڵ فەوجەكم . بە فرمانیكي زۆر كتوپر، بە هەلیكۆپتەر - راگوئیستەوه بۆ سەر سنووری شەڕ ؟ چیت بەسەر دی گەر بزانی: بە درێژایی ئەو هەموو مانگە ئاو بە لەشم نەكەوتووه؛ هیچ ژەمیكم بە ئاسوودەیی و تیسر بە سكي خۆم نەخواردووه ! ئاھ ، خۆزگە ئیستا بەم تۆبەلە ریشەوه و بەم دژوینی و شەكەتییهوه چاوت پیم دەكەوت ! ئاخۆ غەریبە، ئیستا دەزانی كە وام لەم جەنگەلە سامناكەي سەر سنوور و بی تۆ و بی چاوانی ئاقشا خەریكە وا گیان دەدەم ؟ دەزانی ؟ ئاھ ، غەریبە، من دەزانم: تۆ ئیستا گومان لە لە دوواكەوتن و نەگەرانەوه دەكەیت؛ لەوانەشە دلت خستووه بكات و بلیی: " تازە تەواو .. ناگەریتەوه". دەزانم: تۆ ئیستا هەمیشە بسك و كەزییەكانت پەشوكاوان. ئیستا ئەو زەردەخەنەیهی كە هەمیشە روومەتی چال دەكردیت و روخسارتی دەدرەوشاندهوه، لە ناخدا كوژاوه تەوه. من دەزانم: تۆ ئیستا زۆر خەمناك و زۆر پرسیەداری: ئەو كراسە قاهوییه گولرەنگ ئالەي كە من هەمیشە حەزم دەكرد لەبەری كەي، لەبەری ناكەي؛ ئەو دوو چاوه وەك دوو فنجان پڕ

قوانەي كە من هەمیشە حەزم دەكرد كلرێژی كەي، كلرێژی ناكەي. ئیستا هەرگیز وەك جاران بەو گۆزانییە خۆشبیەخشانهي رادیوكەوه، بەدەم گسكدانی حەوشەكەوه ناكەویتە لەنجە و ناز و سەربادان؛ قەتیش وەك جاران بەدەم تەقەلی لیفكەچنین و ساواریزاركردنەوه لەگەڵ ژنانی دەرودراسی بەو خۆشی و خەندەیهی جارانهوه دانانیشتیت قسە و باس بكەن. نە ، نەخیز، من دەزانم ئەي ژنە چاكە پڕ میهر و خەم و خەفەتبارەكەم ! دەزانم تۆ ئیستا لە زووره نووتەكەكەندا، نیوچەوانت هەمیشە بە پەرۆکیكي رەش دەبەستی و بە مەلوولییەوه هەلدەكورمیي: چا و دەپریتە ئەو قۆچە ئاسكە هەلواسراوهي قەد دیوارهكە؛ دەستی دوعا و پارانهوه بۆ ئاسمان، بۆ خوا بەرز دەكەیتەوه؛ بەلكو ئەمە خویە كە هیزی شەڕ و ناگەهانی لە ماله كە وەدوو رابگریت و .. هاكا میردەكەشت بگەریتیتەوه. ئاھ ، غەریبە ! تۆ ژنیكي زۆر كەساس و زۆر كلۆل بووی. ئاخۆ ئیستا كی دەتپاریزی ؟ كی ئەو فرمیسكە گەرم و رووانەت لەسەر روومەت دەسپریتەوه كە من وەختی خۆي، پیش ئەوهی برژین دەمسپریتەوه ؟ كی ئەو باوهشە نائەت بۆ دیتیتەوه كە من هەموو نیوەرۆیهك راهاتبووم - لەسەر ریگەي گەرانەوهي خۆم لە دایەرە - بۆتی بیتمەوه ؟ كی لەو شەڕە شەقەي " نەوت وەرگرتن " نەختی بەزەیی بە رەنجووری تۆ دیتەوه و تەنەكە نەوتیكت بۆ وەردهگری ؟ كی ؟ كی ، غەریبە ؟ ئاخۆ غەریبە، ئەو خەونە جوان و رەنگینانەت لەبیر ماون: خەونی گەشتی ئەو هاوینەههوارانەي كە دامانابوو بیانبینی، ئیستا و ئیستاش نەماندیتن؛ خەونی كپینی ئەو تەلەفزیونی كە حەزت دەكرد وینەكانیت بە رەنگاوپرەنگی بەر چا و بكەوی؛ خەونی

چونە ناو خانووی نوێ؛ خەونی کەینی سێسەمی نوێ، موبەقی نوێ... ئاھ غەریبە.. تۆ ھەموو جار دەتگوت: " ھەر پاش چەند سالێکی دیکە، ھەر خانووە زەگاران دەبێ. ئەوسا تۆ بۆ خۆت ژوورێکی سەرەخۆت دەبێ، ھێچ مندالێک لە خۆبەندەو جارێت ناکەن". ئاخ غەریبە، کە ئێوە روژە شیرینانە بە چاوە دەبینن؟ ئاخۆ ئێوە پارەبە کە سالانێک بوو بەیەکەو پێکەو ھەمان نابوو چی بەسەر ھاتوو؟ بێگومان ئێستا ھێچی نەماوە. بەلام قەیناکە؛ من دلێام: تۆ لە گەرۆی شیریشدا بیت، دەتدۆزمەو و دەنێرم بە دووات. روژی ھەر دادی ھەموومان پێ پەیدا بکەیتەو و بتوانین بژین. من خەفەت بۆ ئێوە ناخۆم. خەفەتی من بۆ ئازار و بۆ دووری تۆیە، بۆ ئێوە دوو گۆنا شیرینەتە کە دەترسم تا پێک دەگەین ھەسەرت و خەم وەک دوو گۆلی بێنازکەوتوو بیاژاکی. ئاھ، توخوا غەریبە، عومری شیرینی پێکەو ھێمان چەندە کورت بوو (بەدەم قوڵی گریانەو) چەندە کورت بوو، چەن... دە... کو... ت... .

سەریازی یەکەم: (بە مەلۆلییەو لە برادەرە کە نزیکی دەبیتەو، بە ھەسەرتەو دەستی دلدا ئەو دەبیتە سەر شانی برادەرە کە، ئێویش لە شوینی خۆی رادەچلەکی) بەسیەتی! بەسیەتی برادەر! تۆ بەم قسانە منت زۆر ئازارد.

سەریازی دوویم: (خاوەدەبیتەو) ئاخ برادەر. ھەر لە ھەموو ژیاوت قەت باوەشی ژنت نەدیو.

سەریازی دوویم: راست دەکەو برادەر. من لە ھەموو ژیاوتدا قەت ھێندە لە خۆشەویستی و باوەشی ژن نەدووایم، ھەرگیز. من خۆشم سەیرم پێ دیت. من ئێستا ئەم شتەنە وا دەبینم کە

دەلیی یەکەم جارە لە ژیاوتدا ھەستیان پێدەکەم، دەلیی یەکەم جارە ھەوڵەیانم. ئاھ خاوەنە کە، مرۆف لە ساتەکانی ئەشکەنجەیی و شکستیدا چەند ناسکتر دەبیتەو، چەند پەرۆش و ئاتاجی دەستەکانی غەیری خۆی دەبێ! (وێستانیکی کەم) ئەو یە برادەر، مرۆف لەم دنیا پر مەرگەسات و چەرمەسەرییەدا گەر ھەموو کەسێک و ھەموو شتیکیشی لە دەست بچێ، بەلام بەس بەو ی ئەگەر ئافرەتیکی لە پێشتدا بێ: قەت وەرس نابێ و قەتیش نووچ نادا. ئەو ئافرەتە زۆری بۆ من کرد. گەلیک خەم و ماتەمینی سەخت و کوشندە لەبەر بردمەو: ماتەمینی برین و برسیتی رۆژانی رەشی مندالی و گەنجیم؛ ماتەمینی ئەو رۆژگاری کە نەک تەنیا من.. برادەرەن و سەرازیان گشت.. لە داخ ھەسەرتی کۆستیکی گەر و رەش و نەگبەتدا خۆیان تیکدەشکاند و لە قەھراندا تفیان لە خەبات و تیکۆشان و کوردستان دەکرد؛ ماتەمینی ئەو ئازیز و ھاوری و مەردانە کە ھەلواسران یانیش یەک بە یەک راو دەوونران، ئێستا نادیار، بێ سەروشوین، لە ولاتان کەوتوون؛ ماتەمینی ئەو سی مانگە بێ ھێچ بەلگە یەک وەک سەگ خرامە نیو زیندانێکی تاریکەو و ئەنجن ئەنجن کرام.. زۆر خەمی تر، بەم مرۆفە دل پر مێھر و گەرەبە نەبووایە لە دلی مندا سووکتر نەدەبوون. تەنانت ئێستاش، من متمانەم لەم دنیا بێ قەول و قەرارەدا بە ھێچ شتیکی نەماوە: تەنھا بە سۆز و مێھری ژن نەبێ. مەزنترین کات و مەزنترین پروا، مەزنترین دالە: ئامیزیکە کە سەری کاسم بگریتە خۆی، سەری کاس و پر مەینەتی ئەم ھەموو سالەم. برادەرگیان.. راستییە کە: خۆ من ئەگەرچی (دەنگی دەسریژ بەرز دەبیتەو و قسە کە

پى دەبرى. ھەر دووكىيان دەشلەژىن: خۇيان لەپەنەي گابەردىكىدا ھەشاردەدەن: بىدەنگ. تەقە تۇقىنەرەكان بەردەوامن).

سەربازى دووھەم: (بەئەسپايى و بەحەپەسانەو، وردە وردە مىلى لە پەنا گابەردەكەو بەرزدەكاتەو و دەپەوئى ھەلسىتەو و چا و بە شوئىنى تەقەكاندا بگىرى).

سەربازى يەكەم: (بەپەلە رايدەكيشىتەو سەر زەوى) دەتەوئى چى بگەي، بەدەخت ! سەرت نەوى بگە، زوو ! (دايدەھىئىتە خوارەو و پىكەو لە پەنا گابەردەكە لەسەر سىك رادەكشىن تا ئەو كاتەي تەقەكە ئەھوئەن دەبىتەو، پاشان بەبىدەنگى و ترسەو ھىوئە ھىوئە ھەلدەسنەو) دەزانى برادەر، دەبووايە ئىمە بەرى بگەوتىنايە و ئىرەمان بەجى ھىشتايە ! (لەبەر خۇبەو) بەلام سەيرە خۇ دنيا جارى ھىشتا تارىكە، زەردەپەكيش چى بە دەروە نىە ! (نەختىك بىدەنگى) ئەمە سىيەمىن ھىرشە كە ھىزەكانى ئىو لە ماوئى ئەم ھەشت مانگەدا دەيكەنە سەر ناوچەكانى ئىمە.

سەربازى دووھەم: بەلام خۇ جارى كاتى ديارىكراوى ھىرشەكە ماوئەتى ؟

سەربازى يەكەم: (لەگەل خۇيدا) بلىم چى !

سەربازى دووھەم: زۇرىش لىمانەو دوور نەبوو !

سەربازى يەكەم: لەوانەپە دەنگى تەقەي ناوچەي دىكە بووبن.

سەربازى دووھەم: ھەر چۇنى بى، پرواناکەم ھى ئەو ھىرشە تازەپە بن كە خۇيان بۇ ئامادەكردوو.

سەربازى يەكەم: تۆ بلىيى وا زوو دەست پى بگەنەو ؟

سەربازى دووھەم: گەر دەست پى بگەنەو يان نا، گرنىگ:

من و تۆ پىش سەعات شەش ھىچ يەككىمان نابى لىرە بىئىين.

سەربازى يەكەم: چما سەعات شەش ھىرش دەھىنن؟

سەربازى دووھەم: بەلى.

سەربازى يەكەم: بە ئىمەيان وت كە دەبى ھەر لە كاتزىمىر چوارەو خۇمان ئامادە بگەين !

سەربازى دووھەم: سەعات چەندە ؟ سەعاتت پىيە ؟

سەربازى يەكەم: پىم بوو، لە ئىجازەي پىشوومدا لە مائەوەم بەجىھىشت.

سەربازى دووھەم: پروا ناكەم سەعات لە دووى تىپەر كرىبى.

سەربازى يەكەم: كە سەربازىك دەكوژرا، يەكسەر پەلامارىان دەدايە، سەعات و ئەنگوستىلەكەيان لە دەست دادەپچرىن و بۇ خۇيان گل دەدايەو.

سەربازى دووھەم: بى ئەك و بەدقەر !

سەربازى يەكەم: بە من: چاكيان دەكرد.

سەربازى دووھەم: چۇن ؟

سەربازى يەكەم: (بەبىھوودەبىيەو) ئەم سەعات و ئەنگوستىلانە بۇ ئەم ھاورى سەربازانەيان بووايە باشتر بوو.

سەربازى دووھەم: بۇ ؟

سەربازى يەكەم: چونكە ئەگەر ئەمانىش نەيانبردايە عەرىف و ئەفسەرە گەورەكان باشتر ھەمان كارىان دەكرد. ئەم بى ئىنسافانە، دوواي ھەر ھىرشىك، يەك يەك بەسەر لاشەي سەربازەكاندا دەگەران.

سەربازى دووھەم: بە راست برادەر پارەت چەند پىيە ؟

سەربازى يەكەم: بۇ چىتە ؟

سەربازى دووهم: زولمە ئەو پارەيەى پېمانە بە خەسار بچى.

سەربازى يەكەم: بىگوربىنەوہ ؟

سەربازى دووهم: بۇ نا ؟

سەربازى يەكەم: (دەست دەنى بە باخەلى خۇيدا) تۇ چەندت پېيە ؟

سەربازى دووهم: (دەست لە باخەلى دېئىتتە دەر و ھەندى پارەى كاغەزى دەداتى) ھەر چەندىك بى، لەوانەيە ھەر لەسەر رېگە پېويستىيەكت پرىكاتەوہ.

سەربازى يەكەم: (ھەندى پارەى دەرھىناوہ و دەيخاتە دەست برادەرەكەى، بەلام چاوەكانى ئەبلەق بە خەمناكيەوہ برېوہتە رەسمى ژنىك لەناو دەستى خۇيدا. وەك ئەوہى ھەنسك بدا).

سەربازى دووهم: ئەوہ چىتە برادەر، دەم و چاوت لەبەرچى وا سوورھەلگەرا ؟ چىتە ؟

سەربازى يەكەم: (سەرى ھەنسكدان بە قولپى گريانەوہ بەرزەدەكاتەوہ)

سەربازى دووهم: ئەوہ بزچى دەگرى برادەر ؟ (مىلى لارەدەكاتەوہ و سەيرى رەسمەكەى ناو دەستى برادەرەكەى دەكا) ئەمە رەسمى ژنەكەتە ؟

سەربازى يەكەم: (وەك بىخكى) بەلى، ئا.

سەربازى دووهم: مەگرى، برادەر !

سەربازى يەكەم: ئاھ، برادەر (بە غەمگىنيەوہ) من بۇ ھىچ ناگرىم. لەدەست بى وىژدانىيى خۆم دەگرىم (وەك ئەوہى لەگەل خۇيدا قسەبكا) لەم ئىجازەيەى دووايىمدا، لە ھەژمەت قەھرى خۆمدا ديسانەوہ چەندىن قسەى ناشىرىنم

پىي گوت. بەس لەسەر ئەوہى كە بى من چووبوو برىك پارەى لە قۇنتەراتچىيەكى دراوسىمان وەرگرتىوو. ئاخىر، من دەزانم: ئەو كابرانە چ ناكەسبەچە و بەدەرەفتارىكە ! بووہ شەرمان : قسەى ناشىرىن نەما پىي نەلىم. سەربازى ئەمەش ئەلقەى پەنجەم داكەند و فرىمدايە بەردەمى، پىمگوت: " ئىتر من دەرۆم، نامبىنىتەوہ؛ تۇ بۇ خۆت مىردىكى دىكە بكەوہ!". جەنتام بە شامەوہ كرد و رووى ئەم دۆزەخى جەنگەم گرتەبەر (وىستانىكى كەم) نەفرەتى لى بى ! بە درىژايى ئەو ھەموو ماوہيە گوللەيەكەم بەر دل نەكەوت و رزگارم بىي: لەدەست خۆشم و لەدەست ئەويش.

سەربازى دووهم: چۈن دلەت ھات پىتگوت: " مىردىكى دىكە بكەوہ " ؟

سەربازى يەكەم: با !

سەربازى دووهم: ئەى ئەو گوتى چى ؟

سەربازى يەكەم: (بەگرىانەوہ) نازانم وتى چى ؟ بەلام دەيناسم. دەزانم ئەم بەدبەختە لە چ توخمىكە ! زولمە ! زولمە، برادەر !

سەربازى دووهم: نا، باوەر بكە ! دللى ژن وەكو دللى پىاو نىيە. دلنىابە: داىكى دوو مندال چۈن مىردى دىكە دەكاتەوہ؟

سەربازى يەكەم: زولمە برادەر، ئەمە جىي داخە.

سەربازى دووهم: چى ؟

سەربازى يەكەم: (بە بىزارىيەوہ) گەر شوونەكاتەوہ. بۇ شوونەكاتەوہ ؟ تازە دوواى چى ؟

سەربازى دووهم: (بەسەرسورماويىيەوہ) من زور سەيرم بە تۇ دىت ! (وىستانىكى كەم) تەنانت ئەو پىاوانەى كە برواشيان بە ژن و خۆشەويستىيى ژن نىيە، لە وەختى جەنگ و

نوشستیدا زور پەرۇش و ھەوجەى ژن دەبن: كەچى تۇ ئەم ئاھرەتە لەگەلئىشيدا ژباويت، تۇ چۆن ويژدانت ريگەت دەداتى ئەمە بلئى !

سەربازى يەكەم: (ماوھەك لەتاو ھەژمەت و بىزارىيە خۇيدا قسەى بۇ ناكرى)

سەربازى دووھەم: تۇ چۆن بۇت دەكرى ئەو ھەموو يادگارە شىرىنانەى خۇت لەگەلئيدا بىرىچىتەوھ ؟

سەربازى يەكەم: گوناھە. برادەر. من ئىستا خۇم چاك دەناسم. من ئىستا ھەمان ئەو مرۇقەى جاران نەماوم كە پىش دوو سال لەگەل مال و مندالەكانم دەژيام، ھەروا ئەوھش نىم كە ئەوان چاوەرئىم دەكەن. تۇ دەمبىنى: دىم و دەچم و قسەدەكەم، بەلام كە سەيرى خۇم دەكەم و بىر لە ژيانى رابردو و ئىستاي خۇم دەكەمەو، بىز لە خۇم دەكەمەو. برادەر، من لە خۇم دەپرسم: ئاخۇ چارەنووسم، بەم ھەموو دەرد و مەرگەساتەو، لە ناو ئەم ژيانە جەنجال و نالەبارەدا بەرەو كوى دەروا، بە چى دەگا ؟ (ويستانىك. ھەناسەى ھەسرەت و بىھودەيى ھەلدەكىشى) ئاھ برادەر، من تا يەكەم سالى جەنگىش بروام بەو ھەر مابوو كە ئەگەر جەنگ تەواو ببى، ئەوا بە ئاسوودەيىھەو دەگەرئىمەو و لەگەل ژن و مندالەكاندا دەژىمەو؛ بەلام ئىستا، راستىيەكەى، ھىچ لەجزەيەك بە تەماى خۇم نىم، من ھىچ ساتىك ھەست ناكەم خۇم بىم... ئەو مرۇقە ھىمن و ئاسايەى جاران. من ئىستا ھىچ مانايەكى مرۇقايەتى لە بوونى خۇمدا بەدى ناكەم. زولمىش لەو ژن و مندالانە دەكەم ئەگەر ريگە بە خۇم بەدم جارىكى دىكە لەگەلياندا بژىمەو. ئەو تا من ئىستا پىش ئەوھى كە بگەرئىمەو و خانەوادەكەم بىنمەو، لەبەرچاومە:

ژنەكەم، مندالەكانم، تەننەت گشت دۇست و كەسوكارىكى دىكەشم. دەيانىنم كە چۆن ژيانان لى تال دەكەم و چۆنىش لە نيوان بەرداشى دەردەكانى خۇمدا دەيانپلشئىنمەو؛ دەينم برادەر (يەكسەر بە توورەيىھەو) تەواو ! تەواو، برادەر ! من شايستەى ئەو نىم كە چىتر لەگەل خىزان و كەسوكارى خۇمدا بژىمەو. شايستەى ئەو نىم ! با سزاي گوناھەكانى خۇم تەنيا خۇم بيانچىئىم؛ با بەس تەنيا خۇم دەريەدەر بىم.

سەربازى دووھەم: تۇ بۇچى بەم شىوھە بىردەكەيتەوھ، برادەر؟ (ويستانىكى كەم) من تا ئەم ساتەش وامدەزانى كە تۇ ژيانت خۇش دەوئىت و دلئم زۇر بەو تروسكە ئومىدە خۇش بوو كە لە چاوە غەمگىنەكانتەو بەدىم دەكرد. چىە، ئىستا تۇ لەوھ دەچى كە بەتەما نەبىت ئەستىرەى ھىچ ھىوايەك لە ئاسمانى ژيانتا ھەلئىتەوھ ؟

سەربازى يەكەم: برادەر، من ھەست دەكەم خۇم ھەلدەخەلەتىنم ئەگەر بەتەماى ھىچ ئومىدىك بىم. (ويستانىكى كەم) من دەترسم. من زۇر دەترسم، برادەر.

سەربازى دووھەم: لە چى ؟

سەربازى يەكەم: لە ھەموو شتىك، لە خۇم. تۇ سەيرى چاوەكانم بكە: من لە ناو ئەو چاوانەى خۇمدا وەك گورگىكى برسى و پىكراو وام. من لەو گورگە برسى و پىكراوھى ناخى خۇم دەترسم، لەو ساتە فىگارى و نەفرەتلىكراوانەم دەترسم كە ئىستا تەننەت خۇشم بىزيان لى دەكەمەو. ئاخر، تۇ (بە دەنگىكى زەبوونەو) ئەگەر لەو ساتە ترسناكانەدا بمىنى، تەماى چىت بە ژيان و داھاتووى من دەمىنى ؟ نازانم. زۇر سەيرە ! من لەو ساتە سامناكانەى كە دەمگرى، لە سەرەتادا سەرسوورانىكى سەخت دامدەگرى،

پاشان تايه‌کی قورس و به‌تین جه‌سته‌م داگیرده‌کات و سهرتاپای له‌شم ئاره‌قه‌یه‌کی گهرم دهرده‌کات؛ ده‌ماره‌کانی شان و ملم وه‌ک چهند ماریکی ساتی گیانه‌لا گژده‌بنه‌وه و ره‌پ راده‌وه‌ستن؛ چاوه‌کانم سوور، دهم و لیوم مؤر هه‌لده‌گهرین. ئاخ برادر، من ته‌نیا خۆم ده‌زانم ئەم دهرده کوشنده‌یه‌م چیم به‌سه‌ر دینی! له‌و ساتانه‌دا وا هه‌ست ده‌که‌م که ههر چی مرۆفی سه‌ر زه‌وی ههن بوونه‌ته گورگ و ددانیان لیم جیر کردوته‌وه و ده‌یان‌ه‌وی پارچه‌پارچه‌م بکه‌ن، منیش له‌ حرس و جه‌ژمه‌تی خۆمدا، گیانم وه‌ک بورکاتی‌ک خه‌ریک ده‌بی بته‌قیته‌وه. ههر دوو چنگم وه‌ک دوو چنگالی ئاسن له‌ ههر شتیکی به‌ر ده‌ستم بکه‌وی گیرده‌که‌م و ده‌یان‌ه‌نجم. ئاخ، برادر.. ئیستا له‌به‌رچاومه‌ که ده‌لین "چون له‌و ساتانه‌دا ددانم له‌ خه‌لک جیرده‌که‌مه‌وه و پینان هه‌لده‌شاخیم و چنگی وه‌ک چنگالم له‌ گه‌روویان گیرده‌که‌م".

سه‌ریازی دووم: تو نه‌خویشی فی‌ت هه‌یه!

سه‌ریازی یه‌که‌م: برادر (ده‌گری) ئەمه‌ حه‌یفه. حه‌یفه که‌سیکی وه‌ک من سپیده‌یه‌ک له‌ خه‌و هه‌لبسته‌ته‌وه و به‌ چاویکی سووره‌وه‌بووی پر له‌ خوینه‌وه په‌لاماری منداله‌که‌ی خۆی بدات و بیه‌وی بیخنکینی! حه‌یفه برادر! ئاخ من ئەم شتانه‌ی که پیم وتی، له‌م ئیجازیه‌ی دوواییمدا له‌ ماله‌وه‌دا، له‌ گه‌ل ژن و منداله‌کاندا به‌سه‌رم هاتن. له‌ گه‌رمه‌ی خه‌ودا یان له‌سه‌ر نانخواردن، له‌ناکاو، ره‌پی ده‌بوومه‌وه و به‌له‌ز په‌لامارم ده‌دانی و چنگم له‌ قورگیان گیرده‌کرد. من له‌و ساته سامناک و به‌دغه‌رانه‌ی خۆم زور ده‌ترسم. ئاخ‌ر ئەمه مه‌رگه‌ساته که تو قاچت له‌ مالی خۆتدا بیت و سه‌ریشت له مه‌یدانی جه‌نگدا! له‌مه نه‌گبه‌تی تر له‌ دنیا‌دا نابسته‌وه

(ویستانیکی که‌م، به‌ وه‌رسییه‌کی پر له‌ ماندووویه‌وه) من له‌م ئیجازیه‌ی دوواییمدا هه‌ستم ده‌کرد که ماله‌وهم به‌ته‌واوته‌ی هه‌راسان کردوه. من له‌ ماله‌وه‌دا هه‌میشه‌ نه‌و ژنه به‌سته‌زمانه‌م له‌و گورگه پیکراوه‌ی ناخ‌م ئاگادار ده‌کرده‌وه. برادر تو‌ش... تو‌ش ئیستا، له‌م چهند ساته‌ی که لای یه‌کترین - من قه‌ت له‌ خۆم دلنیا نیم - ؛ ده‌بی ئاگادار بیت لیم! ده‌بی ئاگادار بی؛ نه‌وه‌ک له‌پر بتکوژم! (چاکه‌ته‌که‌ی خۆی راده‌پسکینی و به‌ ئازاردانه‌وه) ئاخ، برادر! من ئیستا چ روزه‌ردیه‌ک له‌ ناخه‌وه ده‌مه‌نجی که ئەم قسه‌یه ده‌که‌م (به‌ توورده‌ی و هه‌م گریان‌ه‌وه) ئەمه هه‌قیقه‌تی منه، برادر؛ من درنده‌م. من درنده‌م. (به‌ کزی و کلۆلییه‌وه) من زور زه‌بوونم. من زور زه‌بوونم. (ده‌گری) من شایسته‌ی نه‌وه نیم که پیم بلین مرۆف".

سه‌ریازی دووم: نه‌خیر. نه‌خیر، برادر. (ویستانیکی که‌م. پیش ده‌خواته‌وه) خۆ نه‌ک ته‌نیا تو، هه‌موو سه‌ریازیکی ئەم جه‌نگه، تا‌کو چوار پینج سالی دیکه‌ش ده‌بی هه‌میشه ئاگاداری نه‌وه‌ی ته‌نیشت خۆی بکاته‌وه! پر‌وا بکه: من مه‌به‌ستم نه‌وه نیه که دلت بده‌مه‌وه. ئیمه هه‌موومان له‌مه‌ودووا هه‌میشه ده‌بی ئاگادار بین له‌یه‌کتری! من به‌ قسه‌ی مرۆفیکی دلپاکی وه‌ک تو قه‌ت سه‌غله‌ت نابم. هه‌لسه، مه‌گری، برادر! من دلنیا هینده نابا که به‌ ژن و منداله‌کانی خۆت شاد ده‌بیته‌وه و نه‌و ساته...

سه‌ریازی یه‌که‌م: (ناهیلی قسه‌که‌ی ته‌واوبکات، به‌ وه‌رسییه‌وه) بیه‌وده‌یه. بیه‌وده‌یه...

سه‌ریازی دووم: چی؟

سه‌ریازی یه‌که‌م: هه‌موو شتی‌ک. هه‌موو شتی‌ک. تازه

تەوا؛ ئىتەر وەرزى دۇنيايى و خۇشەويستى و مرۇقايەتى بەسەرچوو، بەسەرچوو، برادەر ! تازە ئىتەر ھەموو شتىك تا ھەتايە و بۇ ھەمىشە تەنيا بۇنى خوئىن و دەردىان لى دى. تازە ئىتەر ئەو روومەت و لىوانەى ماچمان دەکردن تاميان لە تامى ئەو شەپلە قورە زياتر نابى کہ لەژىر تايەى دەبابەيەكەو دەردەپەرىن و بە دەمانەو دەنووسان، ئەو خەونانەى دەماندىتن وەك ئەو خەونە رەش و پر نەگبەتيا نە دەبن کہ لەژىر بالى شەوى كوشتاردا دەماندىتن. ئەو تە: من ئىستە پىش ئەوئەى کہ بگەرپەو شەردەم، دەپىنم: كەسوكارم، خزمەكانم، دۇستەكانم، ھەر و ھا گشت خەلكى شار... لەجياتى پىشوازى كردن، لەجياتى ماچ و باوەشكردن، تفى شەرمەزارىم بە روودا دەدەن. ھەرگىز لە گوناھى ئەم چەندىن سالى مرۇق كوشتەم نابورن. ئەوان، كاتى دەگەرپەينەو، گالتە بەو كۆششە بېھوودەيەى پر لە رەنجى جارائمان دەكەن. ئاسمانىش كە جارائان جىيى دۇنيايى بوو، ئىتەر لەمەوودوا ھەر تەلخى و غەوبار و ھەر غەزەب دەبى. تازە تەواو، ئىتەر ئىمە ژيانمان تەنيا دەرد و مەرگەساتى و ماتەم دەبى.

سەربازى دووھەم: توخو بەسە، برادەرگيان. تۇ قەت لە من خەمناكتەر نىت. تەكا دەكەم با بەس بى ! با بۇ چەند ساتىك خەم و خوئىن و مەينەتییەكان لەبىر خۇمان بېەينەو. با بۇ چەند ساتىك، گەرچى كەمىش بى، ئەو لە بىر خۇمان بېەينەو كە لە جەنگدا بووین.

سەربازى يەكەم: (بە رەقەو) ئەم جەنگ نەفرەتلىكراو ! تە ! (بە توورەيەو تەف دەكاتە سەر زەوى) تەنيا تووشى ئەم دەردەى نەكردم، تەنانەت وىژدانىشى لەدەست دام. من قەت پىشپىنىي ئەوئەم نەدەكرد كە رۇژى لە رۇژان مرۇقايەى

بكوژم و گوناھىكى ھىندە گەورە بخەمە ئەستۆم. من لە رۇژانى پىش جەنگدا ھەمىشە، ھەموو پىشپىنىزان، لەسەر بەرمالى نوئىژ و تاعەت، دەستەوودوئا لە خوا دەپارامەو كە لە گوناھە بچوو كەكانم بىوورى. ئىستە پىم بلى، برادەر: گوناھى كوشتارى ئەم چەندىن سالىم، بە چى، چۇن دەشوورپەو ؟ چۇن ؟ ئىستە ئەگەر تەنانەت خوداش لىم بىوورى، من بۇ خۇم ھەرگىز لە خۇم نابورم. ھەتا دۇنيا دۇنيايە، ھەر دەبى بەم دەردەو بىلىمەو. ئاخىر من چۇن بتوانم باز بەسەر ئەو ھەموو گوناھ و تاوانانەى خۇمدا بەم ؟ من وا بۇ سى سالى رەبەق دەچى گورگىك بووم و ئامادە بووم ھەرچى مرۇقايەى، ھەرچى شتى كە پىيان گوتبام " لەناوى بېە ! " لەناوم دەبرد. دەيان مېردمندا كە ھىشتا بۇنى شىرى خاويان لە دەم دەھات، دەيان گەنج كە ھىشتا ھىچ يەكپىيان بۇنى ژنيان نەكردبوو، من ھەمووم كوشتن. سەدان مرۇقى غەمگىنى تر، كە تەنيا ئەگەر لە شارى مندا لەدايك بوونايە دەشپا بوونايە تە نىكتىرەن ھاوړىم. مرۇقى كەساس و پىرەمېردى بەحورمەت و رىش سپىي ئەوتۇ كە بە باوكم دەشپان... قورم بۇ مال و مندا لەكانيان گرتەو... ئەمانە ھەمووى لەپىناوى چى ؟ لەپىناوى كى، برادەر ؟ (بە رق و نەفرەتەو) لەپىناو ژنىكى ئىسبلىس و چەند مندالىكى حەرامزادە، كە نەو كە حكوومەت بىيانگىرەت و دەربەدەريان بكات يان بىيانخاتە بەندىخانەو ! بەلى لەپىناو ئەواندا بوو كە من ئەو ھەموو تاوانانەم كرد. سەبارەت بە ئەوان بوو كە من بوومە ئەم دېندەيە (بە گرىبانەو) من پىاوكوژم، برادەر. من دېندەم. من خوئىنپىژم، من تاوانبارم...

سەربازى دووھەم: نەخىر، برادەر. تۇ پىاوكوژ نىت.

سەربازى يەكەم: (بە گريانەوه) چۈن، چۈن برادەر ؟
سەربازى دووهم: نازانم؛ من لە چاۋەكانتدا ھىچ شتى بەدى
ناكەم كە پىم بلى تۇ ھىچ كەسكىت كوشتى.

سەربازى يەكەم: دەزانم تۇ دلم دەدەيتەوه، برادەر. بەلام
ئەگەر منت لە سەنگەرى جەنگدا بدىبايە، بە تەواوتى لەم
رايەت پەشيمان دەبووتەوه.

سەربازى دووهم: ئىمە، ژن و مندالەكانمان لەم گوناھە
گەورەيە بى بەرىن. لە گوند و شارەكانى ئىوهدا، چەند ژن و
مندالى بى تاوان بوون بەژىر كەلاوى تۆپ و قەسفى
فرۆكەكانى ئىمە ؟ چەندىان ئىستا دەريەدەر، بى داىك و
باوك لە برسیتيدا دەتلىنەوه ؟

سەربازى يەكەم: (بە حەسرەتەوه) ئەم شەو، ھەر ئىستا،
پاش دەمىكى تر، ژمارەيەكى زۆرى دىكەش دەچنە پال
ئەمان. ئاخۇ ئەم شەو، لەم ھىرشە تازەيە ئەم شەودا، چەند
مالى دىكە كاول دەكرىن ؟ چەند خوشك بى برا، چەند مندال
بى داىك، چەند باوك بى مندال، چەند ژنى تر بىوژن،
چەند پىاوى تر بىوهمىرد دەكرىن ؟ ئاخ، ئەم شەو شىتى و
ئاوارەبى و پرسە و يەخەدادرانىكى زۆرى دىكە بۇ ئەم خەلكە
رادەگەيەندرىت. ئەم مەرگەساتە بۆچى، برادەر ؟ لەپىناوى
چى ؟

سەربازى دووهم: منىش تىناگەم ؟ ئەى كەواتە
خۇشەويستى، شىعر، شارستانىەت لەپىناو چى ؟ بۇكى ؟
دۆزىنەوى مىكرۇبەكان لەپىناو چى ؟ سەيرە، برادەر، ئەم
گرەوه چۈن دەبردەيتەوه ؟

لەناكاو، دەسرىژنىكى تۆقىنەر بەرز دەبیتەوه: دەسرىژنىكى

كەمخايەن، بەلام لە نزيكەوه. ھەر دووكيان دەشلەژىن و
تەنگەتاو دەبن.

سەربازى يەكەم: (بە ترسەوه) وا ديارە ھىرشەكە خۇبەتى!
دەستى پىکرد ! (دەيەوى خۇى كۆيكاتەوه: بە دوواى بىريە
و قايشەكەيدا دەگەرى) با بەرى بکەوين، برۆين، برادەر !
ئەمەيان زۆر نزيكە. من دلنىام ئەگەر ھى ھىرشەكەش نەبى،
ئەوا كاتى ھىرشەكە زۆر نزيك بۆتەوه. با برۆين، ئەم ناوہ
جى بەيلين ! (تاكە تاكە تەقەى دىكە دەكرى) با برۆين، با
لە يەكترى جودايىنەوه، برادەر گيان !

سەربازى دووهم: توخوا برادەر گيان، بەلام پىش ئەوى
يەكتىر جى بەيلين، تۇ دەبى ھەوالى من بگەيەنیتە مالەوه !
وەرە .. ژمارەى تەلەفونى مالى پوورزاكەم (باخەلى خۇى
دەپشكنى).

سەربازى يەكەم: كەى ئىستا كاتى ئەوہبە ! برادەر گيان
كاتى ئەو نىە، توخوا؛ دەكوژىى ! با ئىرە جى بىلين، زوو!

دەنگى سارۇخ و تۆپ و ھاوہن بەرز دەبیتەوه. ئەو ناوہ
ھەمووى دەبیتە يەك پارچە رووناكى. ھەر دووكيان لە
شوىنى خۇياندا دەشلەژىن و سەريان لى تىكەدەچى: ھەر
يەكەيان خۇى لە سووچىكى جەنگەلەكەدا حەشاردەدا. ديار
نېن لە كوین ! تەنيا دەنگيان دەبىستى.

سەربازى دووهم: (بانگى سەربازى يەكەم دەكا) جارى
نەرۆى، برادەر ! بوەستە ! جارى نەرۆى، دەكوژىى !

تەقەكە ھەر بەردەوامە

سەربازى يەكەم: (ھاوار دەكا) ئەمە ھېرشەكەيە، دەستى پىنكرد. با برۆين، با ئەم ناوہ بەجى بىلېن !

سەربازى دووہم: (ھاوار) بەرەو كوى ؟ رىنگات لى تىكەدەچى ! بەرەو كوى دەرۆى ؟

سەربازى يەكەم: (ھاوار) نازانم ! ئىرە كويىە ؟ ئىمە لە كويىداين ؟ (لەسەر شانۇدا وەدىاردەكەويىتەوہ، وەك شىتتىكى ھەترەشچوو چاۋ بە ئاسماندا دەگىرى) ئىمە وىن. ئىمە وىن، برادەر ! من نامەوى لەوہ زىاتر لىرەدا مېنىمەوہ. تۆ خۆت لە كوى حەشارداوہ ؟

سەربازى دووہم: (ھاوار دەكا، خوى ديار نىہ) نەكەى، برادەر: نەرۆى ! بوەستە تا تەقەكە نەختى ئەھوہن دەبىتەوہ !
سەربازى يەكەم: (لە ناوہراستى شانۇدا بەدوۋاى برادەرەكەيدا دەگەرى، بە ھاوارەوہ) ئەھوہن نابىتەوہ. ئەمە ھېرشەكەيە. تۆ خۆت لە كوى حەشارداوہ ؟ ھەلسە برۆ، ئىرە جى بىلە ! ئىرە بۆمبىباران دەكرى؛ دەكوژرىى. من دەرۆم، برادەر گىيان، خواحافىز... خوا.. حا.. فى.. ز.. (وردە وردە لەسەر شانۇ دوور دەكەويىتەوہ)

سەربازى دووہم: (بە ھاوار و سۆزىكى پر لە نرکەوہ بانگى دەكا) راوہستە جارى، برادەرە تازىزەكەم ! وا گوللە و تۆپ ھەموو لايەكى لى تەنىوين. جارى خۆت لە شوئىنىكدا مات كە ! نەرۆى ! دەكوژرىى ! دەكوژرىى، برادەرە تازىزەكەم...

لەناكاو دەنگى نالە و ھاوارىكى تاساو دەنگ دەداتەوہ:

لەوانەيە دەنگى سەربازى يەكەم بىت و كوژابىت، بەلام دەنگەكە زۆر لە دەنگى سەربازى دووہمىش دەچىت؛ لەوانەشە دەنگى ھەر دووكيان بىت بەبەكەوہ. خۆ لەوانەشە دەنگى ھىچ كامىكىيان نەبى.

- پەردە -

ھەولير - بەرگەلوو: ۱۹۸۱-۱۹۸۳

* ئەم شانۇنامەيە، پىشتەر بە ناوئىشانى (مالئاۋا ئەى ولاتەكەم) بلاۋكراوہتەوہ.

کهسهکان:

نارین: کچیکه له ته مه نی ۲۵ سالییدا، ئیفللیجه و له ناو جی که وتوووه.

فهرهیدوون: کورپیکه، له ته مه نی ۲۵ سالییدا.

پشتیوان: هاوړتی فهرهیدوونه.

ژووړیک. له دهسته راستدا قهره ویله ی نارین، که زۆریه ی به شی پانتایی سهرشانوی گرتوووه. قهره ویله یه کی تر له سهرینی قهره ویله ی یه که مه وه درپژ بوته وه- له به شی دوواوه ی سهرشانو، له گهل قهره ویله ی یه که م ناوه راستی شانویان کردۆته لاکیشه یه ک. جووتی دارشع له ژووړوی قهره ویله کی نارین هه لپه ساردراون.

دهرگای رووه و هه وشه له دهسته چه پدایه. له پال ئه و، دهرگایه کی تر (دهرگای چونه ژووړه وه ئه و دیو) رووبه پروو دیاره. عه للاگه یه ک به دیواره وه، له نزیک قهره ویله کی نارینه: پالتۆبه کی پپوه هه لواسراوه. له ولاتر: ده لاقه یه ک، له پالیا: جلویه رگی سهربازی، به بزماریکه وه کراوه. کورسیه ک. میژیک کی چکۆله.

به دیواری دهسته راسته وه، ره سمیک له ناو چوارچپوه یه کی گه ورده دا، له باریکی خواردا، به داوه به نیک شوژ بوته وه و بزمار ی دهسته راستی خۆی بهرداوه. سهرشانو تاریکه.

به یانیت باش، ئه ی غه ریسی !

شانۆنامه ی یه ک په رده یی

فهرهیدوون: (رووه ده لاقه که. دهست له ناو ده لاقه که ده گپری)

چندی چاوم ده گپرم و ده گپریم، نایدۆز مه وه نارین! .. نیه. لیره نیه! له وانیه له شوپنیککی دیکهت دانای.

نارین: (دهست له ژیر به تانیه که ده رده هینتی. به نرکه نرکه وه، به دهنگیککی که وتووی نه خوشانه وه) نا، ههر له وپییه. ئیواره، که کراسه که تم بۆ دوور بییه وه، له گه ل ده رزی و به کره ی داوه که، له وپیم دانا، ههر له وپییه.

فهرهیدوون: چندی ده گپریم، نیه. **نارین:** ده. . . تۆ. گلۆپه که داگیرسینه! له ده لاقه که ی خواره ویه.

فهرهیدوون: ده لاقه ی خواره وه؟ (له نزیك خۆپه وه گلۆپه که داده گیرسینتی، دهست بۆ قوتووی حه به کان درپژ ده کا) ئه ی بۆ له هه وه له وه نه تگوت له ده لاقه که ی خواره ویه!

نارین: با، وتم.

فهرهیدوون: (قوتووی حه به که ی بۆ ده کاته وه، ده داته دهستی. ده روا به ره و ژووره که ی ئه ودیو. نارین، له سه ره قه روپله که ی، به جووله جوول، به زه حه تیبه وه هه ول ده دا؛ ده به وئ له ناوک به ره و خواری خۆی بۆ لای خۆی رابکیشی و، پشت به شیشه ی قه ره وپله که بدات. نیوچه وانی، به ره فته به کی زه یتوونی تهنک به ستووه. قژی خاوی، به شپوای و ژاکا و بییه وه، به دوو لاجانگی هاتوونه ته خوار. دوو دانه حه ب له شووشه که وه ده خاته ناو له پی دهستی. فهرهیدوون دهست به په رداخیک ئاوه وه ده گه رپته وه لای، په رداخه ئاوه که ی ده داته دهست. بۆی ده چه میته وه، ئه ژنۆی

له سه ره قه ره وپله که ی ئه و داده نی: دهستی راستی ده خاته ملییه وه، دهستی چه پیشی له ژیر په رداخه که راده گری، تا نارین حه به که ی پی ده خواته وه) ئیستا چۆنیت نارین گیان؟ چۆنیت!

نارین: (به ئازار و بی هیتزییه وه) باشم فهرهیدوون گیان (دهست به نیوچه وانی خۆپه وه ده گری، به داهیزراوییه وه هه ول ده دا رابکشیته وه، سه ره ده نیته سه ره سه رینه هه لپه سار دراوه که ی قه د شیشه ی قه ره وپله که).

فهرهیدوون: (دانوشتاوه ته وه، به شینه بییه وه دایده پۆشی. ده گه رپته وه جیگه که ی خۆی. له سه ره عه رزه که، له پینگانی قه ره وپله که ی خۆی، پشت به قه ره وپله که ده دات و قاچه کانی درپژ ده کا. جگه ره داگیرساوه که ی له سه ره ته پله کی جگه ره که یه وه هه لده گریته وه و هپور هپور مژ له جگه ره که ی ده دا. کتیبیک له ته نشتی رووه و گپر کراوه ته وه).

نارین: سه عات چه نده فهرهیدوون؟

فهرهیدوون: (ئاوړ بۆ سه عاتی سه ره میتزه که ی نیوانیان ده داته وه) چوار و نیوا! گلۆپه که بکوژینمه وه؟

نارین: تۆ. . . وا بزنام. . . ده خوینیته وه!

فهرهیدوون: (هه لدهستی گلۆپه که ده کوژینیته وه).

نارین: (رووه و فهرهیدوون) سفره که داگیرسینه.

فهرهیدوون: (گلۆپه سفره که داده گیرسینتی. ده گه رپته وه، پشت به قه ره وپله که ده دات. سه ری به رزکردۆته وه، ته ماشای دوور، سه ره وه ده کا. ئاگای له نارین براوه، تاو تاو مژی قوول له جگه ره که ی ده دا).

نارین: بیر له چی ده که یته وه فهرهیدوون؛ له قاسه ی ئوتیله که هه مدیس!؟

فهرهیدوون: (وهک ئه وهی خه یالی لای ئه وه نه بی، بی جوولّه) قاسه ی چی ؟

نارین: ئه وهی که پیتر پیت وتم.

فهرهیدوون: (به شه که تی و خاموشیبه وه) وتم چی ؟

نارین: که شه ویتک بچیت له و ئوتیله ی که پیشتر تیتیدا ده خه وتی؛ له و کاته ی خاوه ن ئوتیله که خه ریکی نوێژکردن ده بی، تو به هه رچی چوئیک بی قاسه که ی بشکیتیت و پاره که ی هه رچه ندیک تیا بوو ده ربسیتی ! ئه ی وات نه وت! وات نه وت فهرهیدوون ؟

فهرهیدوون: (به شپرزهی و نا ئارامی به وه) نا، نارین گیان. دلنیا به، بیرم له وه نه ده کرده وه.

(قهیری بی دهنگی)

نارین: (به نه وایه کی ماته مینبار) من ده مزانی، ده مزانی.

فهرهیدوون: چیت ده زانی؟

نارین: «هیچ».

فهرهیدوون: چیت ده زانی؟

نارین: کاتێ دلت ده دامه وه، ده تگوت: به و پاره یه ی که ده ستمان ده که وئ، ئیجازه یه کی ته زویر و ناسنامه یه کی ساخته ی - نازانم له لای چ که سیک - پی ده کپین و له م دۆزه خه پی پی ده رباز ده بین؛ ده رۆین (هه ناسه یه کی قوولی هه سه رتاوی هه لده کیشی) من ئه وساته زۆر نه خۆش بووم. ده مزانی که ته نیا بو ئه وه ته دلم خۆش بکه ییت. هه رچه ند ده شمزانی که ئه گه ر پیت بلیم: «ئا، بچو» ده چووی، ده تکرد. به لام له گه ل ئه وه ش، من هه ر رژد بووم، هه ر رژد بووم و ریم نه ده دایتی، ریم نه ده دایتی ئه و ئیشه بکه ییت.

(قهیری بیدهنگی)

نارین: (له مات بوونی فهرهیدوون ورد ده بیته وه، وهک ئه وهی هیشتا هه ر گومانی له په شیمان بوونه وه که ی فهرهیدوون مابیت و دلنیا نه بووی).

فهرهیدوون: (له خه یالی خۆی راده چله کن، بی ئه وهی ته ماشای نارین بکات) نه، بیرم له وه نه ده کرده وه، نارین. دلنیا به: بیرم له وه نه ده کرده وه.

نارین: ئه ی به دریتزایی ئه و هه موو ماوه یه، پیش ئه وهی که من داوای شووشه ی حه به که ت لی بکه م؛ من ئاگام لی بوو نه نوستبوویت، نه شتده خوینده وه، له هه مان ئه م شوینه ی خۆت دانیشتبوویت و جگه ره ت ده کیشا؛ بیرت ده کرده وه. بیرت له چی ده کرده وه؟

فهرهیدوون: (هه لده ستیتته وه).

نارین: تو ئاگات له من نه بوو، من کاتێ له م شوینه ی خۆمه وه لیت ورد ده بوومه وه: له تویی دوو که لی جگه ره که ی به بات ده کرد، وه له تویی بریسکه دانه وهی گلینه کاته وه، که لاونیو لیمه وه دیار بوو، هه ستم به نازادترین ساته کانی هه ناسه دانی عومرت ده کرد، هه ستم ده کرد له ئاسووده ترین راکشان و حه سانه وه دا ده ژیت، وهک ئه وهی له دلنیا بی به کی زۆر به خته وه رانه دا بیت! ته نانه ت منیش، هه ر له خۆمه وه دلم خۆش داها ت، وتم: له وانیه فهرهیدوون، مژده یه ک، هه واییکی خۆشی له سنگدا بی! توخوا، پیم بلتی، ئه دی به دریتزایی ئه و هه موو ماوه یه، بیرت له چی ده کرده وه؟!

(ساتی بیدهنگی)

فهرهیدوون: بیرم له و رۆژه جوانه ی چهنده مانگیک پیش ئیسته ده کرده وه، نارین! ئیواره یه کی ده مه وه به هار بوو..

نارین: کام ئیواره؟

فهرهیدوون: (بهدهم هاتوچوژکردنهوه) که به یهکهوه، له باغهکهی نزیک «مهحهتته» لهسه رۆخی جوگهله ئاوئیک، لهسه رعدتیکی به گیاوگۆل دانیشتیبووین، پشتمان دابووهرهختیکو گوتمان له فیشکهی شهمهندهفه ره دوورهکان راگرتبوو. من ئیجازهیهکی پینج شهعهو جومعانه وهرگرتبوو. ئهو ئیوارهیه، لهشم تازاری تهدریبی ئیوارانی معهسهکهری پیوه نهبوو: خهیاڵ ئاسووده و دلخۆش، لهژیر درهختهکه دا، له ته نشت تۆ پالم دابووهره. دهووبه رمان هه مووی سیبهه ری خۆش سیه خشی دارودرهخت بوو. له هه ر چوار لامانهوه، بالنده، به فرکه فرکی پر ئاههنگی بالیانهوه هه لده نیشتنووه دهفرینهوه. جریوه جریویان دهتگوت له کانگای ئه وینی پاکی ئیمه وه هه لده قوولا. تۆ ئهو کاته ئاوهات بهسه ر نه هاتبوو نارین گیان: قاچت عه ردی ده گرتو به تازادیه وه دهتتوانی بییت و بجیت! له ژیر درهخته که دا جار به جار ده ستت به رده دام و ده چوویت له چۆله که هه لده نیشتوووه کانی دهووبه رمان نزیک ده که وتیه وه، خۆت بۆیان داده نووساند: دهتگوت: «فه ره گیان، هه ر ئیستا چۆله که یه کی پچکۆله ت بو ده گرم!». به بیرت دئ: ئهو ئیواره یه کی که تاله گیا به کم له په نجه ت به ست و بو تم کرد به ئه لقه؟

نارین: (له ناو جئ، ماته مگرتوو، نوقمی خه یالئیک بریندار).

فهرهیدوون: ئهو ئیواره یه کی که تاله گیا به کم له په نجه ت ئالاند و بو تم کرد به ئه لقه. به بیرت نایه، نارین؟

نارین: (به کوژاوه یی، به دهنگیکێ زه لیلانه وه) په شیمانی، فه ره یدوون؟

فهرهیدوون: نه، په شیمان نیم. په شیمان نیم. تۆ چۆن دلت دئ ئه م قسه یه ده که ی؟ تۆ ئیستاش خۆ ده مبینی: له ساته کانی له گه ل تۆ دام، به دلئیکێ چه نئیک گه رمتر بۆ ژبان، به دهنگیکێ چه نئیک روونتر ده دویم. شته کان چه ند جوانتر، چه ند رووناکتر، چه ند خۆشه ویست تر ده بینم! ئینسان چۆن له و دهسته په شیمان ده بیته وه که ئه وی له ناو تاریکترین قۆزاغه ی گۆشه گیری به وه رزگار کرد بیته؛ سامناکترین ریگای بیه وو ده ی ژبانی پی گۆری بیته و ریگایه کی تازهی دلنیا یی و هیزی پی پیشان دابئ!؟ چۆن، نارین گیان؟ به لام، بیر ده که مه وه (که مئیک وه ستان) نارین گیان، هیشتا یه کتریمان نه ناسیبوو؛ کاتئ حه وت سه ربازه فی راره که یان له به رده م من و سه دان سه ربازی دیکه، له مه یدانیکی ناوه راستی ئۆردووگا که مان گولله باران کرد، من دووای ئه وه ی له تاو بینینی ئه م دیمه نه گیانه ژینه له خۆچووم و پاشان که چاوم کرده وه دیتیم « له زندانی کدا به ند کراوم»؛ ئه و رۆژه - دووای ئه و رووداوه - ده مه وی ئه وه ت پی بلتیم: یه که م جارم بو له ژیا مندا هه ست به وه بکه م رووبه رووی ژبان کراومه ته وه. رووبه رووی دنیا یه ک غه یری ئه و دنیا یه کی جارانی گۆشه گیریم. ئاخه .. سه یر بوو.. من پیشته ر.. وه ک ئه وه ی هه رگیز هه ستم به وه نه کرد پی که له م ولاته دا گولله باران کردنی خه لکی پی گونا هه یه! یا ئینسانی به زۆر جل له به ر کراوی سه ربازی و ناردراو بۆ جه نگی، وه یا ئه و زندانانی که من خۆم بینیم و چیشته ی سارد و بیته وه ری سی جه مه م له گه ل خواردن. فرمی سکی گه رم و درشت و روونیان ده رژه یه سه ر ده ست و په نجه و بازووه کانم. ئه و بی تاوانانه ی، من دلنیا م، تۆش بتدینایه: رپزت له تازار و

چیرۆکه تالەکانی ژبانیان دەنا، هەزرت دەکرد یارمەتییان بەدەیت. سایەقی لۆزی، کرێکار، قوتابی، فیتەرچی.. گۆری هیز و ژبان لە دلایاندا، لە چاویاندا شەپۆلی دەدا. دەیانویست بژین، ساتەکانی ژبان تاقی بکەنەوه. دەزانی؛ لەوه دەچێ من، جارن، هەرگیز بیرم لە نازاری مرۆف نەکردیتهوه. من ئەو چەند رۆژەیی بۆ تەحقیق و لیتپرسینهوه لە زندان بووم، کە هاتمە دەرەوه، بیژم لەو قۆزاغە پیسە دەکردەوه کە بەدریژایی عومرم لەناوی دەژیام. وەک ئەوهی لەناو چالێکی تاریک و بۆگەنی سەرداپۆشراودا بووم: عەودالی باریکترین داوه تیشکی کلاورۆژنەیهک بووم. دەمویست لەو قۆزاغەیی گۆشەگیرییەیی چەندین سالەیی رابردووم بە یەكجاری بیمە دەوهوه. بەلام لە هەمان کاتدا هەستم بە بیتهێزی و نەتوانین دەکرد. من ئەو ماوهیه بۆ یەكەمین جار بوو لە ژبانددا هەستم بە لاوازی خۆم کرد، بۆ یەكەمین جار بوو هەستم کرد حەوجەیی دەستیکم! نارین، من لەگەڵ تۆدا توانیم بیمە دەرەوه و چەند هەناسەیهکی پاک، پڕ بە سیبەکانم هەلبکیشم و دووبارە گۆری خۆین و ژبان لە بەدەن و رۆحمدا بکەوتیتهوه گەپ.

نارین: ئاھ فەرەیدوون، خۆزگە هەر ئەوسا، دووای گیرانەکەت و یەكسەر پاش یەكتر ناسینمان ریمان بکردایه! بۆچی هەر ئەوسا بەیهكەوه ریمان نەکرد و ئەم شارەمان بەجێ نەهێشت؟ تۆ قەت بیرت لە راکردن دەکردەوه؟

فەرەیدوون: ئا، نارین، کە تۆم ناسی. بەلام بیمە ئەوساتە، تازە سەرەتای یەكترناسینمان بوو!

نارین: راست دەکەیی، جارێ بە هەمووی سێ چوار پیاسەمان پیکەوه نەکردبوو.

فەرەیدوون: دووای رەتیبوونی ئەو ماوهیهش، کە بیرم لێ دەکردەوه: تۆ و باوکت، بە نەفی کراوی فری دراوونە ئەم تاراوگەیه. وەک دەیان خیزانە کوردی نەفی کراوی دیکەیی ئەم جنووبە نەفـرەت لیتکراوه، ناوتان، وینەتان، ناوینشانان، لە هەموو سەیتەرە و نوقتەیی تەفتیشەکانی دەوری ئەم شارەدا هەبوو. هەرچی سەیتەرەکانی دەرەویی ئەم شارە هەیه، تا دەگەیتە سەیتەرەکانی (دیوانیە) و (رومادی) و بەغداش، هەر هەموویان، هەر یەكەو فایل و لاپەرەیهکی درێژیان لە لایه: ناو و ناوینشانی هەموو تاکە کەس و خیزانە کورده نەفی کراوهکانیان تیدا تۆمار کراوه. خۆ ئەم عارەبانەش کورد هەر بە پیست و رەنگی قژ و دەم و چاوییهوه دەناسنەوه! (کەمیك وەستان، بە حەسرەتەوه) راکردمان بەیهكەوه ئەستم بوو: نەخشە و پلانێکی وردی دەویست (هەناسەیهکی حەسرەتاوی هەلدهکیشی) دەنا من دامنابوو کە باسی ئەم مەسەلەیهت لەگەڵ بکەم و بەیهكەوه بیر لە رزگاربوونی خۆمان بکەینهوه. من دامنابوو.. تا ئەو کاتەیی- کە هەموویشی مانگیکی بەسەردا رانهبورده: ئەم کارساتەیی باوکتی بەسەر داهاات!

(قەیری بێدەنگی، نارین سەری دادەنوینیتە سەر سنگی)

فەرەیدوون: دەزانی بیرم لە چینی تریش دەکردەوه؟

نارین: لە چی؟

فەرەیدوون: لە زیندان! (وەک ئەوهی ژانەسەرێکی لە ناکو گرتیبیتی، هەردوو دەستی لەناو قژی خۆی دەنالیتتی. چەند ساتیکی کەم هیچ قسە ناکا) ئاھ نارین گیان (وەک ئەوهی بەدەم خەونەوه قسە بکات) شەشەمین رۆژم بوو لەناو زندان.. ئەمجارە بردمیان فریانی دامە ناو ژووریکی

بچووکه وه - دوو مه تر دريژى و مه تريک پانايى بوو. ويرا ويراى بن ديواره کاني، بونی رشانه وه و ميژى لى دههات. له ناو ژووره که، ساته کاني پيشووم دههاتنه وه پيش چاو. نارين، کاتي نامر سربه که مان، له ريزى پيشه وه، له نزیک حهوت کۆله که داره که، رووبه رووى مهيدانه که « وهک ميگه له مهريک » داينيشاندين: من له ريزى دووه مى پيشه وه، له ناو کۆمه ليک سه ربازي دیکه دانيشتووم. له ناکاو، دهنگى سامناکى نازيريک رايچله کاندین، ته ماشامان کرد: جيتيکى دريژى سپى سه رگيراو « له ئيسعافى نه خوښخانان دهچوو » له ولاى مهيدانه که وه رايگرت. سه رتاسه رى ئه و ئوردو وگا گه وره يه، به عه قيد و رائييد و زابط و نامر سربه و عه ريفه وه، به وه هموو هه زاران سه ربازه ي ناو ئوردو وگا که شه وه - ئه وانى به دانيشتنه وه بوون، ئه وانى به پتوه بوون - ئه لقه يه کيان دروست کردبوو؛ چاوهروانى بينينى ديمه نه که يان ده کرد. جيتبه دريژه سپيه که رايگرت، چهند زه لاميتک، به په له رايان کرد. حهوت سه ربازه چاو به ستراو و قۆلبه ستراو که يان له جيتبه که وه هيتا خواره وه، قۆليان گرتن و هيتور هيتور رووه مهيدانه که ده يان بردن: يه که دووانيتک له پيشه وه يان ده رويشتن و چنديکى دیکه ش له دوواوه يان، بيدهنگ، زۆر به سستى و سامناکيه وه هيتلى ناوه راستى باز نه ي خه لکه که يان ده برى، تا گه يان دنيانه لاي ريزه کۆله که داره کانه وه « هه ندی زيخيان له پيش کۆله که داره کان رۆکردبوو » ئنجا به گوريسيتکى ئه ستوور، له داره کانين به ستانه وه، خوښيان پشتاويشت کسانه وه (به هه رهس و تازاره وه) ئاخ، من به دريژايى هه مو ئه و ساتانه، له گه ل رابوورينى هه ر چرکه يه ک، تا ئه و ساته ي که دهنگى

سامناک و توقينه رى يه که م ده سريژ بالنده ي سه ر دره خته کاني پشت مهيدانه که ي به ره و قولايى ئاسمان هه لفراند؛ ده زانى هه ستم به چى ده کرد نارين؛ ته نيا يه ک شت له ميشکمداد ده خولا يه وه: « هه ر ئيستا نا، ده ميکى دى؛ ده بى به جواب بيم، ده بى به جواب بيم! » (خا و ده بيتسه وه) به لام، نه متوانى! ئه م هه سستى نه توانينه، ئه م هه سستى زه بوونى و حه ژمه ته، ته نانه ت له ژوورى زندانه که شم، هيشتا هه ر تازارى ده دام. (ساتى وه ستان. پيش ده خواته وه. به له خوڤتوورپه ييه وه) زۆر سه ير بوو. جاران ئينسانيتک، يا هاو رپيه که م کاتي حه ژمهت و که سه ر و بيژاريى خوڤى، له تاو ئه و جوړه ديمه نه ناشيرينانه ي ژيان ده رده برى، يان که باسى هه ر جوړه قه هر و تالانه وه يه کى دیکه ي خوڤى، به ده ست ژيانه وه بۆم بکردبايه، من پتي قه لس ده بووم، هه ميشه وام ده بينى که ده برينى ئه م جوړه قسه و باسانه، له رشانه وه يه کى بۆگه ن زياتر هيجى تر نييه. له و کاتانه دا، هه ميشه، به فيگاربه کى پر له بيتزه وه له دلئى خوڤمدا ده مگوت: « چيه ئه مه؟ »، « وهک ئه وه وايه که له شى خوڤناوى و پر کيتمى خوڤى رووت بکاته وه و له به رده مت رايبخات؛ بۆ ئه وه ي توش به زه بيت پييدا بيتته وه! »، ده مگوت: « هه ر که سه و له برينى کيماويى خوڤى به رپرسياره ». زۆر جاران، له توورپه بيان، به وه هاو رپيانه ي خوڤم ده گوت: « که به بيژارى و تالانه وه ي خوڤت هه ل ناکه يت؛ بۆچى خوڤت ناکوڤيت؟ » به راستيشم بوو، ده زانى؟ (که ميک وه ستان. به شه که تيه وه) ئاه، نارين گيان، هه ست ده که م جارسم کرديت (به زه بوونيه وه) قسه کانم پچر پچرن؛ ورتنه ناکه م: ده مه وى پارچه شکاو و پرژوبلاوه کاني بوون و ژيانم به يه کتره وه گرى بدهم. ده مه وى

ئەو دەت پى بىلىم: من ئەگەر تۆم نەناسىيا، تووشى چارەنووسىكى زۆر روورەشەنە دەھاتم، تووشى مردن؛ مردننىكى بى مانا، مردننىكى لە گيانى خۆ بىزارانەى ناو سەنگەرئىكى ئەم جەنگە نەفرە تاويىيە. يانېش ئەو دەت تووشى خۆكوشتىنىكى لە ناكاو! نارين گيان، تۆھم رېگام بووى، ھەم چارەنووسىش (لەسەر كورسىيەكە، وەك سەرماي بى، خۆى وىك دىننىتەو. بە ئەوابەكى بربىندارەو) كەچى تۆش، نارين، بە ھەموو دلتەو، پىم دەلىتى: (پەشىمانى). من چۆن پەشىمانم، چۆن پەشىمانم!

نارین: داواى لىبورنت لىدەكەم، فەرەيدوون، من ھەست دەكەم: بەو قەسەيەى كردم نازارم دايت.

فەرەيدوون: (لەناكاو لەسەر كورسىيەكە ھەلدەستىتەو)

ئىنسان ھەزدەكا سوودى ھەي، دەزانى نارين؟

نارین: (بە ماتىيەو، لە ھاتۆچۆكردى فەرەيدوون بەدەم قەسەكرەنەو، ورد دەبىتەو).

فەرەيدوون: رۆژئىكىيان- يەكدوو مانگ پىش ئەو دەى كە تۆ بىناسم- تازە بۆ سەربازى ھاتبوومە ئەم شارە، ئىوارە بوو: لە ئۆردووگاۋە بەرەو ئوتىلەكەم دەگەر پامەو، لەسەر شۆستەيەك راۋەستا بووم و دەمويست لە شەقام بپەرپمەو، لەو كاتەدا، شاقامەكە، بەردەوام ئوتومبىل و زىلى سەربازى پىدا دەرىۋىي و بوارى پەرىنەو نەبوو. كە ئاورىكىم بۆ دەستەراستى خۆم داۋەو، دىتم: كوتىرىك، كور، دەست بە گۆچانەو، لەولاي مەنەو راۋەستا بوو؛ ئەويش ھەر دەبويست بپەرپتەو. چووم دەستىم گرت و لەگەل خۆم لە شەقامەكەم پەراندەو! دەزانى نارين، ئەو ئىوارە، ئەو رووداۋە ئاسوودەبىيەكى يەكجار گەرەى لە گياندا خرۆشاندا! باۋەر

بەكە: ھەر لەو ساتەو دەى كە دەستم گرت، تا ئەو ساتەى كە شەو خەوم لىكەوت، بە درېزايى سات، لە خۆشترىن دلاۋەترىن ساتەكانى ئاسوودەبىدا دەژيام. ھەستم دەكرد ئەو ئىوارەبە بوونىكىم ھەبوو، مانايەكەم ھەبوو؛ سوودىكىم ھەبوو. ئىنسان ھەمىشە دەيەوئ شتىكى ھەبىت و بىداتە دنيا، بىداتە ئەو دەى غەبرى خودى خۆى. من ئەمرو، زياتر لە ھەموو ساتىك، زياتر لە ھەموو ئىنسانىكى دىكە ھەز دەكەم ھىز و تواناكانى خۆم بىخەشەم (وەك ئەو دەى بىيەوئ شتىكى بداتى) من خۆش دەويى، خۆش دەويى (بە زەردەخەنەيەكى ئومىدەوارنەو) دەزانى نارين، من زۆر جاران وا ھەست دەكەم ئەوين و پەيوەندىي ئىمە: شىعەرىكە، شىعەرىكى ناتەواۋى بەردەستەم كە دەبى ھەموو ھىزى گيانى خۆمى پى بىخەشەم؛ شىعەرىكى ناتەواۋى بەر دەستم كە خەرىكەم تەواۋى دەكەم. تۆ دلت دى دەست لە شىعەرىكى ناتەواۋى ھەلبىگرم و بە نىۋەچلى وازى لى بىتم؟

نارین: (بە دەنگىكى پر لە نازارەو) چۆن دلم دى؟ (بە خۆشەويستىيەكى پر لە غەمگىنىيەو) ئى فەرەيدوون، دە

وەكو دوتى و پىرىش پىم وتى: ئىستەش خۆ نەچوۋە بچى؛ خۆ بە ھەموۋى تەنيا سىز دە رۆژ بەسەر ماۋەى غايب بوونتدا رەت بوو!

فەرەيدوون: (بە خەمساردىيەو) ئى؟

نارین: ئەگەر تۆ ئەمرو بچىتەو پىش و خۆت تەسلىم بەكەيتەو؛ قابىلە بۆ تەنيا سىز دە رۆژى غايب بوونت

ھىبى فىرارىت بۆ بەكەن؛ قابىلە؟

فەرەيدوون: (پىش دەخواتەو) نارين گيان، تەنيا يەك رۆژ، يەك رۆژىش چىە غايب بىت، لەلای ئەوان بە فىرار

له قه لَه م دهر تیی .

نارین: ههر له بهر سیتزده رۆژ - « سیتزده رۆژ »؟

فه ره یدوون: ئەمه یاسای سه ربازییه! بۆ ماوهی ههوت سالی ره بهق دهچی، ههر له یه کهم رۆژی ئەم جهنگه وه، رتوره سم و یاسا لیتره ئاوه یه. ئەمه جهنگه. جهنگ.

نارین: (حرس و ههژمهت قورگی دهگری، ده داته پرمه ی گریان) ئەی چار فه ره یدوون؟! من ههست ده کهم ئیجه له بیابانیتکی تاریکدا. ئەم غه ربییه دا، ئەم شاره بیتگانه و تاراوگه به دا، بی که سوکار، دوور له خزم و ئاشنایانمان؛ که سی نانسین رووی لی بنیین، که سی نانسین داوینی بگرین یارمه تیمان دات. کهس نییه به فریای هاوارمان که وی. ئیجه، ئەوا سی رۆژی ره به قه، بیر له چاره سه رتیکی ژیانای خۆمان، بیر له رزگار یوومان ده که یه وه؛ ناتوانین. ناتوانین. ههر هه موو ده رگا یه کمان له روو داخراوه، داخراوه! ئیجه له دۆزه خداین. دۆزه خ.

(قه بری بیدهنگی)

فه ره یدوون: (به ئارامییه وه) ئەوا وه ریشیان گرته وه! ئەی پاشان؟

نارین: (دهگری).

فه ره یدوون: من گهر له م له م مردنه ی ئیستاش قوتارم ببی، بۆ مردنیتکی دیکه داده نرتیمه وه: دیسانه وه بۆ سه نگه ری شه ر! من له و کاته دا، چۆن ده توانم تۆ به م حاله وه به جی بیتلم و بچمه ناو سه نگه ری شه ر؛ خه لکی بی گونا ه بده مه بهر شه ست تیر و گولله، چۆن؟ چۆن ده توانم تۆ ئاوها به م حاله وه جی به تلم و خۆشم بسپیترمه ده ست ئەم چاره نووسه پر تاوانکاریه وه؟ من شه ر له پیتناو چی بکه م؟

له پیتناو چی سه نگه ر بگرم!؟ له پیتناو پاراستنی شووره ی رژی مێیک، دوله تیک - که ههر ئەو بوو باوکتی به م چاره نووسه ره شه برد و دوو ابه ش تۆی تووشی ئەم مه رگه ساته تازار او بییه ی ئەم رۆ کرد؟ له پیتناو ئەوه بچم سه نگه ر بگرم که لینگه ریم: تۆ « له ژوو ره وه »، ئەم نه خۆشی و ده رده سامنا که ت رۆژ به رۆژ پتر هیتز و خویتت بژی و ژیانت لیتره بی که سوکار، لی بیتنه چوار دیواری سروسارد؛ پاشانیش رۆژتیک، له ناو مه رگه ساتی ده ردی خۆت و هه ژمه تی من دا سه ر بنییته وه؟ له پیتناو ئەوه! له پیتناو ئەوه بچم سه نگه ر بگرم و له سه ربازی وه رگریتمه وه؟

نارین: (له ناکاو له گریانه که ده وه ستی، به ده نگیتکی ئاسته م، به لام رۆژو به تاو، وه ک ئەوه ی پیلانیتیک دا بنیته وه) فه ره یدوون، ئەگه ر تۆ له سه ربازی وه رگریته وه، ئەوا « سه نگه ر و شه ر » گيروگرفت نه بوو. ئەو سات، ههر له ئیجازه ی یه که مته وه، به یه که وه راما ن ده کرد؛ لیتره نه ده ماین.

فه ره یدوون: (به نائو مپدییه وه) نارین گیان! وه رگریانه وه م له سه ربازی، دووای غایب بوونی ئەم سیتزده رۆژم، شتی که ئەگه ر واسطه ی له لای عه قیدیش بۆ بکه ییت: موسته حیله! موسته حیله وه رم بگرته وه و وه ک هه وت سه ربازه فیرا ده که ی به چاوی خۆم دین گولله بارانم نه که ن!

نارین: (ده لالیته وه) توخوا وا مه لی، وا مه لی فه ره یدوون!

فه ره یدوون: (مشت له ناو له بی ده ستی خۆی ده دا) ئەوه یه ئیتر.

نارین: (وه ک ئەوه ی له خه ونیتکی سامنا کدا هه لسا بیتته وه، بیر ده کاته وه، چاو به ده وری خۆیدا ده گپری.)

به سه‌رسورماوییه‌کی پر له نازاره‌وه) فه‌ره‌یدوون، من باوه‌ر
 ناکه‌م ژیانمان به‌م رۆژه‌گه‌یشتوه! من هه‌موو شته‌کانم «وه‌ک
 خه‌ونیک» زۆر به‌ ئالۆزی دینه‌وه‌ پێش‌چاوه‌! هه‌یچ شتی‌کم به
 ته‌واوه‌تی نایه‌ته‌وه‌ بیره‌! له‌ که‌یه‌که‌وه‌ هه‌ر لی‌ره‌ین؟ بۆ؟ چۆن
 به‌م رۆژه‌ ره‌شه‌گه‌یشتین؟! له‌ چیه‌وه‌ ده‌ستی پێ‌کرد؟!
 (که‌می‌ک بێ‌ ده‌نگی)

فه‌ره‌یدوون: له‌وه‌وه‌ ده‌ستی پێ‌کرد که‌ باوکت، «مام
 مسته‌فا» به‌ر‌حه‌مت بێ، خۆی کوش‌ت و گیانی سپارد! ئیتر
 دوای ئه‌وه‌، کاتی تۆ ده‌مه‌و ئیواره‌یه‌ک گه‌رابوو‌یه‌وه‌ ماڵ،
 که‌ به‌ ته‌نیا، دیمه‌نی له‌شی هه‌ل‌واسراوی ته‌وت دیبوو؛
 بوورابوو‌یه‌وه‌. شه‌و و رۆژیک به‌ بێ‌ هۆشی، له‌ژێر مه‌یته‌ی
 هه‌ل‌واسراوی ته‌ودا، له‌ ناوه‌راستی ئه‌م ژووره‌دا، له‌ شوێن ئه‌م
 کورسییه‌ که‌وتبوویت و من نه‌مه‌زانی! کاتی گه‌یشتمه
 سه‌رت، تۆ لی‌ره‌دا، که‌له‌واژ ببوو‌یه‌وه‌؛ ده‌م و چاوت ره‌نگی
 مردووانی لێ‌ نیشتبوو! نارین گیان.. له‌و رۆژه‌وه‌ بوو ئیتر
 تووشی ئه‌م ئیفلج بوون و له‌پێ‌که‌وتنه‌ت هاتی. (که‌
 ته‌ماشای نارین ده‌کا، ئاوازی قسه‌کردنی ده‌گۆڕی) چۆن
 نارین گیان، چۆن به‌بیرت نایه‌؟ لی‌ره‌، له‌سه‌ر هه‌مان ئه‌م
 قه‌ره‌ویله‌یه‌ی خۆت، له‌ناو جێ‌که‌وتبوویت. جار جار، له
 نا‌کاوه‌، که‌ ئه‌م ده‌رده‌ فیه‌یه‌ دایده‌گرتیت و به‌ هه‌ینکه‌ هه‌ینکی
 ده‌خستیت، خه‌ریک ده‌بووی بخنکیی! منیش ده‌هاتم،
 له‌سه‌ر هه‌مان ئه‌م قه‌ره‌ویله‌یه‌ی خۆت، هه‌ر دوو تۆقی
 لانی‌بوچه‌وانتم، به‌ دوو په‌نجه‌ی ده‌ستی راستم توند توند
 ده‌گوشی، تا ئه‌و ساته‌ی که‌ ورده‌ ورده‌ به‌ری ده‌دایت و
 ده‌ماره‌کان‌ت خاوه‌بوونه‌وه‌؛ ئینجا منیش دلۆیه‌ فرمی‌سکی
 گه‌رم و روونم، تنۆک تنۆک ده‌که‌وتنه‌ سه‌ر روومه‌ته‌کان‌ت، به

هه‌یواشی، له‌سه‌رخۆ، هه‌ر دوو لاپه‌ستی شان‌ه‌کان‌تم ده‌گرت و
 درێژم ده‌کردی؛ دام‌ده‌پۆشیت. به‌ بیرت نایه‌؟ به‌بیرت
 نایه‌ته‌وه‌! من به‌درێژایی هه‌ر هه‌موو ئه‌م دوو هه‌فته‌یه‌ی که‌
 ئه‌م ده‌رده‌ فیه‌یه‌ت ده‌گرت، له‌ژێر سه‌رت بووم، له‌ په‌نا‌ته‌وه‌
 بووم. (هه‌ناسه‌یه‌ک هه‌ل‌ده‌کیشی) نارین گیان! له‌ پێ‌که‌وتن
 و ئیفلجیه‌که‌ت ئه‌وه‌نده‌ نسکۆدار و بێ‌ تۆقره‌ی نه‌ده‌کردم.
 من له‌ رۆژه‌کانی سه‌ره‌تا‌دا هه‌موو رۆژیک، دوای ئه‌وه‌ی له
 ته‌دریبی ئیواران و ته‌نانه‌ت دوای ته‌دریبی نیوه‌رۆیانیشم که‌
 ته‌واو ده‌بووم، به‌کسه‌ر ده‌هاتمه‌ لات و ناو جیگا‌که‌تم پاک
 ده‌کرده‌وه‌، چیشتم بۆ لی‌ده‌نایت و ده‌رخواردم ده‌دایت. هه‌یچی
 مایه‌ی دل‌آزاری و په‌ریشانییم نه‌بوون، به‌لام ئه‌م ده‌رده‌
 فیه‌یه‌ت، ئه‌م ژانی ئه‌عصابه‌ت بوو که‌ دنیامی لێ‌ هه‌ینابۆوه
 یه‌ک. ئاخ‌ر تۆ، نارین، گه‌لێ‌ک جار‌ان ده‌ست‌ت توند له
 قورقور‌اگه‌ی خۆت گیر ده‌کرد و له‌تاو نازارت، له‌تاو
 ئه‌شکه‌نجه‌ی گیانت، خه‌ریک ده‌بووی له‌ هه‌ژمه‌تان خۆت
 بخنکیی! رۆژ به‌ رۆژیش ئه‌م ده‌رده‌، سامناک‌تر رووی
 تیده‌کردی. له‌ هه‌فته‌ی یه‌که‌می له‌ناو‌جێ‌که‌وتنت،
 ئیواره‌یه‌ک، پێش‌نیاری ئه‌وه‌م له‌ دکتۆره‌که‌ت کرد، که‌ بته‌به‌ن
 له‌ نه‌خۆش‌خانه‌ بتخه‌وی‌ین، گوتم: له‌وئ، به‌ل‌کو هه‌م
 سسته‌ری‌ک به‌رده‌وام ئاگادارت ده‌بیت، هه‌م له‌وانه‌یه‌ له‌وئ
 زووتریش چاک ببیته‌وه‌. گالته‌ی به‌ قسه‌که‌م هات، وتی:
 «ئه‌وا شه‌ش مانگ زیاتره‌ هه‌رچی نه‌خۆشی پێش‌ووش
 هه‌بووه‌، له‌ هه‌ردوو نه‌خۆش‌خانه‌که‌ی ئه‌م شه‌اره‌، ته‌نانه‌ت
 نه‌خۆشی خه‌ته‌رناکیش، هه‌موویان له‌ نه‌خۆش‌خانه‌وه‌
 راپی‌چاوه‌ته‌وه‌ ماڵی خۆیان، بۆ ئه‌وه‌ی جیگا‌ بۆ ئه‌و هه‌موو
 سه‌ریازه‌ بریندار و بێ‌ ده‌ست و لاقانه‌ چۆل بکری‌ت که‌ له

سه‌نگه‌ری شه‌رپوه ده‌هیندرینه‌وه». (پیش ده‌خواته‌وه)
 هرچونتی بوو به هزار حال توانیم ئیجازه‌یه‌کی سی رۆژی
 وهریگرم و بتوانم له‌ته‌نیش‌ت بمینمه‌وه. (که‌میک
 وه‌ستان) نارین گیان، ئیجازه‌ سی رۆژییه‌که‌ی من کۆتایی
 هات، که‌چی ئەم دهرده‌ فیتییه‌ سامناکه‌ی تو، رۆژ به رۆژ پتر
 لیتی پیس ده‌کرد و کوشنده‌تر ئازاری میشک و گیان‌تی
 ده‌دا. جاری وا هه‌بوو منیش له‌گه‌ل تو، به‌گریان و
 لالانه‌وه‌ی تو، ده‌که‌وتمه‌ گریان‌ه‌وه. نارین، من ئیتر، له‌وه
 به‌دووا، ته‌نانه‌ت بو‌سه‌عاتیکی چوونه‌ بازار و خواردن و
 داووده‌رمان کرینیش چیه‌، نه‌مده‌توانی، ده‌ترسام له‌وه‌ی
 به‌ته‌نیات چی‌ به‌یلم. ئەوا بو‌ماوه‌ی هه‌قده‌ رۆژی ره‌به‌ق
 ده‌چی تو له‌ناو چی‌ که‌وتوویت و منیش له‌ژوور سه‌رتام.
 سه‌عاتیک چیه‌ لیت دوور نه‌که‌وتومه‌ته‌وه. ئەم به‌ک دوو
 رۆژی ئەم دووا‌یه‌ت نه‌بی، شوکر: ئارامیت و به‌م حه‌به
 تازانه‌ فه‌رقیکت کردوه.

(ساتی بی‌ده‌نگی)

نارین: من هیچم له‌بیر نیه‌! هیچم نایه‌ته‌وه‌ بیر،
 رووداوه‌کانی ئەم سی رۆژی ئەم دووا‌یه‌ نه‌بی!

(ساتی بی‌ده‌نگی)

فه‌ره‌یدوون: چایه‌کت بو‌لی نيم، نارین؟
نارین: نا توخوا، دانیشه، قسه‌م بو‌بکه.
فه‌ره‌یدوون: (جگه‌ره‌یه‌ک داده‌گیرسیتی) رۆژیکیان به
 پشتیوان-م وت:...

نارین: پشتیوان کتییه؟

فه‌ره‌یدوون: کورپکی کورده، ئەویش سه‌ربازه، هاو
 ئۆردووگامه. تاقه‌ زه‌لامیکه‌ که‌ لیتره‌ هاو‌رپیه‌تیم له‌گه‌لی

هه‌یه. ئەو وه‌خته‌ که‌ له‌ ئوتیلیش ده‌خه‌وتم، ته‌نیا ئەو
 جارجار ده‌هاته‌ لام و سه‌ری لی‌ ده‌دام، له‌ نه‌خۆش که‌وتنی
 تۆش، ئەله‌هق، زۆر یارمه‌تیی دام. من هه‌میشه‌ له‌ ژووروه،
 له‌ په‌نای تۆوه‌ بووم، ئەوم ده‌نارد. دوو سی جارن ئەو
 دکتۆری بانگ کرده ئیتره؛ داووده‌رمانیش، هه‌ر ئەو ده‌چوو
 بو‌مانی ده‌کری. به‌لام رۆژیکیان، که‌ جاری تو هیشتا ته‌واو
 نه‌هاتبوو‌یته‌وه‌ سه‌رخۆت و ئەم دهرده‌ فیتییه‌ به‌ری نه‌دابوویت،
 دل‌یشم نه‌ده‌هات پیت بل‌یم که‌ خۆم پارهم له‌لا نه‌ماوه و
 داوا‌ی پاره‌ت لی‌ بکه‌م. رۆژمان نه‌ماوو نارین! (له‌ناکاو
 رووده‌کاته‌ ئەو)- ئەه!

نارین: چی؟

فه‌ره‌یدوون: دوینی له‌بیرم کرد!

نارین: چی؟

فه‌ره‌یدوون: جلوه‌رگه‌کانی که‌ پیرئ له‌به‌رم داکه‌ندیت.

نارین: ئی؟

فه‌ره‌یدوون: بیان‌شۆم.

نارین: (به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی شه‌رمناکه‌وه) توخوا خۆم
 ده‌یان‌شۆم، تو سبه‌ینی به‌ رۆژ، هه‌ر بگه‌یه‌نه‌ سه‌ر ته‌شته‌که.
 ئەم‌رۆ باشترم. ده‌ی توخوا، قسه‌که‌ت ته‌واوکه!

فه‌ره‌یدوون: رۆژمان نه‌ماوو. بو‌قوتوووه‌ رۆنیک، وتم با
 به‌یه‌کجاری پاره‌یه‌کی زۆر قه‌رز بکه‌م. رووم له‌ پشتیوان نا،
 پیم وت: پشتیوان، ئەگه‌ر هه‌ته «ده‌ دینارم» به‌ قه‌رز
 به‌درئ! سو‌ر ده‌شمزانی هه‌یبوو، که‌چی نه‌یدا. چونکه
 هه‌لبه‌تا وای بیر ده‌کرده‌وه، که‌ ئیمه‌ له‌م شاره‌دا، که‌ساس و
 بی‌پاره‌و پوولین، ناتوانین وها زوو ئەم قه‌ره‌زی ئەو
 به‌دینه‌وه! نه‌یدا، نارین! له‌و رۆژه‌وه‌ش، ئەوه‌ بو‌هه‌فته‌یه‌ک

دەرپوا، نهمدیوه ته وه.

(قهیری بیدهنگی)

نارین: چند پارهمان ماوه، فهرهیدوون؟

فهرهیدوون: وایزنام.. (بهره ده لاقه که دهرپوا. جهنتا بچوکه دستیه که ی نارین به دسته وه دهگری و دهیکاته وه، پارهکان دهژمیتری) ته نیا بیست دینار و.. شتییک!

(قهیری بیدهنگی)

نارین: بوئم سهره مانگهی داهاتوو، گهر نهچم دهوامی خوم بکه م، ئەوا بوئم زستانه ی داهاتوو ده بی سوال بکه ی، ده زانی فهرهیدوون؟

فهرهیدوون: (جهنتا بچوکه دستیه که داده خاته وه، هه لی ده داته وه ناو ده لاقه که)

نارین: به راست فهرهیدوون، ئەوا من کاتی خوی، له رووم نه ده هات ئەم پرسیاره ت لی بکه م. من قهت نه مدیوه له هیچ ئیجازه یه کت بگهریته وه و سهر له که سوکاری خوت بده ی! تو هیچ گهر اویته وه ؟
فهرهیدوون: نه.

نارین: بوچی فهرهیدوون؟

فهرهیدوون: (دلشادییه کی له ناکاو روخساری ده گه شتیته وه. به زهرده خه نه وه) ئەللاه نارین! خه ونیکم بیرهاته وه! دویتی شه و خه ونم به دایکه وه دی. له خه ونم دا گهر ابو مه وه. جهنتایه کی گهره م به دسته وه بو، له ناو هه وشه ی مالی خومان دایکم به پیرمه وه هات و باوه شی پیا کردم. به زهرده خه نه یه کی گازانده وه پیی گوتم: « ها؟ چونه گهر اویته ته وه!»، و تم: « هاتووم خه به ریکی خوتت بده می». باسی تو م بو ی کرد. زور که یفی هات. وتی: چ

کاره یه؟ و تم: ماموستایه. وتی: له کوی؟ و تم: له گوندیکی نزیک ئەو شاره ی که من تییدا سهریازم. وتی: عاره به؟ و تم: نه، کورده! وتی: ئە ی که سوکاری له کوین؟ و تم: هیچ که سی نییه؛ سی خوشکی هه ن، ئەویش ههر به که وه وان له ولایتیکدا. وتی: له کوین؟ و تم: یه کیان له ئیرانه، ئەوی تریان له تورکیا، ئەوه ی تریشیان له سووریایه. عاجباتیی ما، نارین. ئەللاه، چ خه ونیکی خوش و له زه تبه خش بو! له و ساته دا هه ستم ده کرد چی ناواتی ژیانم هه ن به دی هاتوون.

نارین: خوزگه روژتیک ئەم خه ونه ت به راست گه رایه. ههر دوو کمانی پیکه وه بدیایه!

فهرهیدوون: خوزگه نارین! له وه ته ی تو م ناسیوه، هه میسه هه زم کردووه که روژی له روژان، به یه که وه بگهریته وه.

نارین: ئە ی بوچی له مه و پییش نه ده گه رایته وه؟

فهرهیدوون: نه مده ویست. هه زم نه ده کرد.

نارین: بو؟ باشه، فهرهیدوون، ئەوا ئیمه نه فی کرابوینه ناو ئەم عاره بانه و ناچار بووین که له م جنوبه هه وا پیس و گهرمه سیتره دا ژیان به ریته سهر! تو بوچی؟ بوچی نه تده ویست بگهریته وه؟ (که میک وه ستان) ههر له سهر ئەو مه سه له یه ی باوکت؟

فهرهیدوون: شتی تریش، شتی تریش نارین.

نارین: فهرهیدوون، باوکت نابی ئەوه نده دلره ق و توندوتیث بی وهک تو باسی لی ده که ی! من سه یرم پی دی: « باوکت» که ئەو هه مو سهره وت وسامانه ی خوی هه بیث، ههر شه ش-حه وت مانگ جاریک ده رامه ت و قازانجی قونتته راتیکی گهره ی ده ست بکه ویت، چه ندین وه ستاو کریکاری له ژیر

دهستدا بیت و بتوانی مووچهیان بدات، وپرای ئه وهش چهن دین خانوو و بهره و ریزه دوکانی له ناو شاردا هه بیت و هه موو مانگیک کرپیه کانی وهرگریت؛ چ هه وجهی به وه ههیه که بیت، به درپژایی عومری گه نجیبتیی کوره کهی، ئه و کورپی له زهواق بنیت و هه راسانی بکات؛ زۆر له کوره کهی خۆی بکات که له ئیشوکاری تایبه تی خۆیدا له گه لئی بیت و یارمه تیی بدات؛ سه ره رای ئه وهش، بیت له سه ره ئه وهی که کوره کهی نه توانی گوپراه لئی داواکارییه کانی ئه و بیت له گه لئی بکاته شه ر و هه را و پیتی بلتی: « تو کورپی من نیت» و له مال دهری بکات! ئه و هه موو ته نگوچه له مه و مهینه تییه ش له ژبانیدا بخولقیینی! من تی ناگه م: « باوک»
چ هه وجهی به وه ههیه؟

فه ره یدوون: ئه ی کوره که نارین؛ ئه ی کوره که؟ ئه ی کوره که چ هه وجهی به وه ههیه که دووای دوو سال تیپه ربوون به سه ره ئه م رووداوه « به سه ره دهر کرانی»، دووای دوو سال خانه به کوئلی و « تامی مال و دایک نه دیتن» که به درپژایی ئه و دوو ساله ش هه ر، هه میسه له ئوتیلان خه و تبتیت، وه به درپژایی هاوینه گه رم و ره تینه ره کان هه میسه هه ر کاری کردبیت و ئاره قی رشتبیت و خۆی خۆی ژبان دبیت؛ که چی ئه مرۆ بیت، له جیاتی ئه وهی که خۆی له م ناگره، له م جهنگه سامناک و بی مانایه به دوور رابگری، یا چاره سه رتیک بو ژبانی خۆی بدۆزیتته وه، به وپه ری بیباکی و ویزدان راحه تییه وه، خۆی به دهستی خۆی، خۆی ره وانه ی ناو ناگری ئه م جهنگه خوتناوییه بکات!؟ ئه ی کوره که، نارین؛ کوره که چ هه وجهی به وه هه بوو!؟

(قهیری بیدهنگی. فه ره یدوون پیش ده خواته وه)

نارین: فه ره یدوون، من چهن له ژبانی تو ورد ده به وه: ژبانی تو له جوگه له یه کی بریندار و له هه مان کاتدا پر غروور ده چی؛ که به ته نیاییه وه، به ناو ده شتیکی چه په ک و سه وزدا گوزه ری کردبیت.

فه ره یدوون: نارین، ته نیایی خه ربک بوو به ته واوه تی هه ره سم پی بیینی.

(قهیری بیدهنگی)

فه ره یدوون: سه یر ئه وه بوو نارین، من نه ک ته نیا له گه ل مال وه و که سوکاری خۆم، به لکو هه ر له گه ل هه موو که سیک نه مده توانی، نه مده توانی که باز به سه ره ههستی گو شه گیری و ته نیایی خۆمدا بدهم. من هه میسه، پیش ئه وهی که رووداو و شته کان تا قی بکه مه وه، ههستی نه توانین و فیگاری له ئاستیاندا دایانده گرتم! پیش په یوه ندی کردنم، ههستی نه توانینی په یوه ندی کردن و بی مانایی په یوه ندی کردن، دل و میتشکیان رنه ک ددهام. ئه و ههسته ئه فسووناوی و قول و سامناکه ی، که هه ر له مندالییه وه تا ئه و ساته ی که تو م تیا ناسی، سه رتاسه ری بوون و ژبانی منی داگر تبوو. من به درپژایی ته مه نی گه نجیم، ته ماشام ده کرد هیچ شتیک، هیچ ریگایه ک، هیچ پردیک نییه که بوونی من به ده ور به رم، به ژبان به سه ستیته وه. هه ر که خۆم له ناو کو مه لیک خه لکدا ده بینیی وه، دله راوکتی که وه پتی ده کردم: له بیه رو ده بی و بی مانایی زیاتر، ههستم به هیچی دیکه نه ده کرد. ته نانهت به شدار بکردن له خۆشی و شادییه کانیش، زیاتر له هه موو شتیکی دیکه وایان لیم ده کرد ههست به غه مناکی و فیگاری بکه م. به بیرم دی، روژکیان، سالی به که می خوتندم بوو له نامۆزگای مامۆستایان، هیشتا

باوكم دەرى نەكردبووم، كـورپىكى پوروم بە بۆنەى ژنەيتانىيەو زەماوئەدىكى ساز كردبوو، بانگرههيشتى ھەموو كەسوكارى خۆى بۆ زەماوئەندەكە كردبوو، لەوانە منيش. ئىتوارە، جلوبەرگى خۆم كرده بەر بە نيازى ئەوئى كە بچمە زەماوئەندەكە، كەچى، زۆر سەير بوو، ھەر كە لە مال ھاتمە دەرەو، ھېشتا نزيك گەرەكەكەى ئەوان نەكەوتبوومەو؛ ھەر لەخۆمەو ھەستىكى نامۆ داىگرتم: ھەستىكى ئەفسووناوى، لە ناخەو، لە ھىزىك دەچوو- نازانم چى بوو- دلئى دەگوشىم، رىبى لئى دەگرتم لەوئى كە بچم.. ھەنگاوەكانى خاوە كرمەو. لە دلئى خۆمدا گوتم: «بچم چ بكم؟». پيش ئەوئى بچم، دەمزانى چ دەكرئ، چ دەگوترئ، چ روو دەدا. پەشىمان بوومەو. نەچووم. گۆرستانىك لەسەر ئەو رېگەيە ھەبوو، لامدايە ناو گۆرستانەكە، چووم لەوئى، لەژئىر دەرختىك پالم داىو. كورپە پورەكەم، كە من گەلئىكىشم حورمەت دەگرت، لەسەر « ئەو نەچوونەى من» ئىتر بىراى بىر پىتى نەھاويشتەو مالمان. (كەمىك وەستان) نارىن گيان، سروشتى من، لە ھەموو شتىك، لە ھەموو ژياندا، ھەميشە ھەر ئاوا بوو، ھەميشە ھەر بەو ھەستى نەتوانىن و دوورەپەريزيەو ژياوم. وەك ئەوئى كە لەناو رووبارئكيشدا بووبم و تىنوئىتىشم بە ئاوەكەى ھەرگىز نەشكابئ؛ ھەميشە ھەر ھەستم بە نازارى خنكانىك دەكرد كە لە تىنوئىتىشمەو ھاتىب. (پيش دەخواتوئە) ئىستا كە ئاور لەم ژيانەى خۆم دەدەمەو، وا ھەست دەكەم كە من بەدرئىزايى ھەموو عومرى خۆم ھەميشە گەراوم.

نارىن: لە چى گەراوى؟

فەرەيدوون: لە شتىك كە ھۆگرى بىم، يا لە كەسئىك كە خۆشم بوئ: بۆ ئەوئى چىتر ھەست بەو نەكەم كە بوونى من بى مانايە و ھىچ كەلك و مانايەكەم لە ژياندا نىيە؛ بۆ ئەوئى چىتر لەناو قۆزاغەى گۆشەگىرى و ھەستى بئى مانايى خۆمدا نەريزىمەو. من ئىستا بۆم دەر كەوتوئە، ھەلئىژاردنى تەنيايى، لە ئەنجامدا، چارەسەر نىيە؛ ھەر دەمانگەرئىنىتەو.

نارىن: دەمانگەرئىنىتەو بۆ كوئ؟

فەرەيدوون: بۆ ناو كۆمەل، بۆ ناو ژيان.

نارىن: چى دەمانگەرئىنىتەو؟

فەرەيدوون: ھەستى تەنيايى.

نارىن: ھەستى تەنيايى، يان خۆشەويستى و، پىوبىستى

..و

فەرەيدوون: تۆ بلى تەنانەت ترس و برسئىتىش. بە ھەر حال، چارە نىيە: ناكري مرؤف ھەر لەناو قۆزاغەى خۆيدا بژئت و ھەر بە تەنيا غەم لە شت بخوات. (كەمىك وەستان) ئەوئى كە جارن تئيدا دەژيام دۆزەخىك بوو. ناخ نارىن، ئەو دۆزەخە، چۆن نەيكوشتم! وەك ئەوئى بلىتى سەرتاسەرى ساتە ناآرام و گۆشەگىرىيەكانم دەيانزانى كە من رۆژئىك خۆرى چاوانى تۆم لئى ھەلئى؛ وەك ئەوئى بلىتى سەرتاسەرى ئەو حەبى ئىسپىرئانەى كە نىوئەشەوان ھەلدەستامەو دەمخواردن، ھەر وەھا سەرتاسەرى ئەو بوتلە عارەقە غەمگىنانەى كە ھاودەمى شەوانى پر مرزى خۆكوشتم بوون دەيانزانى كە رۆژئى لە رۆژان سەوزايى تۆ و جۆش و گورى تۆ، وەك لە ريشە و خاكى پر پىستى ژئىر دەرختىكەو بۆ ناو گيانى دەرخت سەركەوئى؛ ئاوا بۆ ناو

گیانی مندا سەردەكەویت و چلۆپۆیم پێ دەبەخشیت و دەمگەشینیتەوه (بە دلخۆشییهوه باوهش دەكاتەوه، وەك له سەمایە كدا بیت) من بەختەوهرم. من لەگەڵ تۆدا زۆر بەختەوهرم. زۆر دلخۆشم! دلخۆشیی جۆگەلەیهکی بێناز و تەنیای دەشتیکی چەپەك كه له ئاخیرین ساتەكانی وشك هەلگەرانى خۆیدا پزائیتە ناو رووباریكەوه.

نارین: (دەم و دەست له پرمەى گریان دەدات، دەم و چاوی خۆی لە ناو هەردوو دەستی خۆیدا دەشارتەوه)

فەرەیدوون: (لیتی نزیك دەبیتەوه. چەناگەى به خۆشەویستییهوه بەرز دەكاتەوه) بۆ دەگریت، بۆ دەگریت نارین گیان!

نارین: (پچر پچر، بە دەم گریانەوه) فەرەیدوون، بە چی شتیکی من دلخۆشی؟ بە چی شتیکی من؟ بە ئیفلجیجی من و بەم دوو قاچە لە گۆكەوتووێ من دلخۆشیت؟ بەوهی كه من تووشی ئەم سەرەنجامە تال و ئەم چارەنووسە ڕەشەى ئەمڕۆتم كرد؟

فەرەیدوون: (خاوەبیتەوه، توورە) گەورەترین نوقسانیی ئینسان ئەوهیه كه ناتوانی لە ناو هەقیقەتى خۆیدا بژیت!

نارین: من گەر بمزانیايه نیگاکردن و سەرئەجاندنم لەم چاوه پڕ حەسەرت و غەمانەى تۆ، بەم رۆژە سامناك و پڕ هەرسەت دەگەیهنێ؛ چاوهكانی خۆم كۆپتر دەكرد! گەر بمزانیايه من ئەو رووباره نامۆیەم كه تۆ ئەمڕۆ، بەو هەموو خەیاڵمەزنی و پاکییهى خۆتەوه تێیدا دەخنكێتی؛ هەر له یەكەم رۆژەوه خۆم چك دەكرد. بەلام ئاھ.. فەرەیدوون.. كام پیاوسەمان، كام پیاوسەى رۆژەكانی سەرەتای یەكترناسینمان دەیانزانێ كه بەم رۆژە ڕەشە دەگەین؟ كامە خۆشی و

توانەوهی ناو ماچەكانی ئەوهلین هەفتەى ژووانەكانمان دەیانزانێ كه ئاوها ئیفلج، ژیاومان لێ دەبیتە سوغره و مەینهتى و بارو بەلا. كام له ئیمە دەمانزانێ؟ (بە هەنسكو گریانێكى زەبوونانەوه) فەرەیدوون.. له پێكەوتنی من تۆشی لەپێ خست. ئیفلج بوونی من تۆشی ئیفلج كرد.

فەرەیدوون: (بە شێلگیری و نەرمییەوه) وا مەلێ نارین گیان. بەپێچەوانەوه: تۆ كلیلیك بووی دەرگای ژیاوت بۆ كەردمەوه. من له رێگای تۆوه توانیم پەبۆهەندى به ژیاوت دروست بكەم!.. ئە، من قەت ئەوهەندى ئەمڕۆی ژیاونم، هەستم بە بەهیزی و دلنیاى و سەرەستیی خۆم نەكردەوه.

نارین: (بە دلتهنگییهكى قوولەوه) سوپاست دەكەم فەرەیدوون؛ دەزانم تۆ دلە دەدەیتەوه، بەلام تۆ ئیستا، تەنیا بەوهی، گەر چەند هەنگاوێك « لەم ژوورە» دوور بكەویتەوه و بگەیتە سەر ئەوهلین شەقامى ناو ئەم بازارپەى « دەرهوه» هەست دەكەیت كه تا چ رادەیهك « بەند كراو» و هەرەشەلیكراوى، چەنى نارەحەت و راوهدووونراوى؛ تەنانەت هەست دەكەیت له «سەربازێكى فیرار» زیاتر، هیچی تر نیت. (دەگریت).

فەرەیدوون: ئاخەر ئەوهیه، نارین گیان: گەورەترین هۆی مەرگەساتی ژیاوت، گەورەترین هۆی خراپەكارى و بەدبەختییەكانی مەرۆك له ژیاوتدا ئەمەیه: لێناگەرپین ئینسان بۆ خۆی له ژوورەكهى خۆی دا بنیشیت! (كه مێك وەستان، بە ئارامییەوه) نارین گیان، من مەبەستم ئەوه نیه كه له گەڵ تۆ هەمیشە له ژوورێك دانیشین و نەیهینه دەرهوه، بەلام نارین، دلە شیرینهكەم، ژیاوت ئەوهشمان پێ بە رەوا نازانێ..

ئهوهشمان پټ به رهوا نازانې!

(فهرهیدوون، لهسهرخو، سهرداگرتوو، بهدهم بیرکردنهوه، ههنگاو بهرهو دهراگای هموشه دهنخ، له نټوان قهرهویلهکهی نارینو دهراگاکه، دوو سټ جاران ههر دټو دهچن: لهناو شلهژانې بیرکردنهوه دایه، بهلام هیمن و نارامه. پاشان دهچن له قوژنټیکې ژووره کهدا، لهسهر چیچکان، پشت به دیواره که ده دات، سهری خوئی له بهینی ههر دوو دهسته کانی خوئی دهگرئ، تاو تاویش هه لدهسته تتهوه، دووباره دهست دهکاتهوه هاتوچوژکردن. هیچ ناگایه کی له نارین نه ماوه که به چاوهروانیسه کی غه مگینهوه، تا رادهیه کیش به ترسهوه، ته ماشای دهکا. له ناگاو کاتن که پرووه قهرهویله کهی نارین دهروا، دهست بوئو پالتوویهی سهر سهری نارین، که به هه للاگهوه هه لئوسراوه، درټژ دهکا) ههست دهکهم سهرمامه. سهرمامه نارین!

نارین: فهرهیدوون گیان، چیتته ئهوه؟ ههر له ماوهی ئهم یه کدوو دهقیقه یه دا، رهنگت گوړا و سیمات رهنگیکې دیکه ی لئ نیشته؟ سهرماووننی چی فهرهیدوون، من گهر نه خووش نه بوومایه، له گهرمان ئهم کراسه ی به ریشم فرئ ده دا. په شوکاو دیاری، فهرهیدوون! (که میک وهستان) بوچی ئاوها له ناگاو، رهنگت هه لبرکا؟

فهرهیدوون: (وهک ئهوهی ناگاداری ئهم قسانه ی نارین نه بیته، پالتوکه ی دهکاته بهر، نوقمی بیرکردنهوه یه. دهست دهکاتهوه هاتوچوژکردن. پاشان، له ناگاو، به شله ژاوییه وه بی ئهوهی ته ماشای نارین بکات) پټم بلئ، نارین، یه ک شتت لئ ده پرسم: تو له گهل ئه وه دایت ئینسانیک بمرئ له پیناو ئهوهی دوو ئینسان بژین؟

نارین: (حه په ساوه).

فهرهیدوون: بو وه لام ناده بیته وه؟

نارین: (وهک ئهوهی له قسه که ی فهرهیدوون تی نه گه یشته بی و له دهم وچاوی فهرهیدوون دا به دووای مه بهستی پرسیاره که یدا بگهرئ).

فهرهیدوون: وتم: تو له گهل ئه وه دایت که ئینسانیک بمرئ له پیناو ئهوهی که دوو ئینسان رزگاریان بیته؟

نارین: (وهک ئهوهی بیر له مه ته لئیکې ته لزمایو بکاته وه، قهریک بیده نگ، له فهرهیدوون ورد ده بیته وه).

فهرهیدوون: به مهرچیکیش: تو دلنیایت؛ دلنیایت لهوهی که ئهم دوو ئینسانه رزگاریان ده بیته!

نارین: دلنیاشم که ئه و ئینسانه ی تر ههر ده بیته بمرئ؟
فهرهیدوون: ئا، مهرجه. بو ئهوهی تو دلنیا بیت لهوهی که ئیمه به دلنیا ییه وه رزگارمان ده بیته! نارین، ئیمه گهر پاره که مان دهست بکهوئ، ئیجازه و ناسنامه ته زویره کانیش ههر ئیستا ئاماده ن! ئاماده ن.

نارین: ئوه فهرهیدوون، هه مدیس که وتیتته وه ئهم بیرکردنه وه سامناکه! (به ترس و شله ژانه وه) من له ناو چاوتا ده بینم: ئهم جاره به راستته. ئهم جاره پیلانیکې لهوهی پیشوو زور سامناکتره، پیلانیکې خویناوی یه: خهریکه سهرتاپای روچ و گیانته هیتاوه ته خووشان.

فهرهیدوون: گوناھی گه وره و تاوانی گه وره هه همیشه سهرکه وتن و به ئاوات گه یشتنی گه وره ی به دوو او ده یه؛ ده زانی؟ (وهک ئهوهی له گهل خوئی قسه بکات) من دوپنی ئیواره که چوومه دهره وه، به فیلی لئ به جیمانی پالتوکه م چوومه ئوتیله که م، له ژووری ئوتیله که، له هه مان ئه و

شوتینهی قاسه‌ی پاره‌که‌ی لیتییه، لای پیاوه عاره‌به خاوه‌ن
ئوتیله‌که، که دانیشتم؛ به‌دریژی ئه‌و ریگیاهه‌ی به‌ینی ئه‌م
ژووره و ئوتیله‌که، هیچ هه‌ستیکم به « فیاری » ی خۆم
نه‌ده‌کرد. ده‌زانی! هیچ هه‌ستیکم به هه‌ره‌شه‌لیکراوی و
راوه‌دوونراوی خۆم نه‌ده‌کرد. هه‌ستم به‌وه نه‌ده‌کرد من و تو
دوو ئینسانی بیچاره و لیقه‌وماوین! بی‌ری ئه‌وه‌ی که
« ئیستا خه‌ریکم ده‌چم نه‌خشه‌به‌ک بو‌رزگاربوونی خۆمان
داده‌نیتم، بی‌ری ئه‌وه‌ی که ئیستا ده‌چم پیلانیک بو‌تاوانیکی
گه‌وره داده‌ریژم » هه‌ستیکم یه‌کجار گه‌وره‌ی باوه‌ریه‌خۆبوون
و هیزی بی‌به‌خشیبووم، به‌شیه‌به‌ک که به هیچ جو‌ریک
هه‌ستم نه‌ده‌کرد فیاریک و له‌ناو شه‌قامی شاریکی پر له
پۆلیس و ئه‌من و جاسووسی جنووبدا به ریگادا ده‌روم! که
گه‌یشتمه ژووری ئوتیله‌که و له‌گه‌ل کاپرای عاره‌ب که‌ومه
قسه‌کردن، له به‌ینی ته‌واوکردنی قسه‌کانیدا، ته‌ماشای
قاسه‌که و ته‌ماشای ده‌م‌و‌چاوی ئه‌وم ده‌کرد؛ له دلی خۆم‌دا
ده‌م‌گوت: « ده‌بی ئه‌م بی‌ره‌م بگاته‌سه‌ر، ده‌بی ئه‌م بی‌ره‌م
جی‌به‌جی بی‌. به ئاوات بگه‌ین! »

(له‌سه‌ر کورسیه‌که، به نا‌ارامییه‌کی پر له جو‌شه‌وه،
داده‌نیشتی)

نارین: فه‌ره‌یدوون گیان، ئینسان هه‌میشه به‌خه‌یاله‌وه
بژی، ناکری. به‌لام جی‌به‌جی‌کردنیشی، شتیکی ئه‌سته‌مه؛
تاوانه فه‌ره‌یدوون. من ری‌ت ناده‌می، هه‌رگیز ری‌ت ناده‌می!

فه‌ره‌یدوون: (هه‌ل‌ده‌سته‌یت‌ه‌وه) به‌لام ئه‌مه‌ تا‌قه
چاره‌سه‌ریکه!

نارین: (به ترسه‌وه) فه‌ره‌یدوون، توخوا دانیشه، من
ده‌ترسیم. وه‌ره ته‌نیشتمه‌وه توخوا، باوه‌شم پیاکه. وه‌ره،

توخوا.

فه‌ره‌یدوون: هه‌میشه « گونا‌ه‌کردن » چاره‌سه‌ر بو‌وه!
هه‌میشه « گونا‌ه‌کردن » چاره‌سه‌ر بو‌وه!
نارین: (ده‌لایته‌وه) من ده‌ترسیم.

فه‌ره‌یدوون: (ده‌سته‌کانی له‌سه‌ر سنگی باوه‌ش کردووه،
ته‌ماشای خالیکی دوور ده‌کا) تو ناترسی. راپیت، وه‌کو
ویژدانم « ویژدانی‌ش هه‌موومان ترسنۆک ده‌کا ».

نارین: (به ترسه‌وه، ده‌لایته‌وه) من له‌ناو چاوتا
ده‌بینم، ده‌زانم: ئه‌م جاره‌یان به‌راسته.

فه‌ره‌یدوون: (به‌ده‌م هاتو‌چو‌کردنه‌وه هه‌موو هه‌ست و
نه‌ستیکی لای نارینه، به شله‌ژاوییه‌وه، له‌به‌رخۆیه‌وه، وه‌ک
ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل خۆی بدوی) قسه‌ بکه، قسه‌ بکه نارین. بزاتم
چ ده‌لی!

نارین: (به سلۆکی و گریانه‌وه) من ده‌تبینم،
فه‌ره‌یدوون، تو پیش ئه‌وه‌ی ئه‌م کاره‌ بکه‌یت؛ ده‌تبینم..
ده‌تبینم که چۆن له‌ نیوه‌شه‌ویکی دره‌نگدا، ده‌مه‌وکاتی
نوێژکردنی به‌یانیان، به‌خۆت و پالتۆکه‌ته‌وه، چه‌قۆیه‌کی
زلت له‌ژی‌ر پالتۆکه‌ت شاردۆته‌وه، به‌شه‌قامه‌که‌ی لای
حه‌مامه‌که‌وه وه‌رده‌سووریتته‌وه و خۆت ده‌گه‌یه‌نیتته‌ ئوتیله‌که.

من ئیستا ته‌په‌ته‌پی هه‌نگاوه شله‌ژاوه‌کانتم گوی لیتییه،
گویم لیتییه که چۆن به‌سه‌ر پتپیلکه‌ی ئوتیله‌که سه‌رده‌که‌ویت
و خۆت ده‌خزینیتته‌ ئه‌و ژووره‌ی که قاسه‌که‌ی لیتییه. من
ناوه‌وه‌ی ئوتیله‌که‌م نه‌دیوه، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ی تو بۆمی باس
بکه‌ی، وه‌ک شویتیک که دیبیتم، له‌به‌ر چاومه. له‌به‌ر
چاومه چۆن به‌دزیه‌وه، بی‌خشیه، له‌و کاته‌ی که خاوه‌ن
ئوتیله‌که له‌ ژووره‌ بچووکه‌که‌یدا خه‌ریکی نوێژکردنی

به یانیه، تو به ئه سپایی، به پیدزکه، بی خشپه، لیتی دهچیته ژووره وه و دهرگاکه شی له دیوی ژووره وهر، به هیسواشی له سه ره دادده خیت. له کاتیکدا « ئه وهسته زمانه » پشتی له تۆبه و پرووی له خودا خه ربکی نوێژکردنه، تو له دوو اوهر، به دهستی چه پت دمی دهگربت و به دهستی راستیش، تا له توانا تدا به، ئه وه چه قو دهم ژهراوییه ره دهکه بته برپه ی پشتیییه وه. ئاخ.. فه ره یدوون.. من ده تبینم که تو له دوو اوهر، چون ئه م پیاهه بیگونا هه ده ده بته بهر چه قو و چونیش پاشان به په له پرووی دهچیت قاسه که ی ده که بته وه، پاره کانی لی ده ردینی و به په له ش دهرگاکه ده که بته وه و ده روی؛ ئه م مه یته خه لسانی خوینه ش له ژووره وه به جی دیلی. من ده تبینم.. ده تبی..

فه ره یدوون: (به هه ره سه هینانه وه، به ک به دنگی خو ی هاوار دهکا) به هه هه!
(داده شکیته وه، به هه ردوو ده ست گوپی خو ی گرتووه، ئه ژنوی چه پی له سه ره عه رزه)
له م له حزه به م قوتار که نارین! له م بیر کردنه وه به م قوتار که! قوتارم بکه!

نارین: (ده شله ژئی. به هانای ده چی، دهستی بو دریت ده کا. له ناوک به ره وه سه ره وه ی که وتوته سه ره سه رینی قه ره و پله که ی فه ره یدوون. ده لالیته وه) به س ئازارم بده توخوا، فه ره یدوون گیان، وه ره لامه وه. ده ست! هه لسه! ده زانم فه ره یدوون، ده زانم: ده میکه به ئارامیییه وه له به کتری رانه ماوین! تو خه ربکه هه قیقه تی خوتت بیر ده چیته وه!
(فه ره یدوون له باوه شی نارین دایه: قاچی له سه ره عه رز. نارین سه ری له باوه ش ده گری، سه رو قزی ده لاوینیته وه.

پاشان به هه ره دوو دهستی، سه ری به رز ده کاته وه)
نارین: ته ماشای چاوم بکه، فه ره یدوون! (فه ره یدوون ناتوانی ته ماشای بکات. نارین، قه پرتیک هه ره لیتی ورد ده بیته وه) ده زانی توش لاواز بوو بته! چاوه کانت که جاران وه ک دوو گوله میخه کی زه رد گه شه یان ده هات، ئه مرۆ ژاکا.. به قوول دا چون.

(فه ره یدوون، به ماندویتییه وه سه ری به رده داته وه سه ره شانی نارین. نارین به ئاوازیکی پر لاواندنه وه).

نارین: به قسه ی گول... فه ره یدوون.. من ئه م چه ند روژه له ناو جی که وتبووم، ئاگام له هه موو شتیک برابوو.. تو ئه م ماوه یه گولی ناو مه رکانه کانت ئا و داون؟
فه ره یدوون: (سه ری به سه ره شانی نارین دا گرتووه. بی وه لام)

نارین: (به نه رمی و خوشه ویستییه وه سه ری فه ره یدوون به رز ده کاته وه. ده ست به ناو قزی فه ره یدوون دا ده گپری)
ئاوت ده دان؟

فه ره یدوون: (ورده ورده، به نه رمیییه وه، داده خزیته وه پیینگانی قه ره و پله که ی نارین).
نارین: توخوا، تو به هیزتری، لایه قتری له وه ی که ئاوها بی وره ده تبینم!

فه ره یدوون: ده لیتی چی نارین؟
نارین: گوله کان، گولی ناو مه رکانه کان؛ ئاوت داون؟ هه ره لای په نجهره که ن، له بهر خوره تاون؟ گوله کانتانم بیر چوته وه، فه ره یدوون!

فه ره یدوون: (له پیینگانی قه ره و پله که ی نارین، پشتی داوه ته قه ره و پله که، رووه و دهرگای هه وشه. قاچه کانی

دریژکردوون) ناوم داون، ناوم داون نارین.

نارین: ناها! خۆزگا پیتیم هه بووايه، يا قاچه كانم له م ده م دهسته بکه و تنایه ته وه جوولّه و بمتوانيايه بچمه ئه و ديو: گولّه كانمان ببينم! ته ماشايان بکه م! كه ده گه شامه وه! به بیره ته فه ره يدوون: به كه م مانگی به كتری ناسينمان بوو، ئیواره يه كي رۆژی پینج شه مه بوو، تو ئیجازه يه كي دوو رۆژیت وه رگرتبوو، هه ره به جلویه رگی سه ربازيه وه هاتیه ته گونده كه م و له قوتابخانه ي گونده كه مه وه به يه كه وه هاتینه وه مال. كه هاتینه وه مال، باوكم- به ره حمه ت بچ، كه تو م پیتی ناساند (له ژووری ئه و ديو، له ژووری گولّه كان بووین) تو له شه رمان ره نگت سوور هه لگه را. به بیرت دی؟ بی مته ق، له به رده م و یقار و دلنزمیی باوكم دا را وه ستا بوویت، له تاو ته ریق بوونه وه و شه رمی به كه مین دیدارت، به نه جه كانی خۆت هه لده پشافتن: نه تده زانی چ بلیتی، چ بکه ی. ده ستت بۆ گولگی به كیك له مه ركانه كانی به ره په نه جه كه كه درپژ كرد و نااگایانه رووت له باوكم كرد و گوتت: « ئه مه یان گولگیكی جوانه، مام مسته فا!» به بیرته فه ره يدوون؟ باوكیشم وتی: « پیشكه شت بی!» تۆش وتت: سوپاس! باوكم وتی: بببه، به مه ركانه وه بببه؛ پیشكه شت بی.

فه ره يدوون: (به نارامییه وه) منبیش وتم: « خانووم نیه. من خانووم نیه!»

نارین: به بیرته فه ره يدوون؟ پاشان، دووای چاره گه سه عاتیک چوویت دۆلكه يه ك ئاوت هیتنا و پرژاندته سه ره گولّه كانه وه. باوكم ئه و كاته به توانجیك سه یرتیکی منی كرد و به زه رده خه نه يه كي شیرینه وه، گوتی: « له سایه ی گولگیك، هه موو گولّه كان ئاو ده خۆنه وه!» هه ستم كرد تو ئه و

كات دیسانه وه كه میك ته ریقه وه بووی، منبیش هه ره خۆم پی رانه گیرا و ته ریقه وه بووم. تو له وه لامدا گوتت: (ئه مه به كه م جاره له ژیاغدا گول ئاو ده ده م، مام مسته فا) به راستی فه ره يدوون، به كه م جارت بوو له ژیاغدا گولت ئاو ده دا؟

فه ره يدوون: له پیناو تو. تو فیرت كردم. تو فیری ناوی گول و داروده وه نه كانی ئه م سه روشته ت كردم. من گه ر ژووان و دانیشته كانی ژیر سیبه ری دره خته كانی سه ره ریگه ی گونده كه ت نه بوونایه، گه ره پیاسه ی ناو چیمه ن و دارستانه كانمان نه بوونایه؛ هه رگیز دار چواله م له دار سیو، دار سیوم له هه رمی، به لالووكم له چنار، وه نه وشه م له شه بوو جوی نه ده كرده وه.

نارین: (سه رو قزی فه ره يدوون ده لاوینیتته وه) فه ره يدوون، ئه و گولّه سووره ت بی ره هیتنا مه وه كه له ئه وه لێن ژووانماندا له قژم به ستبوو. به بیرته فه ره يدوون؛ ناو پا صه كه ت به بیره؟

فه ره يدوون: كام پا ص؟

نارین: ئه و پا صه ی كه له گونده كه مه وه ده یه تینایه وه بو ناوشار. ئیواره يه كي دره نگ بوو. به كه مین جار بوو كه ئاوها له ته نیشته یه كترییه وه له سه ره یه ك كورسی دا بنیشین و ده ست بخه ینه ده ست یه كتره وه. تو هه ره به جلی سه ربازيه وه بوویت. دیار بوو ته دریبی ئیواره ی ئۆردووكا بی هیتز و شه كه تی كرد بوویت. من مریشكیك له ماله وه را بو ت سووره وه كردبوو، له گه ل دوو سه موون، له ناو قاپله مه یه ك، له گه ل خۆما هیتنا بووم بۆ ده وام (بۆ مه كته ب)، هه لم گرتبوو بۆ ئه و ساته ی تو ده ببینم. ده مزانی كه له ته دریب ده گه رییتته وه و به كسه ره دیتته لام، برسی و هیلاكی! له ناو

پاصه که، به جووته، له سهر یه کیتک له کورسییه کانی دوواوه دانیشتبووین. پاصه که تنیا یه کدوو پیاوی عه گال به سهری عاره ب و هه ندئ مندال و دوو سی ژن له کورسییه کانی پیشه وه دا دانیشتبوون. پاصه که به سهر جاده خۆله که وه، به دهشتیکی چۆلدا، هه لته که هه لته کی بوو! من گولتیکی سوورم له لاجانگی چه پیم به ستبووو (که میک وه ستان) پارچه یه کی مریشکه کهم لی کرده وه و ویستم بیده مه دهستت، ته ماشاتم کرد: قه یرتک هه روا رامابوویت و چاوت له گولته که نه دترووکاند، من دوو سی جارن چاوی خۆم داگرت و ته ماشاتم کرده وه، که چی تو هیشتا چاوت له سهری لانه بردبوو. من ته ربق بوومه وه، ده زانی؟

(خۆر هه لدی. دهر که وتنی یه که مین تاله تیشکه کانی خۆر له په نجه ره وه سه رنجی نارین راده کیشی، به شیکی ژووره که زیه وشان ده بی.)

نارین: ئەوا! خۆر هه لهات، فهره یدوون. خهوت دئ؟
فهره یدوون: (ماندوو، شانی که میک به لای نارین دا لار کردۆته وه).

نارین: فهره یدوون!
فهره یدوون: (به که میک راجله کینه وه) ها نارین!
نارین: ده زانم خهوت دئ.

فهره یدوون: نه، خهوم نای، بیدارم نارین گیان. ته نیا پیلووه کانم له سهر یه کتر دانا بوون. بیدارم. (له ناکاو ده گه شیته وه) ئەللاه.. چه نئ جوانه! ئەوه لئین تاله تیشکه کانی خۆری به یانیان که له په نجه ره وه دهر ژینه ژووری؛ چه نئ جوانه! سه یرکه! ده لئی ده یانه وئ هه ره موو جوانیی ژبان له م ژووره دا کو بکه نه وه!

(که میک بیده نگی. هه ردووکیان له تیشکه زیه نه کانی خۆر راده مین.)

نارین: ئەوا روژتکی دیکه ش له غه ربیدا به سهر عومری گه نجیمان رابورد. فهره یدوون، من کاتی به یانیان، له هه موو کاتیکی دیکه زیاتر هه ست به غه ربیی ده کهم، تو ش وایت؟ کاتی به یانیان، که تاوها ئەوه لئین تاله تیشکه کانی خۆر ده بینم، هه ستیکی زۆر دلزار و توندی غه ربیی دامده گری. له م کاتانه دا وا هه ست ده کهم که به درتژیایی عومرم هه ره له غه ربیدا ژیاوم، وه ک ئەوه ی هه ره له یه کهم چاوشکووتنمه وه به چیا و که ژ و دره خته کانی شاره که ی خۆمان، هه ره له یه کهم چاوشکووتنمه وه به که سوکاری خۆم؛ ئیتر بپرای بپری چاوم پیتیان نه که وتبیته وه و لییان بی به ری کرابم (به تاواژتکی پرسه دارانه) فهره یدوون، به ره حمه ت بی، باوکیشم هه ره وابوو. هه موو به یانییه ک، که به یه که وه: من به ره و گونده کهم و ئەویش به ره و «گه ران به دووای کار»؛ کاتئ له مال ده چووینه دهر، هه ره که ده گه شتینه سه ره شه قامه که، ناگام لیتی بوو: هه ستیکی غه ربیی زۆر قوول دایده گرت. سه ری بلند ده کرده وه، به حه ژمه ته وه، به برینیکی قوولی پر له نسکووه، ئه هتکی حه سه ره تاویی هه لده کیشا و ده یگوت: «به یانیت باش، ئەی غه ربیی!» (به نه رمیییه وه له پر مه ی گریان ده دا) به ره حمه ت بی! هه موو به یانییه که ئەم قسه یی دووباره ده کرده وه.

(ده نگه دهنگ و هه رایه ک، به نزمیییه وه، له دهر وه را به رز ده بیته وه. له ناکاو، توند، زۆر به په له، له دهر گا دهری. هه ردووکیان راده چله کن. ته ماشای یه کتر ده کهن.)

نارین: کتیه به م وه خته؟

فهره‌یدوون: پشتیوان که دئ، ئاوها له دەرگا نادا!
نارین: تۆ مه‌چۆ فهره‌یدوون! (له‌سه‌ر قهره‌ویله‌که‌ی، به
 ئه‌زیه‌ته‌وه، ده‌که‌ویته‌هه‌ جووله‌ جوول) خۆت بشاره‌وه!
فهره‌یدوون: (پالتۆکه‌ی داده‌که‌نئ، به‌ ئارامییه‌وه‌ رووه‌و
 دەرگا ده‌روا).

نارین: (به‌په‌له‌ و ترس و شله‌ژاوییه‌وه، به‌لام
 به‌ئه‌سپایی) تۆ مه‌چۆ فهره‌یدوون! مه‌چۆ! خۆت بشاره‌وه!
فهره‌یدوون: (دەرگا که‌ ده‌کاته‌وه) پشتیوانه!
پشتیوان: (به‌ شله‌ژاوییه‌وه، خۆی ده‌کووتیه‌ ژووره‌وه).
فهره‌یدوون: (به‌ شه‌که‌تییه‌وه) به‌خپ‌ر بیی پشتیوان!
پشتیوان: ده‌مزانی ههر له‌ ماله‌وه‌ی! چاره‌سه‌ریکی خۆت
 بکه‌ فهره‌یدوون! زو! لیره‌ مه‌میته!
فهره‌یدوون: (وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ده‌م خه‌ونه‌وه‌ قسه‌ بکات)
 بۆ!؟

پشتیوان: لیره‌ مه‌میته!
نارین: (به‌په‌له‌پروزی) چی قه‌وماوه‌ کاک پشتیوان؟!
پشتیوان: ئه‌م زه‌نا زه‌نایه‌ی دهره‌وه‌تان گوی لئ نیه?
 (فهره‌یدوون به‌ره‌و شوینی پیشووی خۆی هه‌نگاو ده‌نئ.
 پشتیوان روو ده‌کاته‌وه‌ فهره‌یدوون)

چی سه‌رسووچی کۆلان و شه‌قاماکانی ئه‌م ناوه‌ هه‌یه، به
 « قووات خاصه‌ » و « ئه‌من » و « جه‌یشی شه‌عبی » گیراوه،
 فهره‌یدوون! زوکه‌! لیره‌ مه‌میته! من به‌ کۆلانه
 ته‌نگه‌به‌ره‌که‌ی ته‌نیشته‌نه‌وه‌ خۆم به‌ مائی ئیوه‌دا کرد، که‌س
 نه‌یبینیم. من ئیستا ده‌رۆم، دره‌نگه، ده‌چمه‌ ده‌وام. تۆ له
 دوای من، که‌ من ده‌چمه‌ دهره‌وه؛ ده‌توانی به‌ هه‌مان ئه‌و
 کۆلانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌ی ته‌نیشته‌نه‌وه‌ خۆت قوتار بکه‌یت؛

وه‌رچه‌رخییوه، هه‌یج خۆت مه‌شیتوینه. ئه‌و کۆلانه، چۆله.
 که‌سی لئ نیه، تا ده‌گه‌یته‌ مه‌یدانی نزیک پرده‌که. له‌ویوه‌ش
 به‌ ئاسانی ده‌توانی خۆت دهریاز بکه‌ی. ئه‌ولا- لای پرده‌که،
 من تازه له‌ویوه‌ به‌ره‌و ئیره‌ وه‌رسووورامه‌وه؛ که‌سی لئ نیه،
 ئارامه. دلنیا به! دامه‌نیشه‌وه‌ فهره‌یدوون! زوکه؛ لیره
 مه‌میته!

(ژاوه‌ژاو و ده‌نگه‌ ده‌نگه‌ که‌ به‌رزتر ده‌بیته‌وه)
نارین: (ته‌ماشای فهره‌یدوون ده‌کا، به‌ لئو هه‌لله‌رزین و
 گریانه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی، ئه‌وه‌ی ده‌یلتی ئاخیرین چه‌کی بی له
 ده‌ستی مایی) راست ده‌کا! فهره‌یدوون!
پشتیوان: فهره‌یدوون، تۆ ئه‌وا بۆ دوو هه‌فته‌ی ره‌به‌ق
 ده‌چچ به‌ فیرار له‌ قه‌له‌م دراوی! بیین! ده‌تگرن! ده‌ته‌بن!
 گولله‌بارانت ده‌که‌ن! دامه‌نیشه‌وه‌ فهره‌یدوون! راکه: لیره
 مه‌میته! من ده‌رۆم.

فهره‌یدوون: (پشتی به‌ قهره‌ویله‌که‌ داوه، رووه‌و دەرگا.
 وه‌ک ئه‌وه‌ی گویی له‌ هه‌یج نه‌بووین، بی وه‌لام، ته‌ماشای
 دیوار ده‌کا).

نارین: (به‌ هه‌تره‌شچوون و سامناکییه‌وه، به‌ هیزی
 له‌قیژه‌دانیک، به‌لام به‌ئه‌سپایی، به‌ کولی گریانه‌وه) راست
 ده‌کا! راست ده‌کا فهره‌یدوون!

پشتیوان: (له‌ دیوی دهره‌وه‌دا، له‌ توپی دهرگاوه‌ سه‌ر
 دینیتیه‌وه‌ ژووره‌وه. به‌ ده‌نگیکی که‌میگ به‌رزتر، به‌په‌له‌ و
 به‌ ترسه‌وه) دهره‌وه‌ هه‌رایه، فهره‌یدوون. دهره‌وه
 مه‌رگه‌ساته. مه‌رگه‌ساته!

فهره‌یدوون: (ته‌ماشای دیوار ده‌کا، به‌ ده‌نگیکی پر
 متمانه و برینداره‌وه) .. ده‌زانم.

(غەوغاۋ دەنگە دەنگە كە وردە وردە بەرزتر دەبیتەۋە. وئیرای ئەۋە، تەپەتەپى چەند دەنگىكى تىك قۇقۇراۋ، كە لە دەنگى پىيى گاراپىك دەچى، لە نىكەۋە دەكەۋىتە بەر گوى. ھەرۋەھا دەنگى سواركردنى دەستەپەك كالاڭنىكۆف. شىرقەي دەرگا. پاشان چەند تارماپپەك بە دەنگە دەنگىكى سامناكەۋە، لە لای دەرگاۋە، بە ديار دەكەۋن. نارىن بە ھەرەس و سامناكپپەۋە لە پرمەي گریان دەدا).

پەردە

كۆپنھاگن، پايزى ۱۹۸۶

* ئەم شانۆنامەيە، لە سالى ۱۹۸۷ لە «كۆپنھاگن»،
بنكەي (يەكگرتن) چاپ و بلاۋى كردۆتەۋە.

گۆرغە رىبەكان

پیرەژن: ئەری ئەو بۆنە ناخۆشە چیه لەم ناوہ دئی؟
جوامیتر: (بە توورەییەوہ رووہو پیرەژن) توۆ بۆچی لیمان
 ناگەریتی کەمیتک بەهیتمی بیڕ بکەینەوہ؟ دە ماوہیەک
 دەمت داخە و هیچ قسە مەکە!
نیرگز: توۆ یە کجار زۆر حەزت لە منگەمنگی بی واتایە،
 پیرەژن.

ئەردەلان: لەم سیکوانەدا پیربووین هیندەدی بۆنی غەریبی
 یە کتر بکەین. (رووہو جوامیتر) ئەوئەندە بیڕی لی مەکەوہ،
 جوامیتر!

جوامیتر: نا، بەلام من دلنیام کە ئیرە ئەو جیبە نیە کە
 دەمانویست رووی تی بکەین!
شەیدا: ئیمە دەمانویست روو لە کوۆ بکەین؟
جوامیتر: نازانم (رووہو شەیدا) ئەمە چیه؟ ئاگەزەیه کم
 بەدری لەم سیتوہ.

شەیدا: سیتو نیە، شیعەرە.
نیرگز: منیش زۆرم تینووم، یە کجار تینووم.
ئەردەلان: هەر چۆنیک بی، ئیمە تەنیا لە یەک شت زۆر
 دلنیاین، ئەویش ئەوہیە کە دەمانویست بچینە «شوتنیک»
 و رزگارمان بییت.

پیرەژن: خوۆ ئیمە لە سەرەتادا ژمارەمان یە کجار زۆر بوو،
 هەر ئەوئەندە ئیستا نەبووین!
شەیدا: (بەتەوسەوہ) توۆ میژووی تەنانەت میژدەکانیشت
 زۆر بەباشی لەبیر ماوہ!

ئەردەلان: هەر یەکە و شوتین پیتی ئەوی دیکە ی هەلگرت.
جوامیتر: یە کە یە کە.
ئەردەلان: جووت جووت.

دیمەن: ناو شاخو داخیک.
 کات: ئیوارە یە.

کەسەکان:

- پیرەژنیکی ئیفلیح: جلوہرگیکی رەنگاوپرەنگی
 لەبەرە.

- **جوامیتر:** گەنجیکە لە تەمەنی سی سالییدا.

- **شەیدا:** گەنجیکە لە تەمەنی بیست و پینج سالییدا.

- **ئەردەلان:** گەنجیکە لە تەمەنی بیست و پینج سالییدا.

- **نیرگز:** کچیکە لە تەمەنی بیست و پینج سالییدا.

- لالیک لە تەمەنی دە سالییدا.

- دەنگی بلندگۆ.

- پشیلە یە ک.

«کە پەردە دەکریتەوہ، هەموویان بیدەنگن»

شهیدا: کۆمهڵ به کۆمهڵ.

پیرهژن: به سواری لۆری.

جوامیتر: به سواری تهراکتۆر.

جوامیتر: به پێ.

ئهردهلان: به سواری کهر.

شهیدا: به سوار پشتی میژوو و یادگار کافمانه وه.

نیرگز: تا گه بیهتینه ئیره و ئاوهمان به سهردا هات.

لاله: (ههر دوو چنگی له که پۆلی خۆی گیرده کات و به

دهنگی بهرز ده نالینێ).

(بێدهنگی)

جوامیتر: (ته ماشه ی پشیله لاوازه که ی ته نیشته لاله

دهکات) ئەم پشیله یه ئه گهر نه یکوژین، ده مرئ!

نیرگز: دوینێ شهو، له خه و راجله کیم « وامزانی له

ماله وه م» چووم ته له فونیک بۆ دایکم بکه م، له م ناوه - له

نزیك ئه و تاشه بهردانه دا- ده ستیکم بینێ، له زهوی

دهرچوو بوو.. به دووای ناندا ده گه را!

شهیدا: منیش به ههمان شیوه، ده زانی؟ له ههمان شویندا

قاچیکم بینێ، به دووای ئازادیدا ده گه را.

پیرهژن: خۆزگه م به باجی زلیخا. گیانی شاد بوو. ئیستا

بۆ خۆی گه یشتۆته به هه شت.

نیرگز: تۆ پاسکیله که ت چی لی کرد، ئهردهلان؟

ئهردهلان: من؟ هه رگیز پاسکیلم نه بووه.

پیرهژن: ئینجا با پاسکیلیشی هه بی؛ داخۆ به پاسکیل

ده توانن بۆ کوێ بچن؟

نیرگز: من بیهر له وه ناکه مه وه که بگه مه به هه شت،

پیرهژن. هه روا پرسیا ریک بوو کردم.

پیرهژن: ئە ی بیهر له چی ده که یته وه؟

نیرگز: له جهژن.

شهیدا: من بیهر له په پووله یه ک ده که مه وه که له بهر ژهنگی

سه ر باله کانی ناتوانی بفری.

نیرگز: کاتی ئه ویمان به جی هیشته، په مه زان بوو. ئیستا

ده بی جهژن بی.

شهیدا: (رووه و جوامیتر، که له سه ر ته لاشه بهردیک

دانیشتوه وه که پۆلی خۆی له ناو دهسته کانی خۆی راگرتوه)

ئە ی تۆ بیهر له چی ده که یته وه، جوامیتر؟

جوامیتر: من، باشته ر وابوو هه ر له بنچینه وه له ولاتیکی

دیکه دا له دایک بووما یه.

ئهردهلان: تۆ واده زانی ئه گه ر له ولاتیکی دیکه دا له دایک

بوو یته یه، به خته وه ر ده بووی؟

جوامیتر: بئنگومان.

ئهردهلان: که واته هه موو شتیک ریک که وه ته.

جوامیتر: به لی، « ریک که وتی له دایک بوون»

نیرگز: به لام مرۆف هه ر له و ساته وه ی له دایک ده بی،

ئیدی به پرسیا ریه کی ده که ویتته سه ر شان.

جوامیتر: به پرسیا ریه ی هه لئێژاردن.

شهیدا: به پرسیا ریه ی دا هیتان.

ئهردهلان: (ده ست له ملی نیرگز ده کات و ده می ماچی بۆ

دریژ ده کات) به پرسیا ریه ی خۆشه ویستی...

نیرگز: (خۆ له ده ست ئهردهلان راده پسکینێ، به تووره یی

و گازانده وه) ئە ی ئە م پیرهژنه؟

جوامیتر: ئی؟

نیرگز: چی لی بکه یین؟

لاله: (به میهره بانى و که ساسییه وه، به دهنگیکی ئالوز و پر له شپرزهییه وه راده کاته لای پیره ژن، دهستی له مل دهکات و به گریانه وه دهیلاوینیتته وه).

پیره ژن: (ده لالیتته وه) به جیم بیتلن، تکایه! له مه و به ریش پیتانم وت، ئیوه بو خوتان برۆن، به جیم بیتلن!
لاله: (دهستی له ملی پیره ژنه و دهگری).

پیره ژن (به گریانه وه) کویراییم دایه، خو من له غه می پیتج کوره لاه سمیل سووسنییه کانی خۆمدا نیم، من له غه می رهن و باخچه و کانیاهه کانم. کویراییم دایه، ده ترسم ئه وانیش ئیستا وشک داهاتن و کویر بووینتته وه.

جوامیر: من له وانیه ده میکی دیکه برۆم، ئیوه به جی بیتلم.

لاله: (له ناکاو راده چله کی، هه لده ستیتته وه، گوئی بو دهنگه دهنگیکی دوور راده گری. له ترسان ده می داپچریوه).

ئهرده لان: (ته ماشای دوور دهکات و دهست دریتژ دهکات) ته ماشا کهن، ته ماشا کهن! ئه وه هه مان پۆلیسه به دفته ساله کی جاری پیتشووه (هاوار دهکات) های.. کابرا، چیت لیمان دهوی، دیسان؟

پیره ژن: (به دهنگه دهنگ و هه رایه که په شوکاوه، رووده کاته نیرگژ) ئه ری تورک کوردی ده زانن؟
نیرگژ: نه، ته نیا عه ره بی و فارسی ده زانن.

(له دووره وه، ورده ورده دهنگی پیتی له شکرکی سهر بازی دیت، دهنگی چهک و چه کداران، پاشان دهنگیکی ناقولا، دهنگیکی سهر بازانه، له بلندگۆه، له دووره وه ده شیرینی).

دنگ: ئیره دهنگی ئاسمانه، دهنگی پۆلیس، دهنگی

دیو کراتیهت...

(هه موویان خوین داوه ته پال یه کتر، گوین هه لختتوه).

دنگ: (له بلندگۆه، له دووره وه ده شیرینی) ئیره دهنگی ئاسمانه، دهنگی دیزازیر... ئه ی هاو نیشتمانانی خوشه ویستی ئه م سه ر زه مینه سی سووچه! تکاتان لی ده کهین، ئه مه دووایین جاره پیتانی راده گه یه نین: « ئه م سه ر زه مینه به یه کجاری چۆل بکه ن! ». ئه گه ر بیتتو تا نیو سه عاتی تر ئه م ناوه چۆل نه کهن، ئه وا هه لیکی پیته رتان ده نیرینه سه ر!

لاله: (له شونینی خویه وه به په له په ل، به چرنوک زهوی هه لده کۆلی).

پیره ژن: نه که ی، جارێ نا! جارێ نا!

جوامیر: (رووده کاته ئهرده لان) من پیتش ئه وه ی برۆم و به جیتان بیتلم، هه ز ده که م بزائم! ئیوه ئه م پیره ژنه ده گه یه ننه وه «مه هاباد»، یان نا؟

ئهرده لان: بلیم چی، براله؟ رۆژه کان یه کجار زۆر به سه ر یه کتر دا که له که بووینه.

جوامیر: ته نیا تو له گه لی ده چی، یان هه مووتان؟

ئهرده لان: تو برۆ به لای کاری خۆته وه، من نایانم. باوه ریکه هیچی لی نازانم. پاشان له ناو ئه م هه موو خه لکه، بو چی هه ر ده بی من وه لام بده مه وه؟

نیرگژ: (رووه و پیره ژن، سه یرکه! په لکه ریتواسه کان چۆله که یان گرتووه بو کراسه جوانه که ت!

ئهرده لان: (به تووره ییه وه) به رای من، ئیدی چیتتر ریتواسیش نه خوین. هیچ نه خوین، تا ئیدی هه موومان

پیتکه وه ده مریب.

پیرهژن: (له بهر خوځیه وه) زور سهیره! خو کهس ناگای له کهس نیه!

شهیدا: هویه کهی ته و په که کهس خوی لی ناکه وی. هه مووشمان په له مانه.

پیرهژن: (له بهر خوځیه وه) له هه مووی سهیرتر ته و په که من له کهرکووک له دایک بوویم، که چی ته وان ده یانه وی بمبه نه وه مها باد!

نیرگز: (په نجه له سهیر میشتکی پیرهژن داده نی) تو میشتکت پر له خیتو! له هیچ تی ناگه ی!

پیرهژن: ناخ، من زور کوئم...

نهرده لان: (رووه شهیدا) ته ری شهیدا، من ته و دختی گهنج بووم مه له وانیم ده زانی؟

شهیدا: بسووره، زور مان دووم؛ ناتوانم وه لامی تم پرسیارهت بده مه وه.

نیرگز: (رووه نهرده لان) واز له مه سه له ی مه له وانی بیته، خو شه و یسته کهم (ده ست له ملی نهرده لان ده کا) من ده میکه له ناو چاوه کانتدا که و توومه ته بو قه مه له!

نهرده لان: (خو ی له ده ست نیرگز راده پسکینی، رووه جوامیر) وهره، بگه ریوه، مالت نه رمی! ده ته وی بروی؟ به خوا به ته نیا له م ریگا و بانه دا هه رگورگ و که متیار ده تخون!

جوامیر: نا، واز له من بیتن. ته ری (ده گه ریته وه و رووه کاته نیرگز) ده توانم نامه یه کت بده می که له گه ل خوت بیگه به نیته دایکم له هه ولیر؟

نیرگز: به سه رچاو. به سه ر گوره که یدا رت دهم و ده چرینه

گوچی که بچکو لانه که ی. هیچ خه مت نه بی!

شهیدا: ناخ! من که ی خه وم لی ده که وی! که ی!

پیرهژن: کویراییم دایه (رووه کاته نیرگز) ته ری کچم، ته نیا تو گو ی له من ده گری، ده مه وی بزائم بوچی ده تانه وی بمبه نه وه مها باد؟

نیرگز: له بهر ته وه ی شوینی تر دووره.

پیرهژن: چ شوینی تیک؟

نیرگز: هه موو شوینی تیک.

پیرهژن: هه موو شوینی تیک دووره؟

نیرگز: هه موو شوینی تیک، یه کجار دووره، یه کجار دووره!

پیرهژن: کو ی له هه موو شوینی تیک نیریکتره؟

نیرگز: ئیره.

لاله: (هه نسک و گریانی لاله ورده ورده بهرتر ده بیته وه).

(ما و په ک بیده نگی، ته نیا نووزانه وه ی لاله ده بیستریت).

نیرگز: ته ری قسه یه ک بکن، تم بیده نگیه چیه؟

پیرهژن: (به تازاره وه سه ر بهر زده کاته وه و هه ناسه ی هه سرت هه لده کیشی).

نهرده لان: ئیوه هیچ له خوتان پرسویه « ئیمه بوچی له م سیکوانه دا که و تووین؟ ».

(کهس وه لام ناداته وه)

نهرده لان: (له بهر خوځیه وه) له وه ته ی لیره یین، هه ر به ده وری یه کتر ده خوولیتینه وه. خه ریکه له تاوان روچی یه کتر ده کروژین. روژناییه کان دوورن، مروقه کانیش ماندوو.

(روو دهکاته شهیدا) ټوهه چیه؟ ده ههر هیچ نه بئی «تق»
وهلام بدهروه!

شهیدا: پیاوټکی به دبهخت و کهری وهک تو، که لهه
سیکوانه دا که وتووی، من بهلامه وه سهیره، چوڼ جورټه
دهکهی ټهه جوړه پرسیارانه له من بکهی؟
جوامیر: من ههر ټوهنده دهزانم که ټیمه ناتوانین ههر
لیره دا رهگ داکوتین. ده بئی ټهه سهه سئ سنووره به جی
بیلین!

پیرهژن: (رووهو نیرگز) ټیمه ټیستا له کوتین، کچم؟
نیرگز: من نازانم.

پیرهژن: با، تازه گوټیم لی بوو وتت که له شوټینیکداین.
نیرگز: منیش له جوامیرم بیست.

جوامیر: چیت له من بیست؟

نیرگز: وتت که ټیمه له سیکوانیکداین.

جوامیر: درو به ناوی منه وه مه که، تکایه!

شهیدا: راست دهکا، جوامیر نه بوو. له سهه تادا
پولیسسه که بوو ټهه می گوت.

پیرهژن: گوتی چی؟

شهیدا: گوتی که ټیمه له سیکوانیکداین، له سهه سئ
سنوور.

جوامیر: له سهه سئ سنوور.

پیرهژن: له سهه سئ سنوور؟

جوامیر: به لی، له سهه سئ سنوور.

شهیدا: ټهه گهر پولیسسه که وای پی نه گوتینایه، دهمردین و
نه شمانده زانی له کوتین!

نیرگز: ټنجا ټهه شتیکی گرنکه؟

جوامیر: چی؟

نیرگز: له کوتی بین و له کوتی نه بین؟

جوامیر: زور. زور گرنکه! تراژیدیای ټیمه مهسه لهی
شوټنه! خراب هه لکه وتوین.

ټهردهلان: که واته باشتیرین شت ټه وهیه ټیمه له کوتی بین؟

جوامیر: من به ته واره تی نازانم.

شهیدا: بیتهوودهیه.

ټهردهلان: چی بیتهوودهیه؟

شهیدا: بیتهوودهیه بیر لهه پرسیاره بکهینه وه.

ټهردهلان: بو؟

شهیدا: چونکه ټه گهر بشمانه وی شوټینیک هه لټیرین،
له ویش دهرمان دهکن.

جوامیر: ته نیا یهک شت هه یه که زور روون و ناشکرایه.

ټهردهلان: چیه؟

جوامیر: ټیمه هه رگیز ناتوانین که هه موومان پیکه وه له
یهک شوټندا بین.

نیرگز: که واته؟

جوامیر: چاره سهه ته نیا ټه وهیه که ههر یه که مان بو خوی
له شوټینیک بین.

ټهردهلان: ټه مه ټاسانه.

پیرهژن: ټه ی بو و نه که بین؟

شهیدا: چونکه غه ریسی یه کتر ده که بین.

ټهردهلان: راسته، ناتوانین. ناتوانین که ههر یه که مان به
جیا له شوټینیک بټین.

جوامیر: ههر چوټیک بین، گرنکه ټه وهیه که له سهه ټهه
سئ سنووره دا نه میتیننه وه!

نیرگز: ئەی روو بکهینه کوئی؟
هاوړی: با چاوهړی پۆلیسه که بکهین!
شهیدا: نه خیر.

پیرهژن: (ده لالیته وه) تکاتان لی ده کهم، برۆن، به جیم بیلن (ده گری) قهیناکه، به جیم بیلن. برۆن!
جوامیر: (رووه و ئه رده لان) من داوای لی بوردن ده کهم ئه گهر بهم قسه بهی پیشوو دلّم ئیشاندین. جگه له وهش، ویستم ئه وه تان پین بلیم که من ده توانم هه موو ئه و شتانه جیبه چی بکهم که ئیوه پیمی پاده سپین. به مه رازین؟
ئهرده لان: بلیم چی؟ نازانم!

جوامیر: ده مه وئ بزائم، رازین یان نا؟ یه ک قسه!
ئهرده لان: ناکرئ! (بیاسه ده کات و له بهر خو به وه) ئه م ده عبا پیسه له بهرۆکمان نابیته وه. ده لیبی زه رووه به له شمانه وه نووساوه.
نیرگز: نه خیر وا مه لئ! ئم پیرهژنه به شیکه له ئیمه، لیمان جیا نابیته وه.
جوامیر: تۆ بوچی هینده له سه ر ئه م مه سه له یه سووری، خانم؟

نیرگز: له بهر ئه وه ی شیوه ی هیچ بولبولیک له خه یالدا نه ماوه و ناشتوانم لیره به شیوه یه کی نازاد رای خۆم ده ربیرم.
جوامیر: که واته ئیمه هه تا هه تایه هیچ شوتینیکمان نابئ که تییدا به سه پینه وه!

شهیدا: گوئی هه لدیرن! گوئی هه لدیرن له دنگی چیا، له دننگه خو شه وه ربوه کان! من خه ربکه له زه وی ده به وه. ئاه!
ئه ندیشه چۆن سه ما ده کا!
نیرگز: راست ده کا، دنگی مر دووه کانه دئ، دنگی

لاشه ی ئه و مندالانه ی که لیره دا چاندنمان، دنگی لاشه ی ئه و په نجه رانه ی که له م ناوه دا ناشتیمان! (رووه و پیرهژن) دا پیره گیان، ئیوه له زه مانی کچینی خۆتاندا مندالتان ده چاند؟

شهیدا: تکایه، که مردم منیش هه ر له م ناوه بچینن. من ده مه وئ سه وز بیم، برویمه وه.
ئهرده لان: (رووه و جوامیر) باشه تۆ نه تگوت « ده پرۆم » بوچی گه رایته وه؟

جوامیر: ببوره، وتت چی؟
ئهرده لان: تۆ نه تگوت « ده پرۆم »؟ بوچی گه رایته وه؟
جوامیر: من؟ (رووده کاته نیرگز) ئه ری من وتم « ده پرۆم »؟

نیرگز: ببوره؛ من ماوه به که ناتوانم باش بۆن بکه م.
ئهرده لان: ئیستا کاتژمیر هه وت و نیوه. ده میکی دیکه خۆر به ته واوه تی ئاوا ده بئ، ئنجا ئه و کاته بزانه چاوی گورگ و که متباره کان چۆن به و شاخه وه سوور ده چنه وه! وه ره دانیشه، وه ره! با دیسان په ژبیوان نه بیته وه!

جوامیر: نه، من سوورم له سه ر رویشتنی خۆم.
شهیدا: هه نگاوه کان نه سه ره تایان هه یه و نه کۆتایی، هه مووشیان له ناو ئیمه دان. گویت له دنگی هه نگاوه دووره کانه، چۆن به ده م گریانه وه گۆرانیی په شیمانی ده لینه وه؟

پیرهژن: (له بهر خو به وه) من چاوم که م حوکم بووه. نابینم! نابینم!
ئهرده لان: (پیتده که نئ) هه ی هه ی هه ی! به خوا که لئۆسیش ناخۆشه!

شەيدا: ئاخ، ئەفسوس! من كەي خەوم لى دەكەوى!
پىرەژن: (دەپارېتتەو) تەكاتان لىدەكەم، لەناو ئەم شاخ و
داخانەدا بەجىم بىلن، قەيناكە، پىرەژن! بەجىم بىلن!
جوامىر: (ھەلدەستىتەو) من دەبى پىرەژن. داواى
لىبورنتان لى دەكەم.
نېرگىز: زۆر سوپاس. خوات لەگەل. ھەول دەدەم لە
خەونەكاندا راسپىرەكەت بگەيەنم.
جوامىر: (لەناكاو لە نىزىك پىرەژنەكە دادەنىشيتەو،
كەپۆلى لەناو دەستەكانى خۆيدا دەگرى؛ بىردەكاتەو)
(ماو ھەك بىدەنگى)

پىرەژن: ئەرى ئەو بۆنە ناخۆشە چىە لەم ناو دەى؟
جوامىر: (بەتوورەيىبەو ھەو پىرەژن) تۆ بۆچى لىمان
ناگەرتى كەمىك بە ھىمنى بىر بگەيىنەو؟
نېرگىز: تۆ يەكجار زۆر ھەزەت لە منگە منگى بى واتايە،
پىرەژن!
ئەردەلان: لەم سىكوانەدا پىرەووين ھىندەى بۆنى غەربىيى
يەكتر بگەين.
جوامىر: بۆنى زەبوونى خۆمان.
شەيدا: بۆنى برىنى ئاوارەيىمان.
نېرگىز: بۆنى دەردى بى ولاتىمان.

پارىس: ۱۹۹۱/۶/۱

* لە گۆفارى (كاروان)دا بلاوكرائەتەو.